

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครุ และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะข้าราชการ และนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๔ เดินทางไปทัศนศึกษาพิพิธภัณฑ์สวนพระองค์ พระตำหนักบ้านสวนปทุม จังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

อาศิรวาทราชสดุดี ๓ มิถุนา พระบรมราชินี

สี่สิบสองพระพรรษา อาศิรวาท
ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทจุงพรรษา
เทิดสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา
พระบรมราชินีศรีไพท

ทรงน้อมนำทำถวายเพื่อในหลวง
กิจทั้งปวงสมมุ่งหวังทั้งน้อยใหญ่
เป็นราชินีภักดีองค์พระทรงชัย
คือขวัญใจของอาณาประชาราชน

หลายหลักสูตรทางทหารทรงผ่านสิ้น
เป็นนักบินเดินอากาศกลางเวหน
ราชวีรสถาเริงระบำ นำไพร่พล
ทรงอดทน งามสง่าพระบารมี

ลุล่วงเฉลิมพระชนมพรรษา
ข่าว จปร.เชิญทิวาส่งเสริมศรี
พระชนมพรรษายืนหมิ่นหมิ่นปี
พระบรมราชินีทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า พลโท ณีรัฐติ ชุณหะนันท์ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ข้าราชการและนักเรียนนายร้อย

(พ.อ.จิระ เหล่าจिरังกูร ร้อยการอง ๙ พ.ค.๖๓)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก

มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง

สิงหาคม ๒๕๙๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิทยาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

● กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุนชนะนันท์

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.เอกรัตน์ ช้างแก้ว

พล.ต.ปิยพงศ์ กลิ่นพันธุ์

พล.ต.วิชาติ เอี่ยมไพจิตร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.ศุภชัย ศรีหอม

พล.ต.ประมวล จันทร์ศรี

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอล มณีนรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.อ. สิทธิพล ชินสำราญ

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิติกาศศร

พล.ท.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.หญิง ปิยบุษ รัตนวิชัย

พ.อ.อำนาจ แยมผกา

พ.อ.นันทยศ บุชา

พ.อ.ศักดิ์ระวี พึ่งเย็น

พ.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

พ.อ.ณรงค์ ภักดีศุภผล

พ.อ.วันปิยะ ไชยเนตร

เลขานุการ

พ.อ.ตรีบัณฑิต จิตศิริอร่าม

ผู้ช่วยเลขานุการ

พ.ท.หญิง กัลย์ทิพา พงษ์สุப்பு

● กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พ.อ.จิระ เหล่าจิริอังกูร

บรรณาธิการที่ปรึกษา

พล.ต. อัชพล ไม้รอด

พล.ต.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง ผศ.เยาวภา ทองอร่าม

พ.อ.หญิง อุษา หอมอุป

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง บุษยามาศ ทรรทรานนท์

พ.อ.หญิง จิภาภา ธรรมวิหาร

พ.อ.หญิง อารีย์วรรณ สุทธิพงษ์พันธ์

พ.ท.ฐนัส มาณรงค์

พ.ท.หญิง ขึ้นหทัย สุริยโสภานันต์

พ.ต.หญิง ธนัชพร ยอดเพชร

พ.ต.สมโชค วีรภัทรเวธ

ร.อ.สุทธอด ชือมาง

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษ

น.นร. ธนกฤต แสนอินทร์

น.นร. ณัชชานนท์ ทองรวย

น.นร. เปรมปรีดี สุข

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

พล.ต.หญิง ภาวดี ดีพึ่งตน

พ.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

ฝ่ายศิลป์

พ.อ.ศึกษา วรวิเศษ

ฝ่ายกฎหมาย

พ.อ.ธารา ไหมทอง

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนะจงงาม

● กองจัดการ

ผู้จัดการ

พ.อ.อำนาจ แยมผกา

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พ.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

เหรียญณี

พ.อ.อภิพัฒน์ บุญตา

ผู้ช่วยเหรียญณี

ร.ต.หญิง นัจฉิภัทร พันผา

ฝ่ายจัดส่ง

พ.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

จ.ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นายบุญเชิดธนันท์ เกษมสวัสดิ์

นายปฐม กอบแก้ว

นายณัฐวุฒิ เอ็มแยม

ฝ่ายธุรการ

ร.อ.หญิง ชนิศ รัตนสิน

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลัย ยิ่งขวัญ

จ.ส.อ.กฤษฏาภรณ์ ปาละสิทธิ์

นางนันท์วดี ขุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๙๗ ๕๔๑๐ e-mail : senacra@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดีเอสวาย ปณฝ.ร.จปร. ในนาม เหรียญนิตยสาร โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๔ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๙๗ - ๐๐๕๘๓๙๘ และกรุณาส่งชื่อบุคคล - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา อาคารหอสมุด โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ (ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผง.ของหน่วย

บรรณาธิการผู้พิมพ์และโฆษณา ● พ.อ.จิระ เหล่าจิริอังกูร

บรรณาธิการกลาง เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๐ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๓

สวัสดิ์ศรีรับ สมาชิกและผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

ตามธรรมเนียมเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการก็ต้องแนะนำตัวให้ทราบ ผม พ.อ.จิระ เหล่าจิริอังกูร นักเรียนนายร้อย จปร. รุ่นที่ ๓๕ นักเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๒๔ (นักเรียนรวมเหล่า รุ่นที่ ๑) มาปฏิบัติหน้าที่แทน พล.ต.ธัชพล ไม่รอด ซึ่งท่านก็ยังไม่ได้เห็นพวกเราไปไหนยังคงเป็นบรรณาธิการที่ปรึกษาให้แก่นิตยสารเสนาศึกษา การเป็นบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษาที่มีประวัติการพิมพ์มาต่อเนื่องยาวนานจากการกำเนิดครั้งหลังเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๓ นับเป็นเวลาถึงปัจจุบันคือ ๗๐ ปี และถ้านับจากการกำเนิดครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ ก็เป็นเวลาถึง ๑๐๕ ปี ถือว่าเป็นความท้าทายและความภูมิใจของผมซึ่งคงเหมือนกับบรรณาธิการทุกท่านในอดีตเช่นกัน นิตยสารเสนาศึกษาเป็นนิตยสารประจำสถาบันที่ผลิตผู้นำออกไปรับใช้ประเทศชาติคือโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อศิษย์เก่าและนักเรียนนายร้อยปัจจุบัน รวมถึงผู้อ่านที่สนใจโดยทั่วไป

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีด้านการผลิตสื่อเพื่อการอ่านจะพัฒนาไปมากเพียงใดแต่การอ่านหนังสือที่ผลิตเป็นเล่มจากกระดาษยังคงมีมนต์เสน่ห์ที่ไม่เสื่อมคลายและสามารถเก็บรักษาให้ผ่านกาลเวลาได้เป็นอย่างดี เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่จะสืบค้นได้ในอนาคต เจกเช่นบันทึกบนกระดาษปาปิรุสของอียิปต์ บันทึกกระดาษของจีน ฯลฯ ลองคิดดูว่าถ้าเราคิดว่าการบันทึกเรื่องราวในปัจจุบันให้อยู่ในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือข้อมูลดิจิทัลนั้น สามารถอำนวยความสะดวกได้ดีที่สุด แต่ถ้าข้อมูลเกิดสูญหายหรือไม่ได้รับการถ่ายโอนตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีข้อมูลเหล่านั้นคงสูญหายหรือไม่สามารถนำออกมาใช้ประโยชน์ได้อีกเลย

บทความในเล่มนี้ยังคงอัดแน่นด้วยเนื้อหาความหลากหลายและการสื่อสารข่าวสารถึงสมาชิกทุกท่าน ขอให้สมาชิกอ่านให้ครบทุกเรื่องเพื่อเป็นกำลังใจให้นักเขียนและคณะผู้จัดทำนิตยสารเสนาศึกษา สมาชิกท่านใดที่มีเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและปรารถนาจะนำลงในนิตยสารให้ท่านส่งมาที่กองบรรณาธิการตามที่อยู่ที่ให้ไว้

ขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ยังคงสนับสนุนนิตยสารเสนาศึกษาด้วยดีเสมอมา “เสนาศึกษาของพวกเราโดยพวกเรา และเพื่อพวกเรา”

ขอบคุณครับ

(พ.อ. จิระ เหล่าจิริอังกูร)

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

วิเศษกุลศิลปิน

พระผู้ทรงอนุรักษ์
มรดกแผ่นดิน

๒๒

๔๐ ปี ทูลกระหม่อมอาจารย์ : “ทหารกับการพัฒนาประเทศ”

๑๓

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - เดือนมิถุนายน ๒๕๖๓

- ★ เมื่อเชื้อโรคมาโลกก็เปลี่ยน ๓๐
- ★ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบันกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓๖
- ★ จาก “คลองกระ” มหายุทธศาสตร์ไทย สู่...“มหาอำนาจใหม่” ในศตวรรษที่ ๒๑ ๓๙
- ★ บรูไน: กำเนิดกองทัพ นักเรียนนายร้อย และนายทหาร ๔๙
- ★ เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ ๖๕
- ★ ภาษาอังกฤษ ๖๘
- ★ “New Normal” คืออะไร ทำไมเราถึงเปลี่ยนหลัง “โควิด-19” ๗๒
- ★ กฎหมายน่ารู้ ๗๘
- ★ ตำนาน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ๘๘
- ★ ไฟรักไฟสงคราม ๙๕

- ★ มีของดีมาฝาก ๑๐๑
- ★ มีความตายเป็นธรรมดา ๑๐๓
- ★ ใคร อะไร ที่ไหน ๑๐๘
- ★ เกมส์ ๑๑๐

อาเซียนกับอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ 2020

๕๙

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑ - ๘ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครุ และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๔๙

๕๐

๕๑

๕๒

๕๓

๔ - ๑๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะข้าราชการ และ นนร. ชั้นปีที่ ๔ ทักษะศึกษาพิพิธภัณฑสถานพระองค์ พระตำหนัก บ้านสวนปทุม จว.ป.ท. เมื่อ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

๑ - ๕ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. นำคณะข้าราชการ และ นนร.ร่วมถวายพระพร และลงนามถวายพระพร เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี ณ บก.รร.จปร. เมื่อ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

๖ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. นำคณะข้าราชการ รร.จปร. ร่วมบันทึกแถบวีดิทัศน์ ถวายพระพร เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี ๓ มิถุนายน ณ ททบ. เมื่อ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

๗ - ๘ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. นำคณะข้าราชการ และเกษตกร เข้ารับพระราชทานเมล็ดพันธุ์ผัก ต่อเบื้องหน้าพระฉายาลักษณ์ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ห้องธนบุรี บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

๙

ตามสัมพันธมิตร กิจกรรมทั่วไป

๑๐

๑๑

๑๒

๑๓

๙ - ๑๓ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิตแด่อดีตครูอาจารย์ เนื่องในวันไหว้ครูและพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ และ นนร. ร่วมพิธี ฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

๑๔

๑๕

๑๖

๑๔ - ๑๖ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษาแก่บุตรข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ รร.จปร. ประจำปี ๒๕๖๓ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

เยี่ยมเยือน

๑ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พ.อ.ดาวโก เล็ดลิวิน ที่ปรึกษาทูตฝ่ายทหารลาว ประจำประเทศไทยและคณะ ในโอกาสเข้าเยี่ยมคำนับฯ และเยี่ยมชม รร.จปร. ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

๑

กิจกรรม นักเรียนนบว้อบ

โครงการบริจาคโลหิตถวายเป็นพระราชกุศล
แต่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๖๘ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ บริจาคโลหิตให้กับหน่วยรับบริจาคโลหิตงานธนาคารเลือด รพ.น.ย. ณ พัน ๑ ร้อย ๑ กรม นนร.จปร. โดย นนร.ชั้นปีที่ ๓ (รุ่น ๗๐) เมื่อ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และ นนร.ชั้นปีที่ ๑ (รุ่น ๗๒) เมื่อ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

กิจกรรม นักเรียนนางเรือ

เสนาศึกษา

พันธเอก ดร.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ

๔๐ ปี ทูลกระหม่อมอาจารย์ : “ทหารกับการพัฒนาประเทศ”

“...ทำไมทหารต้องมีหน้าที่ในการพัฒนาประเทศ: ทหารมีหน้าที่ต้องรักษาความมั่นคงของประเทศไทย ในปัจจุบันย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ความมั่นคงของประเทศไทยอยู่ที่ความอยู่ดีกินดีของราษฎร ถ้าราษฎรมีทางทำมาหากิน มีความสามัคคีกลมเกลียวกันแล้ว ประเทศชาติก็จะปราศจากศึกสงครามที่เกิดขึ้นจากภายใน อันจะทำให้เรามีกำลังที่จะต่อสู้ศัตรูจากภายนอกที่เข้ามารบเอาแผ่นดินและเอกราชอธิปไตย ของชาติ...”

พลโทหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประวัติศาสตร์ไทย สมัยรัตนโกสินทร์: การปฏิรูปการปกครอง

(ส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการสอนวิชา HI 452 ประวัติศาสตร์ไทย พ.ศ. ๒๕๒๔)

บทนำ

“ทำไมทหารต้องมีหน้าที่ในการพัฒนาประเทศ” เป็นคำถามที่น่าสนใจและท้าทาย และเป็นหัวข้อหนึ่งที่ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงตั้งขึ้นและนิพนธ์ไว้ในเอกสารประกอบการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทย เมื่อแรกพระองค์ทรงรับราชการและทรงสอนในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ในครั้งนั้นพระองค์ทรงได้รับมอบหมายให้สอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยแก่นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๔ ประมาณ ๗๐ นาย

คำตอบและคำอธิบายที่พระองค์ทรงนิพนธ์ไว้ ความตอนหนึ่งว่า

“ในทางปฏิบัติการที่ทหารเข้ามามีบทบาทในการพัฒนานั้น เป็นเพราะสถานการณ์ของประเทศทำให้ต้องมีกองทหารอยู่ประจำทั่วประเทศ ในพื้นที่ซึ่งทหารประจำอยู่นั้นย่อมมีราษฎรออาศัยตั้งบ้านเรือนอยู่ นิสัยของคนไทยโดยทั่วไปเป็นผู้มีใจโอบอ้อมอารี เมื่อเห็นทหารมาใหม่ก็มักจะมาต้อนรับ แสดงความมีน้ำใจ ส่วนทหารเมื่อเห็นราษฎรยากจน

ทำมาหากินผิดเคื่อง เดือนร้อนและเจ็บไข้ได้ป่วย ก็ให้หน่วยเสนารักษาก็ไปด้วยรักษาพยาบาลผู้ป่วยไข้ แนะนำเรื่องการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ถ้ามีเสื้อผ้า สิ่งของต่าง ๆ หรือชาวบ้านขาดเหลือสิ่งใด ทหารมักจะพยายามหาไปให้ เมื่อมีงานตามประเพณีของท้องถิ่น กิจกรรมของพระหรือวัดก็มักจะร่วมมือด้วยความร่วมมือระหว่างทหารที่เข้าประจำการตามพื้นที่กับชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น เป็นลักษณะของการแผ่เมตตาต่อกันตามลักษณะของสังคมไทย”

ด้วยลักษณะของสังคมไทยที่เป็นลักษณะของการแผ่เมตตาต่อกันเช่นนี้ จึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการที่มา “ทหารกับการพัฒนาประเทศ” โดยพระองค์ทรงสืบค้นเรื่องนี้ย้อนกลับไปในประวัติศาสตร์ไทยอย่างเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาทั้งด้านแนวคิด ความรู้และรูปธรรมประกอบาทรงสอนเรื่องทหารกับการพัฒนาประเทศให้กับนักเรียนนายร้อยอย่างชัดเจนและต่อเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๒๓ จนถึงปัจจุบัน

ข้อเขียนสั้น ๆ นี้จะแสดงให้เห็นถึงการทรงสอน

ของทูลกระหม่อมอาจารย์ที่เน้นผู้เรียนซึ่งจะเป็นทหารในอนาคตมีพื้นฐานของลักษณะทางทหาร วิชาการทหารพัฒนาเป็นสำคัญ โดยทรงมุ่งพัฒนา นักเรียนนายร้อยให้มีความรอบรู้ทั้งด้านวิชาการและการพัฒนา กล่าวคือ นอกจากการเรียนการสอนตามหลักวิชาประวัติศาสตร์ ทั้งในชั้นเรียนและการตามเสด็จฯ ทักตนศึกษาเพื่อเสริมสร้างความคิดอ่านทางวิชาการแล้ว พระองค์ยังทรงถ่ายทอดหลักการพัฒนาผ่านแนวคิด ความรู้และรูปธรรมเรื่องทหารกับการพัฒนาประเทศให้แก่ นักเรียนนายร้อยตลอด ๔๐ ปี ที่ผ่านมามุ่งมั่นอีกด้วย

แนวคิด: “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข”

เพื่อความเข้าใจในเรื่อง “บทบาทของทหารในการพัฒนาประเทศ” นี้ ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงสืบค้นแนวคิดกลับไปสมัยรัชกาลที่ ๕ ก็ทรงพบร่องรอยที่น่าสนใจและอาจถือเป็นที่มาของแนวคิดดังกล่าว ดังคำอธิบายของพระองค์จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่ทหารบก ในวันพระราชทานธงชัยเฉลิมพล เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๕ ความว่า

“...ทหารย่อมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับที่จะป้องกันพระราชอาณาเขตและเป็นเหตุที่จะทำให้อำนาจบ้านเมืองกว้างขวางมั่นคงยั่งยืน ทหารไม่เป็นแต่สำหรับที่จะต่อสู้ในเวลาเกิดศึกสงคราม ย่อมเป็นประกันการศึกษาสงครามมิให้เกิดมีได้ด้วย...” (พระราชดำรัสแก่ทหารในการเสด็จพระราชดำเนินศาลายุทธนาธิการและโรงเรียนนายร้อยนายสิบ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ร.ศ. ๑๑๑)

ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงขยายความจากพระราชดำรัสของรัชกาลที่ ๕ ในเรื่องทหารกับการพัฒนาประเทศว่า เมื่อพิจารณาพระราชดำรัสนี้แสดงให้เห็นว่า ตั้งแต่รัชกาลที่ ๕ เริ่มมีความคิด ของการ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” มาเข้าแทนที่ “การบำบัดทุกข์” ในสมัยก่อนที่ทางราชการคิดแต่จะ “บำบัดทุกข์”

ราษฎรอย่างเดี๋ยวนั้น หน้าที่โดยตรงของทหารคือ การป้องกันมิให้ข้าศึกบุกรุกเข้ามาทำลายบ้านเมือง วัดวาอาราม ซ้ำพินประชาชน ต่อมาหน้าที่ของทหาร ขยายออกมาเป็นการ “บำรุงสุข” ด้วย

จากนั้นพระองค์ทรงนำเสนอแนวคิดผ่าน หลักในการพัฒนาอย่างกระชับว่า ดังที่กล่าวมาแล้ว ว่า การพัฒนาคือ การทำให้ประชาชนในชาติอยู่ดี กินดี อันเป็นสิ่งที่พึงกระทำ การพัฒนานั้นมีหลักอยู่ที่ ยุทธศาสตร์ ภูมิศาสตร์และการปฏิบัติการทาง จิตวิทยา ทั้ง ๓ ประการนี้จะต้องไปด้วยกันและทรง อธิบายเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ในที่นี้หมายถึง การวางแผนการ และกำลัง รวมทั้งการดำเนินนโยบายให้ถูกต้อง เป็นการป้องกันมิให้ศัตรูที่เป็นผู้บ่อนทำลายอยู่ใน สถานะที่ได้เปรียบได้ ข้อนี้เป็นเรื่องของฝ่าย เสนาธิการ จะไม่กล่าวถึงในที่นี้ ส่วนการวางแผน เพื่อป้องกันมิให้นายทุนเอาเปรียบชาวบ้านได้ก็ถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของยุทธวิธี เช่นเดียวกัน

การที่วางแผนการว่าควรจะทำอย่างไรนั้น ผู้วางแผนจะต้องมีความรู้ในด้านภูมิศาสตร์และการ แขนงที่ ต้องรู้จักทางทางหนีทีไล่ที่จะไม่เสียเปรียบ ข้าศึก ต้องรู้จักพื้นที่และภูมิศาสตร์ว่าจะทำอย่างไร ในที่ดินที่มีอยู่ให้มีประโยชน์ที่สุด ต้องรู้จักธรรมชาติ ของน้ำ ลักษณะของดิน ความสูงต่ำของพื้นที่ พืช ธรรมชาติ เป็นต้น

ในการพัฒนาคงจะต้องอาศัยความร่วมมือ จากหน่วยราชการหลาย ๆ หน่วย เช่น กรมส่งเสริม การเกษตร กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมประมง กรมทาง กรมที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กรมแผนที่ ฯลฯ จะต้องมีการปรึกษาและวางแผนให้เหมาะสม โดยที่ ทหารช่วยเป็นผู้ประสานงานในการพัฒนา

การปฏิบัติการทางจิตวิทยา คือ การให้ความรู้ ชี้นำประชาชนให้ได้ทราบความจริงและร่วมมืออย่าง เป็นมิตรไมตรีกัน

หลังจากลำดับให้เห็นประเด็นแต่ละข้อแล้ว

พระองค์ทรงเน้นให้เห็นถึงเหตุผลหรือความจำเป็น ในตอนท้ายถึงที่มาของแนวคิดและทำไมทหารต้อง มีหน้าที่ ในการพัฒนาประเทศ ความว่า

“กล่าวโดยสรุป อันตรายของบ้านเมืองที่จะ เกิดเป็นภัยสงครามขึ้นมาคือ การที่คนในชาติมี ความลำบากยากจน ไร้ที่ทำกิน ทหารจะสามารถ ผ่อนคลายความทุกข์ของเพื่อนร่วมชาติด้วยการ พัฒนา วางรากฐานความเจริญของบ้านเมือง นำ ความมั่นคงมาสู่ประเทศ เป็นการป้องกันมิให้ สงครามมาถึงได้ เช่น พระราชดำรัสในพระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ยกมาข้างต้น”

ความรู้: ทหารกับการรบทำสงครามและการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน

การถ่ายทอดแนวคิดและความรู้ที่ พระองค์ ทรงสอนมาอย่างต่อเนื่องจากครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ดังจะเห็นได้จากเอกสารประกอบการทรง สอนของพระองค์ในระยะเวลาหลัง ๆ พระองค์ยังคงเน้น แนวคิดดังกล่าวเสมอ เนื่องจากแนวคิดหลักเรื่อง

ทหารกับการพัฒนาประเทศหรือ “บทบาทของทหารในการพัฒนาประเทศ” ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนวิชา HI 452 ประวัติศาสตร์ไทย พ.ศ. ๒๕๒๔ นั้น พระองค์ยังคงนำมาใช้ประกอบการทรงสอนแก่นักเรียนนายร้อยรุ่นหลัง ๆ ต่อมา ทั้งวิชาบังคับชั้นปี ๒ (วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทยหรือวิชาไทยศึกษา) และวิชาบังคับชั้นปี ๔-๕ (วิชาประวัติศาสตร์โลกหรือวิชาประวัติศาสตร์ร่วมสมัย) และวิชาเลือกเสรี เช่น ประวัติศาสตร์ไทย เอเชียตะวันออกเฉียง เอเชียตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรป อเมริกาและหัวข้อพิเศษ (ผู้สนใจดูรายละเอียดใน สายธารแห่งประวัติศาสตร์ รวบรวมพระราชนิพนธ์คำสอน ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๒๕๕๘)

ตัวอย่าง เช่น ในภาคการศึกษา ๒/๒๕๕๓ วิชาเลือกเสรี-หัวข้อพิเศษทางประวัติศาสตร์: พระจุลจอมเกล้าศึกษาว่าด้วยการสร้างความมั่นคงทุลกระหม่อมอาจารย์ทรงสอนพร้อมเอกสารประกอบในหัวข้อ “การปฏิรูปทางการทหาร: การ

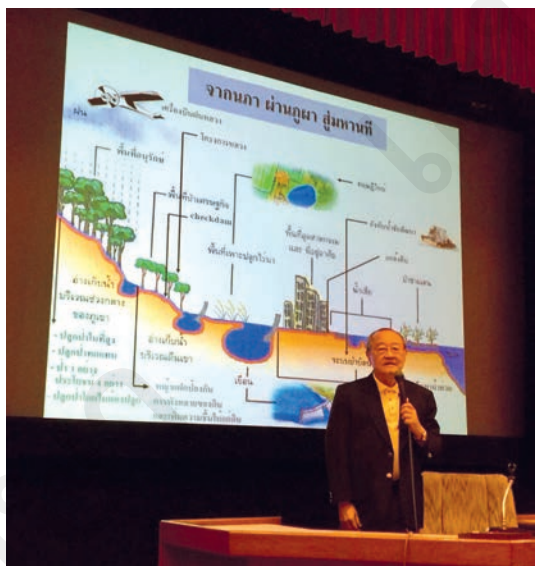
สร้างทหารอาชีพและสถาบันทหาร และบทบาทของทหารที่มีต่อความมั่นคงของชาติ” ซึ่งเนื้อหาหลักใหญ่เน้นพระองค์ทรงสรุปและเรียบเรียงใหม่จากเอกสารเดิมอย่างกระชับ โดยเฉพาะในส่วนว่าด้วย “บทบาททหารและความมั่นคงของชาติ” ในมิติที่กว้างขึ้น ครอบคลุมความมั่นคงแบบใหม่และความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น (พระราชนิพนธ์คำสอนนี้ ต่อมาตีพิมพ์ใน วารสารทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ สภาอาจารย์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า)

ในพระราชนิพนธ์คำสอนนี้ พระองค์ทรงอธิบายเรื่อง ทหารกับการพัฒนาประเทศหรือ “บทบาทของทหารในการพัฒนาประเทศ” ในกรอบของ “บทบาททหารและความมั่นคงของชาติ” อย่างกระชับชัดเจน ความว่า “...ทหารมีหน้าที่ดูแลความมั่นคงทั้งสองประการด้วยการรบทำสงครามและการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน” และอีกตอนหนึ่งว่า

“...หน้าที่ของทหารคือ การรักษาความมั่นคง เอกราช และบูรณภาพของประเทศ ตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ ๕ ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ เกรงกลัว ปัญหาการถูกยึดครองประเทศ การแบ่งแยกดินแดน การล้มระบอบการปกครองถือว่าทำให้เสียความ มั่นคง เรื่องที่จะเข้าช่วยความมั่นคงของประเทศชาติ และเป็นความมั่นคงของมนุษย์ด้วยคือ การบำบัด ทุกข์และบำรุงสุขของประชาชน”

นอกจากนี้ ทูลกระหม่อมอาจารย์ยังทรง อธิบายขยายความเรื่องอื่น ๆ ที่ตามมาอย่างมีรูป ธรรมและเข้าใจง่าย ๆ ตามสมัยปัจจุบัน และขอยก มาประกอบเป็นส่วนหนึ่งของรูปธรรมตามแนวคิด “ทหารกับการพัฒนาประเทศ” ที่พระองค์ทรง พยายามถ่ายทอดความรู้นี้แก่นักเรียนนายร้อย รุ่นแล้วรุ่นเล่า ความตอนหนึ่งว่า “นอกจากช่วยเหลือ ราษฎรในท้องถิ่นแล้ว นายทหารมีหน้าที่ดูแลทุกข์ สุขของผู้ใต้บังคับบัญชาและครอบครัว ช่วยให้รู้ หนังสือ ฝึกอาชีพ ให้เลิกยาเสพติดและเล่นการพนัน ไม่ให้ทะเลาะวิวาท เมื่ออยู่ในเหตุการณ์คับขันต้อง เป็นที่พึ่งที่ยึดเหนี่ยวได้ ไม่ให้กระทำการใด ๆ โดย ชาติสติ”

ที่สำคัญและควรยกเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างมาให้ เห็นในที่นี้ ซึ่งแม้จะกินความยาว แต่ยังคงทันสมัย

ทั้งแนวคิดและรูปธรรม ก็คือ หลัก ๓ ประการของ ทหารกับการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ

“ถ้าวิเคราะห์ตามหลักการที่ทหารทำหน้าที่ รักษาความมั่นคงของมนุษย์ (อาจจะเรียกได้ว่าเป็น ส่วนของกิจการพลเรือนที่เรียกว่า Civic Action) อาจกล่าวได้เป็น ๓ หัวข้อ คือ ยุทธศาสตร์ ภูมิศาสตร์ การปฏิบัติการทางจิตวิทยา ทั้งสามหัวข้อจะต้อง สอดคล้องกัน

ยุทธศาสตร์ หมายถึง การวางแผนการและ กำลัง รวมทั้งการดำเนินตามนโยบายให้ถูกต้อง เป็นการป้องกันมิให้ศัตรูที่บ่อนทำลายอยู่ในสถานะ ที่โต้เปรียบได้ ในด้านความมั่นคงมนุษย์ หมายถึง ไม่ยอมให้นายทุนเข้ามาเอาเปรียบชาวบ้านได้ ข้อนี้ เป็นเรื่องของฝ่ายเสนาริกการ จะไม่กล่าวในรายละเอียด

ในการวางแผนว่าควรจะทำอย่างไร ผู้วางแผน ต้องรู้ภูมิศาสตร์ คือรู้จักพื้นที่และภูมิประเทศว่าจะ ทำอย่างไรในที่นั้นให้มีประโยชน์สูงสุด ต้องรู้จัก ธรรมชาติของน้ำ ลักษณะของดิน รู้ความสูงต่ำของ พื้นที่ รู้จักพืชธรรมชาติ เป็นต้น

ในการพัฒนาสร้างความมั่นคงให้แก่พื้นที่ และประชาชน ต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงาน และบุคคลหลายฝ่าย เช่น หน่วยงานทาง ราชการ (กรมกองต่าง ๆ) มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ บริษัทเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่มีศูนย์วิจัยของตนเอง ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเอกชนที่มีประสบการณ์ด้าน การพัฒนา

การปฏิบัติการทางด้านจิตวิทยา คือต้องเข้าถึงและเข้าใจความต้องการของบุคคลเป้าหมายในพื้นที่เป้าหมาย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ประสานกับผู้ร่วมงานได้ เช่น สามารถโน้มน้าวให้ผู้อื่นเห็นเหตุผลได้ และต้องมีความจริงจัง ทำงานด้วยความศรัทธาไม่ใช่ทำเพื่อเอาหน้า หรือหาผลประโยชน์ส่วนตัว ในยุคปัจจุบันเราต้องศึกษาและปรับใช้หลักสิทธิมนุษยชน (Human Rights) และกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (International Humanitarian Law) ด้วย”

การที่นักเรียนนายร้อยและหรือทหารต้องศึกษาและปรับใช้หลักสิทธิมนุษยชนและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศด้วยนั้น ก็อยู่ในขอบข่ายของ “บทบาททหารและความมั่นคงของชาติ” ในมิติที่กว้างขึ้น ครอบคลุมความมั่นคงแบบใหม่และความมั่นคงของมนุษย์ และ “การบำบัดทุกข์และบำรุงสุขของประชาชน” ตามที่ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงลำดับให้เห็นมาแล้ว และพระองค์ยังคงทรงเน้น

เรื่องทหารกับการพัฒนาประเทศตามกรอบแนวคิดใหม่นี้เสมอ ดังเช่น “ไทยศึกษากับความมั่นคง” พระองค์ทรงสรุปเนื้อหาสรุปดังนี้

“ความมั่นคง คือ สภาพที่ได้รับการปกป้องไม่ให้ประสบอันตรายหรือความสูญเสียในสังคมไทยเดิมถือกันว่า ผู้ที่มีหน้าที่หลักในการรักษาความมั่นคง คือ เจ้าหน้าที่ทหาร แต่ที่จริงแล้วบุคคลอื่น ๆ ทั้งที่เป็นฝ่ายราชการและเอกชนย่อมมีหน้าที่รักษาความมั่นคงด้วย ในอดีตเมื่อมีศึกสงคราม พลเรือนก็มีหน้าที่ต่อสู้ผู้รุกรานเช่นเดียวกับทหาร ขณะนี้นอกจากความมั่นคงที่เป็นเรื่องปัญหาทางการทหารและการเมืองแล้ว ยังมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์อันเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยและปากท้องของประชาชนแต่ละบุคคลด้วย มีกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ดูแลสวัสดิภาพของประชาชน บำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนด้วย ทหารก็เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่อย่างนี้เช่นเดียวกัน” (ไทยศึกษา: จุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา วิชาไทยศึกษา ๔ กันยายน ๒๕๕๖)

“ทหารก็เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่อย่างนี้เช่นเดียวกัน” คือ บำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนด้วยนั้น ในเรื่องนี้พระองค์ทรงมีตัวอย่างแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมไม่น้อย โดยเฉพาะในสมัยใกล้ตัวตั้งแต่ช่วงสงครามเย็นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน “โครงการทหารพันธุ์ดี”

รูปธรรม: จากโครงการพระราชดำริ... โครงการทหารพันธุ์ดี

ในการทรงสอนวิชาประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกเสรีนั้น พระองค์ทรงมักเล่าเรื่องทหารกับการพัฒนาประเทศผ่านรูปธรรมที่นักเรียนนายร้อยจะเข้าใจง่าย เช่น โครงการพระราชดำริ ประสพการณ์ต่อสู้ความยากจน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการทหารพันธุ์ดี

ขอยกเรื่องประสพการณ์ต่อสู้ความยากจน

ซึ่งเรื่องนี้ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงเล่าให้นักเรียน นายร้อยฟังหลายครั้ง “เมื่อหลายสิบปีมาแล้วในระหว่างสงครามเย็น นักข่าวต่างประเทศได้กราบบังคมทูลถามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ว่า การที่เสด็จพระราชดำเนินทรงงานในถิ่นทุรกันดารเป็นการทำสงครามต่อต้านภัยคอมมิวนิสต์ใช่หรือไม่ ทรงตอบว่าไม่ใช่ เป็นการทำสงครามต่อสู้ความยากจน” (จุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา วิชาไทยศึกษา ๘ กันยายน ๒๕๖๐) เพราะ “...ที่ออกไปเพื่อไปแก้ปัญหาความยากจนหรือต่อสู้ความยากจน งานที่ทำส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนไทยในสมัยนั้น” (ไทยศึกษา: เรื่องไทยอันเนื่องด้วยประสบการณ์ ๗ กันยายน ๒๕๖๑)

ในเรื่องประสบการณ์ต่อสู้ความยากจนนี้ ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงเน้นให้เห็นปัญหาความยากจนยังคงอยู่ในปัจจุบันและยังคงจะอยู่ต่อไปใน

อนาคต ความว่า

“การต่อสู้ความยากจนไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องปรับปรุงสภาพชีวิตของประชาชนทุกด้านอย่างครบวงจร มาถึงปัจจุบันนี้ประเทศชาติก็ยังไม่ได้เจริญก้าวหน้าดั่งอย่างที่เรามุ่งหวัง ยังมีบางแห่งที่ประชาชนไม่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง เนื่องจากการขาดปัจจัยการผลิต ขาดความรู้ เกิดภัยธรรมชาติ และภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น จึงมีความยากจนอยู่ทั่วไป เทคโนโลยีก็เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าขึ้น ความต้องการและความจำเป็นในชีวิตคนเพิ่มขึ้น หน้าที่หนึ่งของทหารและคนอื่น ๆ ที่มีความรู้ความสามารถคิดทำสงครามต่อสู้ความยากจนเพื่อให้ประชาชนมีพออยู่พอกิน จะทำให้เกิดความสงบเย็นกันทั่วหน้า” (จุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา วิชาไทยศึกษา ๘ กันยายน ๒๕๖๐)

อีกตัวอย่างหนึ่งจากเอกสารประกอบการทรงสอน “ภูมิศาสตร์ และภูมิสารสนเทศที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา วิชาไทยศึกษา (HI 2001) ภาคการศึกษา ๒/๖๒ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ พระองค์ทรงกล่าวถึงเรื่อง “โครงการทหารพันธุ์ดี” อย่างน่าสนใจ ความว่า

“ขณะนี้มีคนพูดกันมากเรื่อง “โครงการทหารพันธุ์ดี” ฟังดูแปลกเพราะโดยปกติแล้ว เรื่องของพันธุ์จะไม่เกี่ยวกับคน จะเกี่ยวกับพืชและสัตว์ ที่จริงแล้วค่ายหลายค่ายได้ใช้พื้นที่ทำการเกษตรอยู่แล้ว ซึ่งเป็นประโยชน์ เป็นการเพิ่มรายได้ และลดค่าใช้จ่ายในค่าย ฝ่ายทหารได้ชวนไปดูโครงการที่เขาทำ

ได้มอบเมล็ดพันธุ์ผัก กิ่งพันธุ์ไม้ผล พันธุ์สัตว์ เช่น แพะ ไก่ เป็ด ปลา ทหารได้เห็นโครงการ “บ้านนี้มีรัก ปลูกผักกินเอง” “ซอยนี้มีรัก ปลูกผักแบ่งปัน” “ทางนี้มีผล ผู้คนรักกัน” ซึ่งนอกจากจะปลูกผักกินเองแล้ว ยังผลิตเมล็ดพันธุ์สำหรับแจกราษฎรที่ประสบภัยธรรมชาติ ที่เรียกว่าโครงการ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ด้วย

ทหารอธิบายว่า โครงการ “ทหารพันธุ์ดี” ไม่ใช่พันธุ์ของทหาร แต่เป็นพันธุ์ผัก และพันธุ์ข้าวที่

เป็นพันธุ์ดีมีมาตรฐาน ที่ใช้เป็นเมล็ดพันธุ์ปลูกต่อได้ พันธุ์สัตว์ต่าง ๆ ในค่ายหลายค่ายมี “โครงการเดินตามรอยเท้าพ่อ” ซึ่งมีมาก่อนแล้ว ทหารที่ทำโครงการได้ไปฝึกอบรมที่ศูนย์จักรพันธ์เพ็ญศิริ จักรพันธ์ ที่จังหวัดเชียงราย มีความสามารถผลิตเมล็ดพันธุ์เพื่อแจกจ่ายต่อไปให้ราษฎร โรงเรียน โรงพยาบาล ทหารที่เกษียณหรือปลดประจำการ นอกจากจะไปทำของตนเองแล้ว ยังไปเป็นปราชญ์ชาวบ้าน แนะนำครอบครัวและเพื่อนบ้านได้ ในหน่วยทหารใหญ่ ๆ มีโรงตัดแต่งและบรรจุพืชผัก โรงบรรจุเมล็ดพันธุ์

เมื่อคราวที่เกิดเหตุการณ์เด็กติดถ้ำที่เชียงราย เจ้าหน้าที่สูบน้ำจากถ้ำไปท่วมนาของเกษตรกร เมื่อการช่วยเหลือผู้ติดถ้ำแล้ว นาของเกษตรกรเสียหาย ไม่มีเมล็ดพันธุ์ที่จะปลูกใหม่ ตามตลาดไม่มีขาย กำนันเขียนจดหมายมาขอความช่วยเหลือก็ได้พันธุ์ข้าวที่ทหารปลูกไว้ ถึงจะไม่ใช่เมล็ดพันธุ์ที่ดีที่สุดซึ่งได้แจกจ่ายไปแล้ว ก็ยังมีที่พอใช้ได้”

ในตอนท้าย พระองค์ทรงเน้นสรุปไว้ว่า “ในการทำงานให้สำเร็จผล มีหน่วยราชการต่าง ๆ ร่วมมือ เช่น มูลนิธิชัยพัฒนา กปร. กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน กรมปศุสัตว์ มีเอกชนและชาวบ้านร่วมด้วย” ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งในหลัก ๓ ประการของทหารกับการพัฒนาประเทศที่พระองค์ทรงกล่าวไว้นั่นเอง

บทส่งท้าย: ทหารวิชาการและทหารพัฒนา

ตามที่ได้แสดงให้เห็นมาในเรื่องนี้ ย่อมสะท้อนถึงพระราชปณิธานของทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงต้องการปลูกฝังให้ลูกศิษย์ซึ่งจะเติบโตขึ้นเป็นนักรบ ควรมีพื้นฐานของการเป็นทหารวิชาการและทหารพัฒนาด้วย เพราะการที่ทหารจะดูแลเรื่องความมั่นคงของชาติอย่างดีนั้น จำเป็นต้องเข้าใจเข้าถึงหลักวิชาความรู้และการพัฒนาอย่างดี และความสำเร็จในการจะเป็นทหารพัฒนาได้ ก็จำเป็นต้องเริ่มจากการแสวงหาความรู้หรือเริ่มจากการเป็นทหารวิชาการตั้งแต่วัยของนักเรียน

นายร้อย โดยเฉพาะการเข้าใจเข้าถึงสังคมไทย

“...ใครอยากจะรู้เรื่องของไทย เรื่องของประเทศไทย สังคมไทย ก็ต้องทราบว่าวิถีชีวิตของคนไทยไม่ได้เหมือนกันไปทุกหนทุกแห่ง ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้วิถีชีวิตต่างกันไปก็คือ สภาพภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน เมื่อจะพัฒนาหรือทำให้พื้นที่เจริญ หรือไม่ให้เสื่อมโทรมลง

ยังมีคำอีกคำหนึ่งที่จะอธิบายความสำคัญของภูมิศาสตร์ได้ คือพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) ความว่า “...การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามภูมิประเทศทางภูมิศาสตร์ และภูมิประเทศทางสังคมวิทยา คือนิสัยใจคอของคน เราจะไปบังคับให้คนคิดอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องแนะนำ เราเข้าไป ไปช่วย โดยที่จะคิดให้เขาเข้ากับเราไม่ได้ แต่ถ้าเราเข้าไปแล้ว เราต้องไปดูว่าเขาต้องการอะไรจริง และก็อธิบายให้เขาเข้าใจ หลักการพัฒนานี้จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งขึ้น...”

(เอกสารประกอบการทวงสอน “ภูมิศาสตร์และภูมิสารสนเทศที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาไทยศึกษา (HI 2001) ภาคการศึกษา ๒/๖๒ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒)

ดังนั้นการเสริมสร้างให้นักเรียนนายร้อยไปสู่การเป็นทหารวิชาการและทหารพัฒนา จึงควรปลูกฝังและดำเนินการให้ความรู้ทั้งด้านวิชาการและหลักของการพัฒนาควบคู่กันไปด้วย เริ่มตั้งแต่ระดับเยาวชนหรือระหว่างเป็นนักเรียน เพราะเมื่อเติบโตขึ้นในสังคมไทย ทหารยังคงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

“ปัจจุบันทหารยังมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เช่น ให้ความรู้แก่ประชาชนในการเกษตร ฉะนั้นการจัดพื้นที่ให้เหมาะสมกินน้ำจะถือเป็นภูมิศาสตร์การทหารได้

ถึงในปัจจุบันในวงการวิชาการมีการเรียนวิชาภูมิศาสตร์การทหารน้อยลง แต่ถ้าปรับหลักสูตรให้ดี รวมด้านภูมิศาสตร์กายภาพ ภูมิภาค ภูมิศาสตร์มนุษย์ และภูมิศาสตร์เทคนิค โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าปรับให้ เข้ากับสภาพในบ้านเมืองเรา ก็น่าจะยังมีประโยชน์ทั้งทางด้านการทหารและการพัฒนาประเทศ”

(เอกสารประกอบการทวงสอน “จุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา” วิชาไทยศึกษา (HI 2001) วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐)

วิเศษภูศิลป์

พระผู้ทรงอนุรักษ์

มรดกแผ่นดิน

เสนาศึกษา

ประเทศไทย นั้นมีเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมมาแต่อดีต แต่ด้วยเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว นั้น ได้ส่งผลทำให้มรดกทางวัฒนธรรมของชาติและวิถีการดำเนินชีวิต ค่านิยมและระบบประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เคยมีมาแต่เดิมนั้น ได้รับผลกระทบและถูกละเลยทอดทิ้งอย่างน่าเสียดาย แต่ด้วยมรดกทางวัฒนธรรมของชาตินั้น ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนภาพลักษณ์ความเป็นชาติอย่างเด่นชัด ดังนั้น โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ วรรณกรรม ศิลปหัตถกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ตลอดจนการดำเนินชีวิตหรือวิถีไทย ซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ จึงเป็นมรดกของแผ่นดินที่ปรากฏและมีการสืบทอดงานศิลปกรรมมาช้านาน เป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจอันแสดงความเป็นเอกลักษณ์ เกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี ของชาติ และสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของอาณาประชาราษฎร์ในแผ่นดิน องค์การยูเนสโกนั้น ได้กำหนดค่านิยมของมรดกวัฒนธรรมว่าเป็น มรดกทางวัฒนธรรมของชนชาติหนึ่ง หมายถึงถึงผลงานทั้งหมดทุกแขนงของศิลปิน สถาปนิก นักดนตรี นักเขียน นักวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงผลงาน

ของบรรดาศิลปินที่ไม่ปรากฏนามทั้งหมดด้วยผลงานเหล่านี้คือการแสดงออกถึงจิตวิญญาณของชนชาติ และแสดงถึงแก่นสารทางค่านิยมที่ทำให้ชีวิตมีความหมาย ทั้งหมายรวมไปถึงบรรดามผลงานที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ กับทั้งที่ไม่อาจสัมผัสได้ ซึ่งเป็นการแสดงออกทางสร้างสรรค์ของคนในชาตินั้น โดยผ่านทางภาษา ทางพิธีกรรม

ต่าง ๆ ทางศรัทธาความเชื่อตามโบราณสถานทางประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์และอนุสรณ์สถาน ตลอดจนงานวรรณกรรม ผลงานทางศิลปกรรมรวมไปถึง หอจดหมายเหตุ และหอสมุดทั้งหลายด้วย

ด้วยพระมหากษัตริย์คุณในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นผู้ที่อนุรักษ์มรดกไทยมาตั้งแต่ทรงเยาว์วัย พระองค์จึงโปรดปรานศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างมาก ตลอดจนสนพระทัยที่ทรงเป็น “ต้นแบบ” ของสังคมไทยยุคใหม่ให้เยาวชนไทยควรสนใจ “ดนตรีไทย” พร้อมศิลปวัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตแบบ “พอเพียง” และ “อยู่อย่างไทย” พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างในการบำเพ็ญพระราชกรณียกิจและพระราชจริยวัตรด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชาติในด้านต่าง ๆ ได้แก่ พุทธศาสนา ภาษาไทย และวรรณกรรม ประวัติศาสตร์และโบราณคดี งานช่างสถาปัตยกรรม และดนตรีไทย เป็นต้น จนผลกระทบและการถูกทอดทิ้งกลับคืนมาสร้างความภาคภูมิใจในที่สุด

ปัญหาจากเด็ก เยาวชน คนรุ่นใหม่ปัจจุบัน เติบโตท่ามกลางการแพร่กระจายของวัฒนธรรมต่างชาติ

นั้น ได้ทำให้ห่างเหินจนละเลยต่อภูมิปัญญาและรากเหง้าของตนเอง ซึ่งในอนาคตอาจจะส่งผลทำให้ขาดความรัก ขาดการเอาใจใส่ในวิถีชีวิตไทย และศิลปวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงความเป็นชาติ แม้กระแสหลงใหลได้ปลื้มวัฒนธรรมต่างชาติจะถูกแทรกแซงสักเพียงใด ประเทศก็ยังไม่สิ้นหวังในการรักษามรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษให้คงอยู่ได้ เมื่อมี**สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** พระผู้เป็นดวงแก้วพระองค์นี้ เป็นดวงประทีปส่องความสว่างให้กับศิลปวัฒนธรรมไทย อาจารย์เสรี หวังในธรรม ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงนั้นถึงกับกล่าวไว้ว่า **“ดนตรีไทยไม่สิ้นแล้ว เพราะพระทูลกระหม่อมแก้วเอาใจใส่”** ดังปรากฏตัวอย่างที่เห็นภาพชัดเจนของการที่พระองค์ทรงเป็นผู้นำในการอนุรักษ์มรดกไทย เช่น งานด้านนาฏศิลป์ และดนตรีไทย พระองค์ทรงร่วมแสดงและทรงดนตรีไทยในโอกาสต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ทรงมีความรู้เรื่องเพลงไทย และทรงดนตรีไทยได้อย่างเชี่ยวชาญ ทรงสนพระทัยในเครื่องดนตรีไทยตั้งแต่ยังทรงเยาว์ จากการทรงเรียนระนาดเอกอย่างจริงจังกับ ครูมนตรี ตราโมท ครูสิริชัยชาญ

พักจำรูญ ศิลปินแห่งชาติ ทรงฝึกหัดอย่างถูกแบบแผน ตามแบบอย่างโบราณ และทรงฝึกตีระนาดในแบบต่าง ๆ อย่างชำนาญ จนเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๙ พระองค์ได้ทรงระนาดเอก ให้สาธารณชนได้ชมเป็นครั้งแรกในเพลงนงกขมัน (เถา) ร่วมกับครูอาวูโสของวงการดนตรีไทยหลายท่าน

พระองค์ทรงเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท ในการสร้างสรรค์และธำรงมรดกของชาติให้ยั่งยืน สืบทอดต่อกันถึงลูกหลานไทยสืบไปด้วย นับเป็นพระบารมีที่พระองค์ทรงมีพระเมตตาและพระราชอัธยาศัยต่อการสืบสานงานวัฒนธรรม ซึ่งเป็นมรดกของแผ่นดินให้คงอยู่และฟื้นฟูการเรียนรู้กลับคืนมา และทำให้พระองค์ทรงมีพระราชภารกิจที่ทรงงานด้านการอนุรักษ์มรดกของชาติที่มีอยู่มากมาย นานัปการ พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชภารกิจทั้งปวง ด้วยพระปรีชาสามารถด้วยพระวิริยะอุตสาหะล้ำเลิศ อำนาจประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนจนเกิดความสนใจทำให้กระแสการอนุรักษ์ศิลปะ

วัฒนธรรมนั้นได้แพร่หลายมากขึ้น จนทุกคนเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์และการร่วมกันรักษามรดกที่ล้ำค่าของชาติไว้เป็นอย่างดี

กรมศิลปากร ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาเห็นชอบในการให้ประชาชนชาวไทยได้รำลึกถึงความสำคัญ และความจำเป็นของการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชาติ และเรียนรู้แนวความคิด ความต้องการในอันที่จะทำนุบำรุงรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ อย่างถูกวิธี ในวโรกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครบรอบ ๓๐ พรรษา วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๒๘ นั้น การประชุมคณะรัฐมนตรีสมัย ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๒๘ ประกาศให้วันที่ ๒ เมษายนของทุกปีนั้นเป็น “วันอนุรักษ์มรดกของชาติ” เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา

เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงพระกรุณาอุปถัมภ์บำรุง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยศิลปวัฒนธรรมของ ชาตีย่างอเนกอนันต์ตลอดมา เพื่อรณรงค์ กระตุ้น จิตสำนึก และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยทุกประเภท รวมทั้งเชิญชวนให้หน่วย งานต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการรักษา สืบทอดมรดก วัฒนธรรมของชาติมากขึ้น ซึ่งทุกปีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคจะร่วมกันจัดกิจกรรมวัน อนุรักษ์มรดกไทย

การรณรงค์ให้คนไทย “ร่วมอนุรักษ์มรดก ไทย ร่วมใจรักษาชาติ” จึงทำให้มีการพัฒนาการ แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ที่มีความโดดเด่นเป็นเลิศในระดับสากลนั้น ให้ได้รับ การประกาศให้เป็นแหล่งมรดกโลก และถือเป็น มรดกของมนุษยชาติทั้งปวงในโลกด้วย

สำหรับประเทศไทยนั้น มีแหล่งมรดกทาง วัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ได้รับการขึ้นทะเบียน ไว้ในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกแล้วรวม ๔ แหล่ง

คือ ๑. เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร ขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกเมื่อปี ๒๕๓๕ มีพื้นที่ ครอบคลุมอุทยานประวัติศาสตร์ รวม ๓ แห่ง คือ อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ศรีสัชนาลัยและ กำแพงเพชร ๒. นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และเมืองบริวาร ขึ้นทะเบียนพร้อมกับแห่งแรก มีพื้นที่ ครอบคลุมอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และโบราณสถานทั้งในและนอกเกาะเมืองอยุธยา ๓. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร-ห้วยขาแข้ง ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี อุทัยธานี และตากขึ้นทะเบียนเมื่อปี ๒๕๓๔ และ ๔. แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ขึ้นทะเบียน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ ครอบคลุมพื้นที่ของตำบลบ้านเชียง อำเภอ หนองหาน จังหวัดอุดรธานี

ด้วยพระราชจริยวัตรที่ “เรียบง่าย” และ “ไม่ ถือพระองค์” นั้น ทรงมีภาพพระอริยาบถอันเป็นที่ ประทับใจต่อประชาชนทุกหมู่เหล่าในการเสด็จส่วน พระองค์ในทุกครั้ง นับเป็นพระบารมีอันหาได้ยากยิ่ง ดังเช่น บ่อยครั้งที่พระองค์จะปรุงอาหารให้ประชาชน

รับประธานในงานต่าง ๆ ทรงวาดรูปและทรงแต่งหนังสือ และ บทกลอน เพื่อนำรายได้มอบให้โครงการพระราชกุศลต่าง ๆ นับครั้งไม่ถ้วน พระองค์ทรงเสด็จตามพระราชอัธยาศัยอย่างไม่ถือพระองค์ในที่ต่าง ๆ อย่างคาดไม่ถึง ซึ่งสร้างความปิติยินดีแก่ผู้ได้มีโอกาสเฝ้าอย่างใกล้ชิดโดยไม่รู้ตัวเป็นต้น พระราชกรณียกิจของพระองค์ทั้งปวงนั้นล้วนเป็นพระบารมีแห่ง “การอนุรักษ์ตามแบบอย่างไทย” ทั้งสิ้น

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงได้รับการแต่งตั้งเป็นทูตสันถวไมตรีทางด้านการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเด็กด้อยโอกาสและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม องค์การสหประชาชาติ UNESCO และด้วยคุณูปการที่พระองค์ทรงมีต่อวงการศิลปวัฒนธรรมของไทยนั้น ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้รับทูลเกล้าฯ ถวายพระสมัญญาว่า “เอกอัครราชูปถัมภกมรดกวัฒนธรรมไทย” ต่อมาในวันศิลปินแห่งชาติ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้ทูลเกล้าฯ ถวาย

พระสมัญญา “วิศิษฎศิลปิน” แต่พระองค์ท่าน ซึ่งมีความหมายว่า ทรงมีพระอัจฉริยภาพและทรงพระปรีชาสามารถในศิลปะหลายสาขา ทรงมีคุณูปการต่อเหล่าศิลปินและศิลปินวัฒนธรรมของชาติ และยังทรงเป็นแม่ทัพทางด้านวัฒนธรรม คือทรงเป็นปราชญ์ที่มีความรอบรู้ในวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ อย่างแท้จริงเป็นแรงบันดาลใจต่อเหล่าคณะศิลปินแห่งชาติทั้งหลาย ได้สร้างผลงานการถ่ายทอดเรียนรู้สู่ผู้ท้องถิ่นตามแบบอย่างพระองค์ โดยต่อมา พ.ศ.๒๕๔๘ นั้นได้มีโครงการ ศิลปินแห่งชาติสัญญาจร” ซึ่งเป็นโครงการที่ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จัดขึ้นเพื่อเปิด

โอกาสนักศึกษา นักเรียน ครูและประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสพบกับการถ่ายทอดแรงบันดาลใจจากศิลปินแห่งชาติ ซึ่งได้รับการยกย่องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานสร้างสรรค์และพัฒนาเป็นที่ยอมรับของศิลปะในสาขานั้น ๆ และมีผลงานเป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งนับเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญของแผ่นดินทางด้านศิลปะ ผู้สืบสานงานศิลปะของชาติให้เชื่อมโยงจากอดีตมาสู่ปัจจุบัน ที่สามารถถ่ายทอดภูมิปัญญา

บรรพบุรุษในอดีตให้มีความรุ่งโรจน์สืบไปยังอนาคตข้างหน้า

นอกจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของศิลปินแห่งชาติแล้ว ยังเปิดเวทีแห่งโอกาสได้พบและเรียนรู้ที่หาได้ยากยิ่งนัก ด้วยศิลปินแห่งชาติแต่ละสาขานั้นต่าง มีวิชาความรู้และประสบการณ์เฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ กล่าวคือ สาขาทัศนศิลป์ เป็นงานศิลปะที่มองเห็นได้ด้วยตา แบ่งเป็น วิจิตรศิลป์ และประยุกต์ศิลป์ วิจิตรศิลป์ ได้แก่ จิตรกรรม

ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อผสม และภาพถ่าย ส่วนประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ สถาปัตยกรรมแบบ ประเพณีและร่วมสมัย มัณฑนศิลป์ การออกแบบ ผังเมือง การออกแบบอุตสาหกรรมและประณีตศิลป์ เป็นต้น สาขาวรรณศิลป์ เป็นงาน บทประพันธ์ ที่แต่งอย่างมีศิลปะทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความรู้สึกสะท้อนใจ ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการและกลวิธีเสนอเรื่องที่น่าสนใจ และ สาขาศิลปะการแสดง เป็นงานศิลปะที่มีการแสดง ที่เป็นได้ทั้งละครศิลป์ ประยุกต์ศิลป์ รวมทั้งศิลปะพื้นบ้าน แบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ **ดนตรีไทย** นาฏศิลป์ไทยและศิลปะการแสดงพื้นบ้าน **ดนตรีสากล**และนาฏศิลป์สากล **ภาพยนตร์และละคร** จากจำนวนศิลปินแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๘ ถึงพ.ศ.๒๕๖๐ มีการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติรวมแล้ว ๒๙๕ คน เสียชีวิตแล้ว ๑๒๘ คน และมีชีวิตอยู่ ๑๖๗ คนนั้น ล้วนเป็น

ครูของแผ่นดินที่ใช้เวลาถ่ายทอดและสร้างแรงบันดาลใจในสาขาต่าง ๆ ตามความต้องการโดยจัดฐานการเรียนรู้จาก สาขาทัศนศิลป์ สาขาวรรณศิลป์ และสาขาศิลปะการแสดง โดนมีศิลปินแห่งชาติคนสำคัญเป็นวิทยากรมาจากสาขาต่าง ๆ ได้แก่ ดร.กมล ทัศนาญชลี ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี **สาขาจิตรกรรมและสื่อผสม** ปรีชา เกาทอง ธงชัย รักปทุม ทวี รัชนีกร เฉลิมชัย ไชยเชิดพัฒน์ ปัญญา วิจิณธนสาร อิทธิพล ตั้งโฉลก **สาขาจิตรกรรม** ศาสตราจารย์เดชา วราขุน **สาขาภาพพิมพ์และสื่อผสม** วิชัย สิทธิรัตน์ จาก**สาขาประติมากรรม** ยรรยง โอฟีระชิน วรนนท์ รัชวาลทิพากร เดโช บูรณบรรพต **สาขาภาพถ่าย** เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ นายไพโรจน์ทร์ ชาวงาม สถาพร ศรีสังข์จาง ชมัยภร บางคมบาง (ไพลิน รุ่งรัตน์) นายมาลา คำจันทร์ ไพฑูรย์ ธีัญญา กิตติศักดิ์ มีสมสืบ **สาขาวรรณศิลป์** ขวัญจิต ศรีประจันต์

ฉวีวรรณ พันธุ ธนิสร์ ศรีกลิ่นดี ฉลาด ส่งเสริม บัวซอน ถนอมบุญ สาขาศิลปะการแสดง นายสมนึก ทองมา (ชลธิ์ ธารทอง) สาขานักแต่งเพลง ลูกทุ่ง และนายประยงค์ ชื่นเย็น สาขาคดนตรีไทย ลูกทุ่ง นคร ถนอมทรัพย์ สาขาคดนตรีไทยสากล และรัตนา พวงประยงค์ สาขานาฏศิลป์ไทย-ละคร และอื่น ๆ เป็นต้น กิจกรรมในโครงการศิลปินแห่งชาติสัญจรนี้ได้สร้างโอกาสให้กับเครือข่ายการพัฒนาวงการศิลปะไทยให้ก้าวไกลสู่อาเซียน และนานาชาติในอนาคตด้วย

ดังนั้น วันอนุรักษ์มรดกไทย ที่ ๒ เมษายน นี้ จึงเป็นวันสำคัญที่พสกนิกรชาวไทยผู้สำนึก

ในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ควรเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท สร้างการมีส่วนร่วมในอนุรักษ์และปกป้องรักษาวัฒนธรรมของชาติ ตลอดจนร่วมกันรักษาภูมิปัญญาของบรรพบุรุษให้สืบทอด และปลูกฝังค่านิยมที่งดงามของไทย สร้างความภาคภูมิใจให้กับเด็กและเยาวชน คนรุ่นปัจจุบันให้หันมาใส่ใจ และมีส่วนร่วมกันเป็นพลังในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติให้ยั่งยืนตลอดไป

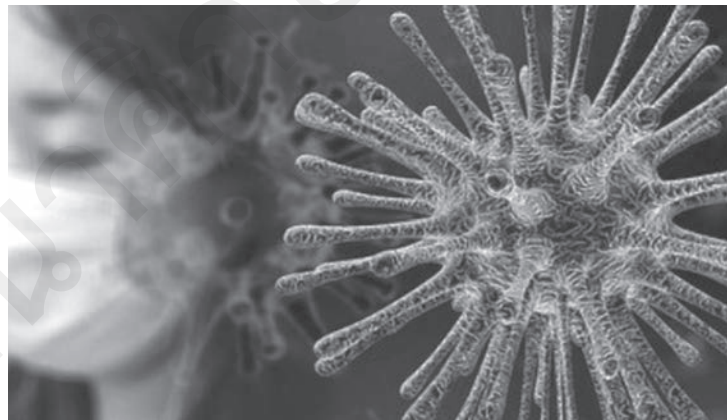
เมื่อเชื้อโรค มา... โลก ก็เปลี่ยน

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา-19 ในปัจจุบัน ที่มีการตรวจพบผู้ป่วยและผู้ติดเชื้อเป็นจำนวนมากในประเทศต่าง ๆ จนต้องมีการดำเนินมาตรการในการแก้ไข การป้องกัน รวมถึงการประกาศแนวทางการปฏิบัติในหลายระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ซึ่งทำให้พลโลกต้องหันมาสนใจกับพฤติกรรมของตนเองต่อการแพร่ระบาดของเชื้อโรคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้หนึ่งในมาตรการสำคัญที่ถูกระบุขึ้นเพื่อตีกรอบไม่ให้เกิดการระบาด ได้แก่ มาตรการเว้นระยะห่างทางกายภาพ (Physical Distancing) มาตรการการปฏิบัติงาน ณ ที่พักอาศัย (Work Form Home) และมาตรการการปิดเมือง ที่แต่ละองค์กร หรือแต่ละประเทศมีข้อกำหนดและความเข้มงวดในการปฏิบัติที่แตกต่างกัน

ผู้เขียนขอเสนอประเด็นการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากมาตรการดังกล่าว เพื่อชี้ชวนให้ผู้

อ่านลองคิดจำนวน ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑) การเปลี่ยนแปลงทางสถิติของผู้ติดเชื้อในแต่ละประเทศที่มีความเข้มงวดต่อการใช้มาตรการที่แตกต่างกัน ๒) การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตประชากรในเขตเมือง และเขตชนบทจากการดำเนินนโยบายปิดเมือง (Lock down) ๓) การเปลี่ยนแปลงของสภาวะสิ่งแวดล้อมหลังจากมนุษย์ใช้ชีวิตอยู่กับบ้าน และ ๔) การเปลี่ยนแปลงของการใช้เทคโนโลยีสื่อออนไลน์

ในการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นประเด็นที่ข้งขัน ล้วน เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันและนำไปสู่ประเด็นการพิจารณาให้เกิดมุมมองที่หลากหลาย

การเปลี่ยนแปลงทางสถิติของผู้ติดเชื้อในแต่ละประเทศที่มีความเข้มงวดต่อการใช้มาตรการที่แตกต่างกัน

บ่อยครั้งในการเปรียบเทียบแต่ละประเทศโดยใช้ประเด็นทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมาเป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม ซึ่งเรามักพบว่ากลุ่มประเทศคู่ตรงข้ามทางอุดมการณ์ในเรื่องดังกล่าวย่อมถูกยกขึ้นมาบนเวทีเพื่อทำให้เกิดการแข่งขันปะทะทางความคิดในวาระต่าง ๆ ได้อยู่เสมอ กลุ่มประเทศแห่งโลกเสรี ซึ่งกล่าวเน้นถึงอุดมการณ์ในการมอบสิทธิและให้เสรีภาพแก่ประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ จนกล่าวเปรียบเปรยได้ว่าเป็นพระเอกของโลก ส่วนอีกกลุ่มประเทศที่เป็นคู่ตรงข้าม ซึ่งยึดถืออุดมการณ์ฝั่งเผด็จการ เน้นการควบคุมและจัดสรรตามข้อบังคับที่ปราศจากเสรี ย่อมโดนเปรียบให้กลายเป็นตัวร้ายเพราะมีแนวคิดที่ขัดแย้งกับตัวเอกของโลก หากการอุปมาอุปไมยเช่นนั้นยังคงเป็นแบบเดิม เราคงเห็นฉากใหม่ที่ตัวร้ายกลายเป็นตัวเอก และพระเอกกลับกลายเป็นตัวร้าย จากสถิติของผู้ติดเชื้อ COVID-19 ทั่วโลกพบว่า กลุ่มประเทศที่ยึดถืออุดมการณ์ฝั่งเผด็จการสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโรคได้ดีมีประสิทธิผลและมีความจำเป็นต่อการบริหารจัดการ ในขณะที่กลุ่มประเทศแห่งโลกเสรีกลับมีตัวเลขทางสถิติของผู้ติดเชื้อ เพิ่มสูงขึ้นแบบทวีคูณและรวดเร็ว เมื่อเราสังเกตตัวเลขคร่าวๆ ที่การแสดงความเห็นจริงจากนี้ จึงมีคำถามว่า

“แท้จริงแล้วอุดมการณ์แห่งโลกเสรีของตัวบุคคลนั้น คือการแต่งตัวให้ความเห็นแก่ตัวดูสง่างามขึ้นหรือไม่”

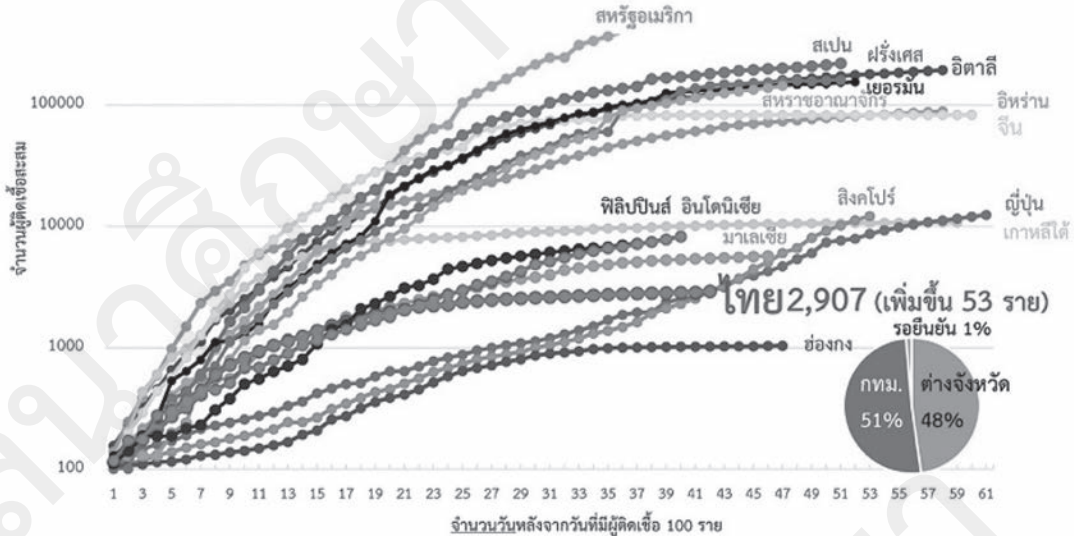
“ทำไมกลุ่มประเทศในระบอบประชาธิปไตยถึงมีจำนวนผู้ติดเชื้ออย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่เชื่อและยึดถือในระบอบเผด็จการ”

คำตอบของคำถามอาจมีความสำคัญน้อยกว่ากระบวนการคิดให้ได้คำตอบ เราเคยพิจารณาย้อนถึงหลักการหรือแก่นแก่นในสิ่งที่เรายึดถือและเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องมากน้อยเพียงใด

จำนวนผู้ติดเชื้อนับจากวันที่มีผู้ติดเชื้อถึง 100 ราย (ของไทยเริ่มจากวันที่ 15 มี.ค. 63)

สถานการณ์วันที่ 25 เมษายน 2563

แหล่งข้อมูล: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.), กรมควบคุมโรค, Johns Hopkins University, องค์การอนามัยโลก (WHO)

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านวิจัยและวิชาการ วช. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

หลักการแห่งประชาธิปไตย คือ ให้ความสำคัญกับส่วนรวม มุ่งเน้นไปที่ประชาชนทุกคน แต่หลักการดังกล่าวกลับถูกบิดเบือนหรือตีความให้กลายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม เพื่อสนองความต้องการของตนเองเป็นสำคัญ “สิทธิประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ ตัวฉันเป็นประชาชน ดังนั้นฉันคือคนสำคัญ ฉันจึงมีสิทธิที่จะทำอะไรก็ได้ตามแต่ใจที่ฉันต้องการ” ตรรกะอันแปลกประหลาดเช่นนี้มักถูกนำมาใช้บ่อยครั้งในที่สาธารณะ จนเสมือนเป็นสิ่งที่ถูกต้องและก็มีฐานเสียงรองรับให้เกิดความถูกต้องด้วยจุดประสงค์เดียวกันคือ “ฉันเป็นใหญ่” สิ่งที่เกิดหายนะและถูกบิดเบือนไปก็คือ “หน้าที่ของตนเองที่มีต่อประชาชนและสังคมประเทศ” ตรรกะเช่นนี้ใช้หรือไม่ที่ทำให้ประเทศในระบอบประชาธิปไตยยังคงรักษาระดับการติดเชื้อได้อย่างต่อเนื่อง

ในขณะที่การดำเนินมาตรการบังคับที่ถือได้ว่า “ซอกคความรู้สึกของชาวโลกผู้รักอิสระ” คือ การที่ผู้นำสูงสุดแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนประกาศ

ห้ามให้ประชาชนชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศ ในช่วงเทศกาลตรุษจีน ที่มีประเพณียึดถือเกี่ยวกับ “วันเที่ยว” หรือกล่าวให้เข้าใจโดยง่ายก็คือ “สั่งห้ามเที่ยวในวันที่เชื่อถือเป็นวันเที่ยว” แม้จะมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันหนาหู แต่บทสรุปสุดท้ายก็คือ ไม่อนุญาตและควบคุมไม่ให้ทุกคนในปกครองสามารถทำตามที่ตนเองเชื่อหรือต้องการใด เรียกว่าสิ้นเสรีภาพสำหรับข้ออ้างใด ๆ ของตนเอง แต่ความสำคัญของการลิดรอนสิทธิหรือควบคุมบังคับในคำสั่งดังกล่าว กลับเป็นไปเพื่อการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ซึ่งไม่ต้องการให้เกิดความสูญเสียในชีวิตของประชาชนทุกคน เหตุการณ์นี้คงต้องกล่าวว่า “เผด็จการเพื่อรักษาทุกชีวิต... ซึ่งไม่ใช่เฉพาะเพียงประชาชนคนจีนเท่านั้น หากมุ่งมองไปถึงเพื่อนมนุษย์หรือชาวโลกที่อยู่ท้องถิ่นอื่น เพื่อตัดโอกาสในการสัมผัสหรือการส่งต่อเชื้อโรคออกไปจากพื้นที่”

หากอีกฟากฝั่งของโลกผู้นำสูงสุดในหลายประเทศแห่งเสรีประชาธิปไตย กลับเพิกเฉยหรือปล่อยให้การระบาดเกิดขึ้นอย่างไม่ใส่ใจ โดยให้เหตุผลเชิงตรรกะของการระบาดที่ว่า “มันเกิดขึ้นได้เอง...เดี๋ยวมันก็หยุดได้เอง” ถึงแม้จะมีทฤษฎีทางระบาดวิทยากล่าวเช่นนั้นได้จริง แต่การที่ไม่ใส่ใจและปล่อยให้ทุกชีวิตยังคงดำเนินไปอย่างปกติ โดยใช้ชีวิตอย่างเสรี เชื่อมช่องทางให้เกิดการติดต่อแพร่เชื้อได้กว้างขึ้น เพิ่มโอกาสให้การระบาดของเชื้อสามารถทำร้ายและทำลายชีวิตได้ตามอิสระ ทำให้จำนวนสถิติของผู้ติดเชื้อเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าล้านคนถึงทำให้เกิดความตระหนักและเริ่มหันมาใส่ใจที่จะป้องกันการระบาด นับได้ว่าพวกเขาเป็นประเทศที่ยึดถือความเสรีให้แก่ทุกชีวิตจริง ๆ แม้กระทั่งการให้เสรีภาพแก่เชื้อโรคในการผลิตชีพผู้คน

ย้อนกลับมามองข้อมูลสถิติของประเทศไทย ซึ่งเป็นที่น่าจับตามองของทั่วโลก การบริหารจัดการในมาตรการของรัฐยังคงไม่มีความชัดเจนและไม่เป็นระบบ แต่จำนวนผู้ติดเชื้อกลับมีตัวเลขที่ดีมากซึ่งเราย่อมทราบกันดีที่พลังส่วนใหญ่มาจากภาคประชาชนท้องถิ่นที่ลุกขึ้นมาบริหารจัดการภายใต้พื้นที่ของตน รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการแพทย์ที่เหนือกว่าคำว่า “เข้มแข็ง” จนในวินาทีนี้สังคมไทยต่างยกให้บุคลากรทางการแพทย์เป็นฮีโร่ตัวจริง” แต่เหรียญอีกด้านของสถิติผู้ติดเชื้อกลับเป็นสิ่งที่น่าขวยเขินเมื่อเปรียบเทียบกับนานาชาติ เนื่องจากสาเหตุของการติดเชื้อของประเทศไทย มาจากสถานที่ที่โคจรเป็นสำคัญ ในขณะที่รอบบ้านมีการติดเชื้อจากการทำกิจกรรมทางศาสนาที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์ที่แสดงถึงความไร้ความรับผิดชอบต่อสังคมจากกลุ่มบุคคลที่กลับมาสู่มาตุภูมิ เพราะการปฏิบัติให้เป็นประชาชนชั้นสองของประเทศต้นทาง หากมาแสดงบทบาทที่ไม่เคารพต่อแผ่นดินบ้านเกิด แสดงความหยาบกร้านทางอารมณณ์จนเกิดเป็นตัวปัญหาและสาเหตุร่วมของการแพร่ระบาดในพื้นที่ประเทศไทย

สถิติของผู้ติดเชื้อ COVID-19 กับภูมิหลังของแต่ละประเทศกำลังบอกอะไรแก่เราบ้าง เราและสังคมรอบข้างแสดงบทบาทต่อหน้าที่ในการเป็นพลเมืองและพลโลกใบนี้อย่างไร ความเชื่อจากภาพภายนอกกับความจริงที่สะท้อนความเป็นตัวตนหรือจิตใจภายในเป็นสิ่งกระตุ้นให้ทุกคนได้คิดอย่างไรบ้าง ประเด็นเหล่านี้ผู้เขียนขอเสนอเพื่อชวนให้ผู้อ่านได้คิดไว้เป็นประเด็นตั้งต้น เพื่อสืบต่อกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงในประเด็นต่อไป

การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตประชากรในเขตเมือง และเขตชนบทจากการดำเนินนโยบายปิดเมือง (Lock down)

ปรากฏการณ์ในการใช้ชีวิตที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากการดำเนินนโยบายปิดเมือง (Lock down) ซึ่งมีมาตรการการปฏิบัติงาน ณ ที่พักอาศัย (Work Form Home) มาร่วมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากวิถีชีวิตดั้งเดิมให้กลับหลัง กล่าวคือ ประชากรที่อยู่อาศัยในเขตเมือง ต้องมีการปรับตัวขนานใหญ่ในการใช้ชีวิตที่ปราศจากการติดต่อแบบใกล้ชิดกันทางกายภาพ โดยเฉพาะการต้องทำงานอยู่กับบ้านในช่วงระยะเวลากว่า ๒ สัปดาห์ สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ ยอดการเข้าชมคลิปหรือรายการทำอาหารที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก เนื่องจากหลายครัวเรือนต้องหันมาเป็นผู้ปรุงอาหารด้วยตนเอง จากเดิมที่เคยซื้อหาอาหารปรุงสำเร็จมา รับประทาน หรือการสั่งอาหารผ่านระบบออนไลน์ และการขนส่งอาหาร ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ผ่านบริการผู้นำส่งสินค้า จากเดิมที่เคยเดินทางไปเลือกซื้อด้วยตนเอง จนทำให้ธุรกิจการขนส่งที่มีการเข้าถึงผู้บริโภคขายย่อยเป็นตลาดที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ตลาดทั่วไปและธุรกิจอื่น ๆ กำลังถดถอยและล่มสลาย นอกจากนี้ ความสัมพันธ์อันเกิดจากกิจกรรมภายในครอบครัวถูกเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ รวมทั้งการรำลึกย้อนอดีตความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ จากช่วงเวลาที่ไม่ต้องออกไปแก่งแย่งหรือช่วงชิงพื้นที่บนถนน

ปรากฏการณ์ตัวอย่างจากอีกหลายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองกำลังท้าทายให้หลาย ๆ ชีวิตต้องหันกลับมาทบทวนการดำเนินชีวิตในรูปแบบเดิม ๆ การเลือกระหว่าง “มูลค่า” กับ “คุณค่า” ของชีวิต เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อการจะก้าวเดินต่อ

อย่างไรก็ดี ชีวิตในเขตเมืองก็ไม่ใช่ว่าจะมีเฉพาะผู้ที่มั่งคั่งอยู่อาศัยเท่านั้น จากผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เป็นผลพวงของสถานการณ์การแพร่ระบาด ที่ทำให้หลายธุรกิจปิดตัวลง แรงงานที่เคยมีงานทำต้องกลายเป็นคนตกงาน ไม่สามารถมีเงินมาใช้จ่ายต่อค่าครองชีพที่เคยรับผิดชอบได้ จนคนกลุ่มนี้ต้องกลายเป็นคนไร้บ้าน และอาศัยพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ เพื่อพักอาศัยหลบหนาว รอคอยการกลับไปรับจ้างเพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวอีกครั้ง ทั้งที่มีความหวังอันเลื่อนราง เนื่องจากธุรกิจต่าง ๆ ที่เคยเป็นแหล่งงานที่ตนเคยทำนั้นต่างพากันล้มคร่ำไป การจะย้ายถิ่นกลับภูมิลำเนาเดิมก็อาจไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากไม่มีปัจจัยเกื้อหนุนให้ตัดสินใจหวนกลับไปได้ กลุ่มชีวิตแบบคนไร้บ้านกลายเป็นอีกหนึ่งปัญหา ที่ทวงถามถึงการใช้ชีวิตร่วมกันท่ามกลางความแตกต่างในเมืองหลวง

จำนวนแรงงานกว่าแสนคน ที่จำต้องเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม เพราะไม่สามารถใช้ชีวิตโดยปราศจากรายได้ในเมืองหลวง เป็นอีกปรากฏการณ์ที่สะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลง หรืออาจเรียกว่า “แรงงานกลับที่นา น้ำตาท่วมที่แล้ง” ภาวะจำยอมของการคืนสู่วิถีชีวิตชนบทของอีกหลายชีวิต ที่หนีจากปัญหาเพราะความหวาดกลัวกลับต้องมาเจอปัญหาดังเดิมที่ผลักพวกเขาออกไป นั่นคือ “ภาวะภัยแล้ง” อันทำให้ไม่สามารถเพาะปลูกได้ตามวิถีแบบเดิม รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เป็นสาเหตุ กลายเป็นสิ่งที่ย้อนกลับมาหาคำตอบของการใช้ชีวิตในวันข้างหน้า หลายชุมชนในชนบทที่สามารถเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส ด้วยความเข้มแข็งของชุมชนและอุดมการณ์เพื่อลูกหลาน จึงพยายามต่อสู้และเปลี่ยนแปลง

พื้นที่ของตนเองให้กลายเป็นแผ่นดินที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ แนวทางแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ถูกปลูกให้มีพลังอีกครั้งจากวิกฤตครั้งนี้

“แรงงานหลังถิน” จำนวนมากมายกำลังเผชิญกับคำถามของชีวิต ระหว่างการกลับมาเป็นแรงงานในบ้านตนเองเพื่อสร้างและทำกินได้ด้วยตนเองกับการย้ายเข้าไปเป็นแรงงานต่างถิ่นในเมืองหลวงเพื่อทำงานแลกเงินแล้วจึงนำเงินไปซื้อของกิน สิ่งใดเป็นแนวทางที่เหมาะสมหรือถูกต้องต่อการใช้ชีวิตในวันข้างหน้า

การเปลี่ยนแปลงในมิติข้างต้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ผู้เขียนได้กระซิบพื้นที่ที่ลงมาจากประเด็นแรก เพื่อชวนคิดให้เห็นภาพแห่งความเชื่อมโยงที่ชัดเจนมากขึ้น และมีประเด็นให้ขบคิดต่างมิติได้มากยิ่งขึ้นตามไปด้วย ซึ่งหวังว่าการชี้ช่องทางให้เห็นข้อมูลการเปลี่ยนแปลงจะสามารถเปิดมุมมองของผู้อ่านได้ ทั้งนี้เรายังคงเหลือประเด็นการเปลี่ยนแปลงอีกสองประเด็นที่ยังติดค้างไว้...

- โปรดติดตามอ่านต่อฉบับหน้าครับ -

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

ฉบับปัจจุบันกับบรรพชาตีสองและสิ่งแวดล้อม

พลโท ดร.ทวี แจ่มจรัส / อนุกรรมการฝ่ายหารายได้มูลนิธิอนุรักษ์ปารอยต่อฯ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบันเป็นฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ใช้ในระยะเวลา ๕ ปี ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศ และสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ รวม ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๔๕-พ.ศ. ๒๕๕๙) เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ตามข้อเท็จจริง “เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร ได้พระราชทานเพื่อชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิต และปฏิบัติตน ให้แก่ประชาชนทุกระดับและทุกสาขาอาชีพ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นมาแล้ว โดยมีพระราชดำริครั้งแรก ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ และต่อมาทรงอธิบาย

และเน้นย้ำอีกหลายครั้ง ดังนี้ “...การพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควร และปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญ และฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้น โดยลำดับต่อไป ...”

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางการดำรงชีวิตที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ มีพระราชดำรัสแก่ชาวไทย และถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาในยุคปัจจุบัน ใช้หลักการแบบ ๒:๓:๔:๓ หรือ ๒ เงื่อนไข ๓ ห่วง ๔ มิติ และ ๓ ศาสตร์ ดังนี้

๒ เงื่อนไข ได้แก่ ความรู้ และคุณธรรม

๓ ห่วง ได้แก่ ความพอประมาณ มีภูมิคุ้มกันที่ดี และมีเหตุผล

๔ มิติ ได้แก่ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม และด้านจิตใจ

๓ ศาสตร์ ได้แก่ ศาสตร์ชาวบ้าน (ภูมิปัญญา) ศาสตร์สากล และศาสตร์พระราชา

ในการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-พ.ศ. ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal: SDG) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ (๑.๐ ยุคเกษตรกรรม, ๒.๐ ยุคอุตสาหกรรมเบา ๓.๐ ยุคอุตสาหกรรมหนัก ๔.๐ ยุคนวัตกรรม) ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญ กับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ ในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ของประเทศตามนโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบัน คือ **เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง**

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน **จะกล่าวถึงเฉพาะยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**ว่า ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อน ต่อการรักษาสถานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่ง **ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อ**

ตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

การบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ รวมถึงการนำมาตรการสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ

“น้ำ” เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรม และปรับสมดุลของระบบนิเวศ จาก การขยายตัวของเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมากขึ้นในอนาคต จึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งหลาย โดยมีการกำหนดเป้าหมายการจัดการน้ำ ผ่านโครงการสำคัญของรัฐบาลในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ โดยเมื่อ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้อนุมัติงบกลางเพื่อช่วยบรรเทาภัยแล้ง ๓,๐๗๙ ล้านบาท และมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เจาะ บ่อบาดาลขึ้นมาใช้ โดยจะเน้นในพื้นที่ของการ ประปา ๑,๑๐๐ โครงการ จะได้น้ำใช้ถึง ๓ หมื่นล้าน ลูกบาศก์เมตร โดยกรมทรัพยากรน้ำบาดาล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแล ๗๐๔ โครงการ กองทัพบก ๒๐๙ โครงการ และ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ๑๘๗ โครงการ ปริมาณทั้งหมดจะเป็นการเจาะใหม่และซ่อมแซมระบบประปาและหาแหล่งน้ำจากผิวดิน

นายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ กำหนดนโยบายให้ผู้บริหารและข้าราชการในสังกัด ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ว่า นโยบายด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ

นโยบายรัฐบาลที่เป็นการแก้ปัญหา ๔ ด้าน คือ ด้านทรัพยากรน้ำ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และการบริหารจัดการ สำหรับการป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรป่าไม้ที่ต้องแก้ปัญหาไม่ให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอนุรักษ์ไปรุกรานชีวิตประชาชนมากเกินไป ต้องควบคู่กับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหนึ่งเดียว (BIG DATA) เชื่อมต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของควบคู่ไปด้วย

พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ผ่านมาเป็นปีแห่งการปลูกต้นไม้ โดยรัฐบาลได้ส่งเสริมให้หน่วยงานปลูกต้นไม้ไปแล้ว ๑๐๖ ล้านต้น ทั้งในพื้นที่เอกชนและพื้นที่รัฐจัดที่ดินทำกิน ถ้าคำนวณเป็นพื้นที่สีเขียวก็ประมาณ ๔๑๑,๕๕๕ ไร่ เพื่อเป้าหมายสร้างเศรษฐกิจไทยจากไม้มีค่าในอนาคต ทุกคนต้องช่วยกัน

มีตัวอย่างที่สำคัญ เช่น เมื่อ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส) ได้เป็นประธานกิจกรรมปลูก

ต้นไม้และปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคล พระราชพิธีบรมราชาภิเษก และในโอกาสวันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ร่วมกับกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ทช) กรมป่าไม้ (ปม) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส) และจังหวัดเพชรบุรี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกจิตอาสาจังหวัดเพชรบุรี ทหาร ตำรวจ องค์การภาครัฐ เอกชน นักเรียน นักศึกษา กลุ่มเครือข่ายอนุรักษ์ อาสาสมัครพิทักษ์ทะเล ฯลฯ ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ ตำบลปากทะเล อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ได้พื้นที่กว่า ๑๐ ไร่ เดิมเป็นพื้นที่ป่าชายเลนเสื่อมโทรม ให้กลับมาอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลในการแก้ปัญหาด้านการทำลายทรัพยากรป่าไม้

มีโคลงกลอนที่ไพเราะและมีความหมายที่มีผู้แต่งไว้ ขอนำมาฝากท่านผู้อ่าน เพื่อช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและป่าไม้ ฯลฯ ดังนี้

ป่าไม้งาม
ป่าไม้คู่
ป่าไม้เขียว
ป่าไม้ให้

ให้ความเย็น
ให้งามเหลือ
ให้สายน้ำ
ให้สัตว์มี

จงช่วยกัน
จงเลิกไฟ
ขอเถิดนะ
ให้คู่ตง

น้ำหล่อเลี้ยง
นานาสัตว์
ชุ่ม
ร่มรื่น

ความสุข
ธรรมชาติ
ลำธาร
ถิ่นอาศัย

รักษา
ทำลาย
ขอป่า
กับชีวิต

ประดังอยู่
จัดอาศัย
พุ่มดอกไม้
ชื่นชีวิต

ได้ทุกเมื่อ
ตาชด้นที่
ช่านฤดี
ในป่าพง

ถนอมไว้
เลิกลุ่มหลง
รักชฎีตง
มีมากมวล

เสนาศึกษา

จาก “คลองกระะ” มหายุทธศาสตร์ไทย สู... “มหาอำนาจใหม่” ในศตวรรษที่ ๒๑

วาทะทอง “ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเหลือเกินว่ามีเพียงสิ่งเดียวที่เราต้องกลัว คือตัวเราเอง” คือสุนทรพจน์ ของ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนที่ ๓๒ นามว่า แฟรงกลิน ดี รูสเวลต์ (Franklin Delano Roosevelt) ฐานะผู้นำประเทศ โดยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ (ค.ศ. ๑๙๑๓) ได้เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี และได้กล่าววาทะทองนี้เพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้ชาวอเมริกา ก้าวข้ามกำแพงแห่งความกลัว ลุกขึ้นมาร่วมกันต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ หรือ Great Depression สามารถสร้างความเชื่อมั่นไว้ว่าใจให้คนอเมริกันชนทุกอาชีพ ผนึกพลังสามัคคี ฟื้นฟูเศรษฐกิจ เข้าสู่ภาวะปกติ และหลังจากนั้นอเมริกันชนก็ทะเคะแนนเลือกตั้งให้ แฟรงกลิน ดี รูสเวลต์ เป็นประธานาธิบดีของสหรัฐฯ ถึง ๔ สมัย (ค.ศ. ๑๙๓๓-๑๙๔๕) ติดต่อกัน พร้อมกับเป็นผู้นำประเทศ ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ (ค.ศ. ๑๙๓๙

-๑๙๔๕) และ เป็นฝ่ายได้รับชัยชนะร่วมกับพันธมิตร
เกียรติประวัติ แฟรงกลิน ดี รูสเวลต์ ในระหว่างดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้รับการยกย่องจากอเมริกันชนและสังคมทั่วโลกว่า มีวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำในภาวะวิกฤต โดยกล้าคิด กล้าทำและกล้าตัดสินใจ ภายใต้เวลาอย่างเหมาะสม จึงสามารถนำพาให้อเมริกันชนและประเทศรอดพ้นจากภาวะวิกฤต หรือ กล่าวได้ว่า “สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ”

ความหายนะจากฤทธิ์โควิด-19 เสมือนวิกฤต The Great Depression

นับตั้งแต่ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ “โควิด-19” ซึ่งมีแหล่งกำเนิด ณ เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน ได้แพร่กระจาย สร้างความหายนะทั่วโลก จากวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๐๑๙ ถึงปัจจุบัน เป็นเวลา ๗ เดือนแล้ว เจ้าวายร้ายไวรัสโควิด-19 ตัวนี้ จึงเสมือนเป็นกองทัพข้าศึกที่กำลังเปิดสงครามกับประเทศทั่วทุกภูมิภาคโลก กว่า ๒๐๐ ชาติ ขณะกำลังที่เขียนต้นฉบับนี้ (๓๐ มิถุนายน ๖๓) มีผู้ติดเชื้อโควิด-19 สะสมถึง ๑๐,๔๐๔,๙๒๘ คน รักษาหายแล้ว ๕,๖๖๔,๓๕๕ คน และเสียชีวิต ๕๐๘,๐๗๗ คน สำหรับประเทศไทย มีผู้ติดเชื้อสะสม ๓,๑๗๑ คน รักษาหายแล้ว ๓,๐๕๖ คน และเสียชีวิต ๕๘ คน

ขณะเดียวกัน อิทธิฤทธิ์ของโควิด-19 ยังสร้างความเสียหายด้านเศรษฐกิจ และสังคม ต่อมวลมนุษยชาติทั่วโลก กระทั่งมีผู้นำประเทศต่าง ๆ และสถาบันสำคัญที่เกี่ยวข้อง ส่งเสียงตะโกน ตักเตือนและวิเคราะห์สถานการณ์นี้เสมือนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำ ครั้งร้ายแรง (The Great Depression) หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ (ค.ศ. ๑๙๓๒) โดยคาดว่า จะส่งผลร้ายแรงอีกยาวนาน จนกว่าจะค้นหาคำขึ้นขึ้นมาปราบเจ้าวายร้ายตัวนี้ ดังนั้นมวลมนุษยชาติทั่วโลก ต้องร่วมมือกันและช่วยเหลือกันแก่วิกฤตดังกล่าว

ทั้งนี้ ธนาคารโลก (World Bank) เผยแพร่รายงานผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 หนักที่สุดในรอบ ๑๕๐ ปี โดยเศรษฐกิจโลก

จะติดลบร้อยละ ๕.๒ และ ส่งผลให้ประชากรโลกอยู่ในภาวะยากจนสุดขีด ๗๐-๑๐๐ ล้านคน ขณะเดียวกัน ธนาคารโลกได้แยกสถานการณ์เศรษฐกิจของโลก ออกเป็น ๓ แบบ คือ (๑) กรณีดีที่สุด ควบคุมการแพร่ระบาดได้ คาดว่า GDP โลก -๔% (๒) กรณีฐานไม่มีอะไรย่ำแย่ มากกว่านี้ GDP โลกราว ๆ -๕.๒% (๓) กรณีแย่มากที่สุด โควิด-19 ยังแพร่ระบาดมาก คาดว่า GDP โลก -๘% นอกจากนั้น ธนาคารโลกได้ คาดการณ์เศรษฐกิจเฉพาะรายประเทศ และภูมิภาคที่สำคัญ ได้แก่ **ประเทศไทย เศรษฐกิจจะถดถอยที่ -๕%** ประเทศสหรัฐอเมริกา เศรษฐกิจจะถดถอยที่ -๖.๑% ภูมิภาคพื้นยุโรป เศรษฐกิจจะถดถอยที่ -๙.๑% ประเทศญี่ปุ่น เศรษฐกิจจะถดถอยที่ -๖.๑% ประเทศอินเดีย เศรษฐกิจจะถดถอยที่ -๓.๒% **ประเทศจีน เศรษฐกิจจะเติบโตได้ ๑.๐%** (สรุปย่อจาก <https://bromdinside.asia/10/06/2020>)

ในสถานการณ์เดียวกัน กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ออกรายงานมุมมองรายงานเศรษฐกิจโลก ประจำเดือนมิถุนายน ๒๐๒๐ โดยได้ปรับลดอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจโลก ปี ๒๐๒๐ ติดลบ ๔.๙% (-๔.๙%) จากเดิมคาดการณ์ไว้ติดลบ ๓.๐% ขณะที่ เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะติดลบ ๑๐.๕% และ เศรษฐกิจของจีนจะเติบโต ๑% ทั้งนี้ การหดตัวของ GDP โลก และการลดลงของรายได้ภาครัฐ ในปี ๒๐๒๐ จะส่งผลให้ระดับหนี้สาธารณะทั่วโลก สูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ระดับ ๑๐๑.๕% ของGDP และ การขาดดุล

งบประมาณของรัฐบาลทั่วโลก เฉลี่ยกันจะพุ่งแตะที่ ๑๓.๙% ของ GDP (สรุปย่อจาก หนังสือพิมพ์ ประชาชาติธุรกิจ, ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓)

นอกจากนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เปิดเผยแพร่รายงานแนวโน้มเศรษฐกิจโลก (World Economic Outlook) คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๖๓ ติดลบ ๗.๗% (-๗.๗%) ของ GDP นับว่าต่ำสุดในกลุ่มอาเซียน ๕ ประเทศ โดยเศรษฐกิจอาเซียน จะติดลบ ๒% ของ GDP อินโดนีเซีย ติดลบ ๐.๓% ของ GDP มาเลเซีย -๓.๙% ของ GDP ฟิลิปปินส์ ติดลบ ๓.๖% ของ GDP และ เวียดนาม โต ๒.๗% ของ GDP (โตมากที่สุดให้อาเซียน) ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๔ คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจโลกจะกลับมาขยายตัวที่ ๕.๔% ของ GDP และ ประเทศไทย จะขยายตัว ๕% ของ GDP ส่วนเวียดนามจะขยายตัว ๗.๐% ของ GDP ขณะที่กลุ่มอาเซียน ๕ ประเทศ จะขยายตัว ๖.๒% ของ GDP

สำหรับธนาคารแห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ได้ปรับลดการคาดการณ์เศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๖๓ ที่ -๘.๑ (จากเดิม -๕.๓%) และคาดว่า การส่งออกจะติดลบ ๑๐.๓ (จากเดิม -๘.๘) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน -๑๓.๘% (จากเดิม -๔.๓%) มีเพียงการลงทุนภาครัฐเท่านั้น ที่ขยายตัวระดับ ๕.๘%

ขณะเดียวกัน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม (สศช.) ประเมินผลกระทบ

การว่างงาน ไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๓ ว่าความเสี่ยงต่อการถูกเลิกจ้าง ในระยะถัดไป ๘.๔ ล้านคน โดยกลุ่มที่เสี่ยงตกงาน ได้แก่ แรงงานในภาคการท่องเที่ยว จะได้รับผลกระทบ ๒.๕ ล้านคน แรงงานในภาคอุตสาหกรรม ๑.๕ ล้านคน และ แรงงานในภาคการบริการ ๔.๔ ล้านคน

มหาวิกฤตของไทย ต้องแก้ไขในวันนี้ และสร้างความมั่นคงในวันหน้า

ต้องยอมรับกันว่าคนไทย และประเทศไทย ในยุครัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา (๒๕๕๗-๒๕๖๓) ได้ใช้ชีวิตผจญภัยกับวิกฤตโควิด-19 สามช่วงชีวิต ได้แก่ วิกฤตก่อนการเกิดโรคระบาดฯ วิกฤตขณะเกิดโรคระบาดฯ และ วิกฤตหลังโรคระบาดฯ ซึ่งทุกภูมิภาคโลกต่างก็ได้รับวิกฤตความเสียหายจากโควิด-19 เชกเช่น วิกฤตที่เคยเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ จึงอนุมานเรียกวิกฤตโดยรวมของประเทศว่า “มหาวิกฤต” ได้แก่

• วิกฤตก่อนการเกิดโรคระบาดโควิด-19 มาจาก ปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม โดยประเทศไทย มีความเหลื่อมล้ำสูงที่สุดในโลก มีจำนวนคนจน ๑๔.๕ ล้านคน มีผู้ว่างงานประมาณ ๔.๕ - ๕.๐ ล้านคน และประชาชนเป็นหนี้ครัวเรือนมูลค่า ๗๙.๑% ของ GDP คิดเป็น ๑๓.๒๔ ล้านล้านบาท (ข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๖๒) อีกทั้งยังมีหนี้สาธารณะสะสมจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณมาอย่างต่อเนื่อง ถึง ๑๐ ปี

ปัจจุบันมีมูลค่า ๗.๐ ล้านล้านบาท จึงเหลืองบประมาณพัฒนาประเทศเพียง ๒๐% ในแต่ละปี

☛ **วิกฤตขณะเกิดโรคระบาดโควิด-19 มาจาก**

(๑) ผลกระทบจากการเจ็บไข้ได้ป่วย และเสียชีวิต กระทั่งไปถึงข้อจำกัดในการจัดสรรทรัพยากรสาธารณสุขของประเทศ

(๒) **ผลกระทบต่อการจ้างงาน ค่าจ้าง ความยากจน และความเหลื่อมล้ำ** ส่งผลไปสู่ความสูญเสียรายได้ และ ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ทำให้คนที่มีฐานะยากจน และเป็นแรงงานนอกระบบ ได้ผลกระทบมาก กระทั่งนำไปสู่การฆ่าตัวตายมาก พอ ๆ กับการเสียชีวิตจากโรคโควิด-19

(๓) **กระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิต** โดยเฉพาะคนในภาคอุตสาหกรรม พึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ

(๔) **ผลกระทบจากพฤติกรรมที่ให้หลีกเลี่ยง ห่างไกลกัน (Social Distancing)** รวมถึงมีการปิดประเทศปิดเมือง ห้ามการเดินทาง ปิดสถานบริการต่าง ๆ ปิดสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และประชาชนต้องกักตัวเองภายในอยู่บ้าน กิจกรรมดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ภาคการท่องเที่ยว สถานสงเคราะห์และการค้าปลีก

(๕) **ผลกระทบต่อผู้บริโภค** เช่น ผลผลิตสินค้าจำเป็นขาดตลาด และมีราคาแพง รวมทั้ง ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้คนจนได้รับผลกระทบมาก

(๖) **สร้างความเสียหายภาพรวมเศรษฐกิจ** มีมูลค่าสูงถึงหลักล้านล้านบาท โดยแรงงานอาจตกงาน ๗.๑๓ ล้านคน (ผลการประชุม คณะกรรมการร่วมมือเอกชน ๓ สถาบัน ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย (๘ เม.ย. ๖๓))

☛ **วิกฤตหลังการระบาดโควิด-19 มาจาก**

(๑) **อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ** ของไทย (GDP ปี ๒๕๖๓) **ถดถอยเฉลี่ยระหว่าง -๗.๓ ถึง -๘.๘%** เนื่องจาก เครื่องยนต์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ๔ ตัวหลัก ได้แก่ ภาคการท่องเที่ยว ตีบลงถึง ๑๐๐% ภาคการส่งออก ตีบลงกว่า ๑๐% ภาคการบริโภคประชาชน ตีบลงถึง ๑๕.๑% และการลงทุนภาคเอกชน ตีบลง ๖.๑% ขณะที่การลงทุนจากภาครัฐ ลดลงถึง ๒๒.๑% และนับว่าเป็นเครื่องยนต์สำคัญ ที่จะใช้ฟื้นฟูเศรษฐกิจเท่านั้น ประกอบกับเศรษฐกิจโลก หดตัว ๕.๒% และปริมาณการค้าโลกอาจหดตัว ๑๐ - ๓๐% ส่งผลให้ภาคการผลิตไทย ตีบลงถึง ๑๗.๒%

(๒) **ภายหลังที่รัฐบาล ได้ใช้มาตรการ** การกระตุ้น และฟื้นฟูเศรษฐกิจ อัตราการว่างงาน **จะมีประมาณ ๓- ๔% หรือ ๒ ล้านคน** ส่วนสภาองค์การการจ้างงาน ผู้ประกอบการค้าคาดว่า มีแรงงานนอกภาคการเกษตร ๙.๕ ล้านคน ขณะที่คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน คาดว่าคนไทยจะเสียดังตกงาน ประมาณ ๗.๑ ล้านคน **หากสถานการณ์ยืดเยื้อจะส่งผลให้แรงงาน ตกงานถึง ๑๐ ล้านคน** (สรุปจาก mgronline.com; ๘ มิถุนายน ๒๕๖๓)

(ก) ภาวะการเยียวยา ผู้ถือบัตรคนจน หรือ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อย่างต่อเนื่องจำนวน ๑,๑๖๔,๒๒๒ คน (รายละเอียด ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๓ เดือน) และการเยียวยาโครงการเราไม่ทิ้งกัน มีจำนวน ๑๕.๑ ล้านราย (รายละเอียด ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๓ เดือน) รวมทั้งเยียวยาเกษตรกร ๗.๒ ล้านราย (รายละเอียด ๕,๐๐๐ บาทจำนวน ๓ เดือน) นอกจากนี้ยังเหลือกลุ่มไม่มีเอกสาร (ตกค้าง) อีกเกือบ ๑ ล้านราย เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการเยียวยาแล้ว รัฐบาลก็ยังคงมีภาระต่อเรื่องเยียวยาจนกว่าเศรษฐกิจจะฟื้นตัว และทุกคนมีงานทำตามปกติ

(ข) ภาวะการออก พ.ร.ก เงินกู้ ๓ ฉบับ จำนวน ๑.๙ ล้านล้านบาท ร่วมกับ พ.ร.บ.การโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๓ ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลางเพราะรายการจ่ายเงินสำรองกรณีเงินเพื่อฉุกเฉิน จำนวน ๘.๘ หมื่นล้านบาท เพื่อนำมาใช้จ่ายสนับสนุนแก้ปัญหา และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ จากโควิด-19 ซึ่งเงินจำนวนมากมายดังกกล่าว จะเป็นปัญหาทั้งประเทศ และประชาชนในการใช้หนี้สิน ขณะเดียวกันมาตรการเยียวยาดังกล่าว จะนำไปสู่การฟื้นฟูเศรษฐกิจประเทศ ให้ได้รับความสำเร็จเพียงใด ?

การฟื้นฟู มหาวิกฤตโควิด-19 คือ บทพิสูจน์ผู้นำประเทศ

ในภาวะมหาวิกฤต จากพิษโควิด-19 เช่นนี้ ประชาชนของประเทศต่าง ๆ ตกอยู่ในสถานการณ์แห่งการหวาดกลัว หิวโหย และดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด โดยมีตัวอย่างให้เห็นเป็นที่หดหูใจ ก็คือ เมื่อมีการแจกข้าวของเงินทอง ที่ไหนก็ตาม ประชาชนผู้ยากจนจำนวนมาก จะมาซื้อแย่งรับของแจกอย่างโกลาหล ขาดวินัยในการป้องกันติดเชื้อโควิด-19 หรือการไม่รักษา social distancing กระทั่งได้รับการบอกเล่า จากคนจนเหล่านั้นว่า “ไม่กลัวโรคโควิด-19 แต่กลัวอดตาย” ดังนั้น นอกจากการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าให้ประชาชนอยู่รอดปลอดภัยแล้ว ผู้นำประเทศ ต้องวางแผนฟื้นฟู มหาวิกฤตครั้งนี้ ให้เข้าสู่สภาพปกติอย่างเร่งด่วน พร้อมกำหนดอนาคตของชาติใหม่ โดยสมควรทบทวน และรื้อ “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” ซึ่งได้ใช้เป็นแผนแม่บท (Road map) ในการพัฒนาประเทศมา ๓ ปี แล้ว (พ.ศ. ๒๕๖๐) แต่มีประเด็นสำคัญหลายกรณี ยังไม่สอดคล้อง กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยเห็นได้จากการเกิดวิกฤตจากฤทธิ์โควิด-19 ครั้งนี้

ประเทศไทยจึงต้องการผู้นำประเทศ ที่มีวิสัยทัศน์ก้าวไกลมีเป้าหมายชัดเจน ในการปฏิบัติและมีบารมีนำพาประชาชน ก้าวข้ามมหาวิกฤต ครั้งนี้ โดย สามารถสร้างความร่วมมือให้ทุกคน เดินไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ เจกเช่น ประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี รูสเวลต์ แห่งสหรัฐฯ ผู้สร้างสหรัฐฯ ก้าวสู่ความเป็นประเทศมหาอำนาจ

โอกาสของ “คลองกระ” คือ ทางออกของมหาวิกฤตไทย?

จากบทเรียนการเกิดวิกฤตทั้งในระดับชาติ และปัจเจกบุคคล ล้วนมีโอกาสให้สามารถ แก้วิกฤตนั้น ๆ ได้เสมอ เมื่อตราบไคที่มวลมนุษย์

ยังมี พลังกาย พลังใจ พลังคิด และพลังแห่ง ความสามัคคี ร่วมกันแก้วิกฤตที่เกิดขึ้น เพราะ วิกฤตจะเป็นแรงบีบคั้น ให้เรามีความคิดและ แนวทางใหม่ ๆ ที่ไม่เคยคิดหรือกระทำมาก่อน นำมาเป็นบทสรุปหาคำตอบที่ดีที่สุด ดังคำคม ที่ว่า “ในวิกฤต ย่อมมีโอกาสเสมอ” ประกอบกับ การคิด และ ค้นพบโอกาสทองในการแก้วิกฤต ต้อง เกิดจากการตัดสินใจที่กล้าหาญ ของผู้นำที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์นั้น ๆ

ด้วยประเทศไทยมีวิกฤตเศรษฐกิจโลกและ สังคม ก่อนการระบาดของโควิด-19 และ เมื่อเกิด วิกฤตโควิด-19 ขึ้นมาแทรกซ้อนอีกครั้ง **ย่อมส่งผล กระทบให้เกิดวิกฤตซ้อนวิกฤต หรืออาจเรียก ว่าเป็น “มหาวิกฤต”** ตามที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ภารกิจสำคัญของรัฐบาลและผู้นำที่สำคัญได้แก่ (๑) ต้องกำจัดหรือขจัดกาแพรระบาดของ เชื้อร้าย โควิด-19 ให้สำเร็จเร็วที่สุด (๒) ใช้มาตรการเยียวยา พ้นฟูเศรษฐกิจและสังคม อย่างครบถ้วน และเพียงพอ (๓) กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ชาติใหม่ให้ เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา (Road Map) ให้ชัดเจนและปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสัมฤทธิ์ผลในการแก้มหาวิกฤตของ ชาติจะเกิดขึ้นได้นั้น **ผู้นำประเทศ จึงต้องคิด ใหม่ทำใหม่ และปรับวิกฤตให้เป็นโอกาส** หาก บริหารบ้านเมืองแบบเดิม ๆ คงจะไม่สามารถนำพา ประชาชน และประเทศชาติก้าวข้ามวิกฤตได้ โดย ต้องแปลงวิสัยทัศน์ เป็นนโยบาย ระดับมหา อำนาจ นำไปสู่การปฏิบัติที่เอื้อประโยชน์ต่อ โลกทั้งใบ ซึ่งนักยุทธศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ และ นักสังคมศาสตร์ ทั้งไทย และเทศ วิเคราะห์แล้วว่า ภูมิรัฐศาสตร์ไทย ตั้งอยู่ที่กึ่งกลางเอเชีย และ ภูมิภาคโลก ซึ่งเป็นจุดแข็งที่สำคัญที่สุด ในการ เชื่อมต่อภูมิภาคโลก จึงเป็นปัจจัยใช้กำหนด ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อความมั่นคงทุกด้าน ดังนั้น โครงการ “คลองกระ” และเขตเศรษฐกิจ ๒ ฝั่ง

ทะเลไทย คือ มหายุทธศาสตร์นำประเทศไทย ก้าว ข้ามอุปสรรค และวิกฤตทุกมิติ สู่อารเป็นประเทศที่ พัฒนาแล้ว โดยต้องกำหนดโครงการดังกล่าวไว้ อย่างชัดเจน ใน “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”

“คลองกระ” คือมหายุทธศาสตร์ไทย สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ตามที่ประเทศไทยได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์ ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยกำหนด วิสัยทัศน์ไว้ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน” พร้อมกับมีกรอบทิศทางในการพัฒนา (Road Map) ๖ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านความมั่นคง (๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเทียบเท่า กันทางสังคม (๕) ด้านการสร้าง การเติบโต บน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๖) การปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหารจัดการ ภาครัฐนั้น โครงการคลองกระและเขตเศรษฐกิจ พิเศษ คือฟันเฟืองมหัศจรรย์ในการขับเคลื่อน ทิศทางยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์ ผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยจากผลการ ศึกษาในอดีตของนักวิชาการทั้งภาครัฐ ภาค การเมือง ภาคเอกชน และ นักวิชาการอิสระ ต่าง ๆ สรุปดังนี้

(๑) **ปรับเปลี่ยนภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศ ไทย ให้มีที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือทะเล ของ ภูมิภาคโลก** เกื้อกูลการพัฒนา และใช้ประโยชน์ร่วมกัน ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทาง ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของโลก ทั้งด้าน เศรษฐกิจ และ สังคม เกิดประโยชน์ในการเดินเรือ และขนส่งทาง ทะเล ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิก กับมหาสมุทร อินเดีย สามารถประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินเรือ เมื่อเปรียบเทียบกับเส้นทางอื่น ๆ ใน ภูมิภาคเดียวกัน

(๒) **เกิดการพัฒนาศุมทรทานุภาพ หรือ อนุภาพทางทะเล (Sea Power) ของประเทศไทย** ให้มีศักยภาพสูงขึ้น กล่าวคือ เมื่อประเทศไทย มีที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือของโลก จะเกิดยุทธศาสตร์ สำคัญทั้งยุทธศาสตร์ทางทหาร และยุทธศาสตร์ ทางเศรษฐกิจ เป็นไปตามทฤษฎีสุมทรทานุภาพ ของ พลเรือตรี อัลเฟรด เทเยอร์ มาฮาน (Rear Admiral Alfred Thayer Mahan) นักยุทธศาสตร์กองทัพเรือ สหรัฐฯ โดยสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการเคลื่อน ย้าย กำลังทางเรือระหว่าง ๒ ฝั่งทะเลไทย (อ่าวไทย -อันดามัน) เป็นไปด้วยความรวดเร็ว คล่องตัว และ ปลอดภัย เพราะเป็นพื้นที่อยู่ในดินแดน และอธิปไตย ของไทย **ซึ่งไม่ต้องเคลื่อนย้ายกำลังผ่านน่านน้ำ ของประเทศต่าง ๆ และ ไม่ต้องผ่านช่องแคบ มาละกา เช่นเดิม** จึงสามารถประหยัดงบประมาณ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้จำนวนมหาศาล ขณะเดียวกัน เรือของส่วนราชการทุกประเภทต้องมี ข้อตกลงให้สามารถเดินเรือผ่านคลองได้โดยไม่ให้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมใด ๆ

(๓) **เกิดเส้นทางเดินเรือหลัก สำหรับโลกใน ศตวรรษที่ ๒๑** เชื่อมมหาสมุทร และ แผ่นดิน ทุก ภูมิภาคโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สามารถใช้เป็นทาง เลือก และ ทดแทน หากช่องแคบมะละกา ซึ่งเป็น เส้นทางเดินเรือสากลของโลก และมีเรือสินค้าผ่าน วันละ ๙๐๐ - ๑,๒๐๐ ลำ (หรือ ประมาณ ๘๐% ของเรือที่แล่นอยู่ในภูมิภาคเอเชีย) ตลอดจนเป็นจุด

ยุทธศาสตร์สำคัญ ที่มหาอำนาจแย่งชิงผลประโยชน์ กัน ถูกปิดลงจากอุบัติเหตุ หรือ ถูกกระทำจมลง ใต้ทะเล จะส่งผลให้การขนส่งสินค้าทางเรือ ระหว่างภูมิภาคสหรัฐฯ และ ยุโรป กับ ภูมิภาค ตะวันออกกลาง มายังภูมิภาคเอเชีย เป็น **อัมพาตทันที** กระทบต่อเศรษฐกิจ และการค้าโลก อย่างรุนแรง ดังนั้น การมีโครงการคลองกระ นอกจากจะเป็นเส้นทางเลือกใหม่ สำหรับการเดิน เรือในภาวะปกติแล้วยังเป็นเส้นทางสำคัญในการ เดินเรือ ทดแทนการผ่านช่องแคบมะละกา อีกด้วย

จากมหายุทธศาสตร์ “คลองกระ” พัฒนาสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเทศไทยและสังคมไทย ยังตกอยู่ในวังวน แห่งเวทีกของวิกฤตเศรษฐกิจ กล่าวคือ **ยังก้าว ไม่ข้ามความเปราะบางทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะ เป็นหนี้ครัวเรือน หนี้สาธารณะ ความเหลื่อมล้ำ ความยากจน การว่างงานและขีดความสามารถ แข่งขันประเทศตกต่ำมาโดยตลอด** อีกทั้ง เสมือน เคราะห์ซ้ำกรรมช้ำ จากโรคร้ายโควิด-19 ถล่ม ทำลาย ชีวิต และเศรษฐกิจประเทศไทย ตลอดจน ชาวโลกอย่างย่อยยับ

สืบเนื่องมาถึงยุคปัจจุบัน มีหลักฐานทาง ประวัติศาสตร์ โดยนักวิชาการของภาครัฐ และ เอกชน ทั้งจากไทยและเทศ บันทึกไว้ว่า **คราใด ที่ ประเทศไทย ประสบภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ และ สังคม โครงการชุด “คลองกระ” หรือ “คลอง ไทย” ได้ถูกขีดขู ขึ้นสู่เวที การศึกษาและเสวนา ความเป็นไปได้ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาวิกฤต** ดังนั้นโครงการ “คลองกระ” จึงเปรียบเสมือน พระเอกขี่ม้าขาว ที่จะมาช่วยชาติบ้านเมืองในยาม คับขันล่าสุด นักยุทธศาสตร์คลองกระ ได้ศึกษา ภาพรวม โครงการคลองกระ พัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจ พิเศษ โดยมีแนวความคิดและผลตอบแทนทาง เศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นพอสังเขป ดังนี้

(๑) แนวความคิดการออกแบบ เขตเศรษฐกิจพิเศษ คลองกระ (ภาพรวม) โดยใช้พื้นที่ตามแนวคลอง และ ๒ ฝั่งทะเล ประมาณ ๒๐% (๘,๘๓๙,๓๙๘ ไร่) ของพื้นที่ ๑๔ จังหวัดภาคใต้ ๔๔,๑๙๖,๙๙๒ ไร่) ซึ่งต้องศึกษาความเหมาะสมของเขตอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับทำเลของภูมิประเทศ ประกอบด้วย

๑. เขตแนวคลองกระเชื่อม ๒ ฝั่งทะเล (คลองเดียว) เป็นศูนย์กลางหรือแกนกลางของการพัฒนา
๒. เขตท่าเรือน้ำลึก ท่าเรือท่องเที่ยว และท่าเรือประมง
๓. เขตอุตสาหกรรมคู่ต่อเรือ และศูนย์ซ่อมบำรุงเรือ
๔. เขตนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเขตวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SME)
๕. เขตการพัฒนาเมืองใหม่ (Smarty City)

ในเขตที่อยู่อาศัยประชาชน

๖. เขตศูนย์กลางการแพทย์นานาชาติ
๗. เขตพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การโรงแรม ศูนย์การประชุมนานาชาติ และ ภาคบริการ
๘. เขตศูนย์กลางโลจิสติกส์โลก เขตคลังสินค้าเขตท่าเรือบก และเขตปลอดภาษี
๙. เขตบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
๑๐. เขตศูนย์กลางการศึกษาพัฒนา พัฒนาบุคลากร และวิจัยด้านเทคโนโลยี และวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

๑๑. เขตพื้นที่การศึกษาทุกระดับทั้งหลักสูตรประเทศไทย และนานาชาติ

๑๒. เขตศูนย์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางเรือ และทางอากาศ

๑๓. เขตการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค การบริหารจัดการน้ำ การชลประทาน การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑๔. เขตอุตสาหกรรมการเกษตร เขตอุตสาหกรรมอาหารทะเล และ เขตครัวไทยสู่ครัวโลก

๑๕. เขตศูนย์กลางการเงิน และการค่านานาชาติ

๑๖. เขตกองทุนสุขภาพการรักษาความปลอดภัย แนวคลองเดินเรือ (บก-ทางทะเล-อากาศ)

(๒) วิธีการลงทุน และ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ สรุปพอสังเขปได้ ดังนี้

(๒.๑) เกิดการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยมี "คลองกระ" เป็นแกนหลักหรือแกนกลาง เห็นย่นำโครงการอุตสาหกรรมต่อเนื่อง พัฒนาคู่ขนานกัน โดยเป็นการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership :PPP) แต่เนื่องจากรัฐบาลไทยยังมีปัญหาด้านเงินลงทุน จึงสามารถปรับเงื่อนไขให้เหมาะสม ในแต่ละโครงการรัฐบาลลงทุนประมาณ ๑๕-๒๐% ส่วนที่เหลือ ให้เอกชนลงทุน ๘๐-๘๕% หรือบางโครงการให้เอกชนลงทุนสัมปทาน ทั้งนี้ มูลค่าราคาการลงทุน ๑๖ โครงการ

ประมาณ ๑.๕ -๒.๐ ล้านล้านบาท แบ่งเป็นการลงทุนการสร้างคลองกระ และท่าเรือน้ำลึก ๒ ฝั่งทะเล ประมาณ ๑ ล้านล้านบาท และการลงทุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประมาณ ๑ ล้านล้านบาท

มูลค่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (ขั้นต้น) ของโครงการ โดยถอดบทเรียนจากการบริหารคลองสุเอซ (อียิปต์) คลองปานามา และ คลองคิล (เยอรมนี) รวมทั้งเขตเศรษฐกิจประเทศจีน ๕ แห่ง (เซินเจิ้น จูไห่ เซี่ยะเหมิน ชันไห่กั๋ว และไห่หนาน) ประเมินได้ ดังนี้

(๒.๑.๑) โครงการคลองกระ จะมีรายได้ค่าธรรมเนียมจากการผ่านของ ค่าประกันภัย ค่าบริหารจัดการท่าเรือ น้ำลึก และการจัดเก็บภาษี สามารถสร้างอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ได้ประมาณ ๒.๐-๒.๕%

(๒.๑.๒) โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ "คลองกระ" มีรายได้จากการส่งออกสินค้าวัตถุดิบ และแปรรูป รายได้จากการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ รายได้จากค่าเช่าพื้นที่ และรายได้จากการจัดเก็บภาษี โดยคาดว่าจะสร้างอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ได้ประมาณ ๕.๐% ทั้งนี้การลงทุนและการพัฒนาโครงการ จะใช้รูปแบบโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งได้คาดการณ์อัตราการเติบโต ทางเศรษฐกิจ(GDP) ไว้ ๕%

(๒.๒) เกิดการลงทุนระบบโลจิสติกส์

และการขนส่งทุกมิติ รวมทั้ง การลงทุนท่าเรือบก (Dry Port) เป็นศูนย์กลางรวบรวมรับ-ส่งสินค้า และอุตสาหกรรมภาคบริการ

มูลค่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

สามารถลดต้นทุนการค้า ในระบบโลจิสติกส์ได้จาก ๑๕% ของ GDP เป็น ๑๐% โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันกับต่างประเทศ เพราะเมื่อขนส่งสินค้าทางเรือ ระหว่างฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก กับ มหาสมุทรอินเดีย โดยผ่านคลองกระ จะประหยัดเวลาได้ ๒-๓ วัน และ ประหยัดน้ำมัน

เชื้อเพลิงได้จำนวนมาก (ลดระยะทางการเดินเรือได้ประมาณ ๔๐๐ ไมล์ทะเล) ทั้งนี้คาดว่าจะประหยัดค่าขนส่งได้ถึง ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท/ปี เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ สามารถประหยัดรายจ่าย และเพิ่มรายรับเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นเกิดประโยชน์กับ กองเรือประมงไทย จำนวน ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ ลำ สามารถเคลื่อนย้าย ประกอบธุรกิจประมงระหว่าง ๒ ฝั่งทะเล ภายใน ๑ วัน และประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินเรือ ได้จำนวนมาก คาดว่าจะมีมูลค่ารายรับ ไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี

ขณะเดียวกัน การลงทุนพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ซึ่งทำหน้าที่เสมือนท่าเรือชายฝั่งกระจายตามภูมิภาคสำคัญของประเทศ เช่น จังหวัดฉะเชิงเทรา นครราชสีมา ขอนแก่น และนครสวรรค์ หรือ พื้นที่อื่น ๆ เพื่อเป็นศูนย์กลางรวบรวมสินค้า และรับส่งสินค้าทางรถไฟ ไปยังท่าเรือชายฝั่ง และท่าเรือน้ำลึก นอกจากจะสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ และการขนส่งแล้ว ยังเป็นการรวมสินค้าให้กับท่าเรือขนาดใหญ่ เพื่อขนส่งสู่ต่างประเทศ ดังนั้น การพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) จะเป็นการเพิ่มปริมาณสินค้าจำนวนมาก ให้กับท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ เช่น ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือกรุงเทพ ท่าเรือมาบตาพุด และท่าเรือระนอง เป็นต้น ทั้งนี้

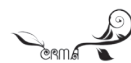
การมีสินค้าจำนวนมากจะนำไปสู่การพัฒนาท่าเรือ
น้ำลึกของไทย เป็นท่าเรือถ่ายลำ (Transshipment
Port) และเป็นศูนย์กลางในการเก็บและกระจาย
สินค้าตู้คอนเทนเนอร์ จึงเอื้อประโยชน์ต่อการสร้าง
ประเทศไทย ให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาค
คาดว่าจะสร้างรายได้ผู้ประกอบการ ๒๕๐,๐๐๐
ล้านบาทต่อปี

(๒.๓) เกิดการลงทุนภาคอุตสาหกรรม
ขนาดกลาง และขนาดย่อม (Small and Medium
Enterprise SME) และภาคบริการ จะเกิดการจ้าง
งาน สร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ สร้าง
เงินตราต่างประเทศและเป็นจุดเริ่มต้นในการ
ประกอบพัฒนาอาชีพและพัฒนาเทคโนโลยี ใน
ลำดับถัดมา ทั้งนี้ ยอดผู้ประกอบการ SME ณ
ปัจจุบัน มีประมาณ ๓ ล้านราย ก่อให้เกิดการจ้าง
งานประมาณ ๑๔ ล้านราย คิดเป็น ๘๕.๕% ของ
การจ้างงานทั้งประเทศ สามารถส่งออกสินค้าเป็น
เงินตราต่างประเทศ เป็นเงิน ๗.๑๔ ล้านล้านบาท
แต่เมื่อเกิดวิกฤตโควิดขึ้น กลุ่มธุรกิจ SME ได้รับ
ผลกระทบมากที่สุด ดังนั้น การลงทุนธุรกิจ SME
จะเป็นการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส นอกจากจะ
สามารถสร้าง ศักยภาพให้กลับคืนมาแล้ว ยังเป็น
การเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันให้ประเทศอีก
ด้วย ประเมินได้ว่า ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
ตั้งแต่เริ่มทำการศึกษาและสำรวจ จนกระทั่งแล้ว
เสร็จ จะสร้างงาน ทั้งภาคธุรกิจ SME และภาค
บริการรวมแล้ว ประมาณ ๑๐-๑๕ ล้านคน
(ระยะเวลา ๕ -๗ ปี) และ เมื่อธุรกิจผลิตได้เต็ม
กำลัง จะสามารถสร้างงานได้ ๑๕-๓๐ ล้านคน
แก้ปัญหา การว่างงาน และแก้ปัญหาความ
ยากจนของคนไทย อีกทั้ง เกิดการถ่ายทอด
เทคโนโลยีขั้นสูง ให้คนไทยมีอาชีพมั่นคง นำไป
สู่ความอยู่ดี กินดี โดยเฉพาะประชาชนจาก
ภาคใต้ จะได้รับตำแหน่งงานจำนวนมาก เป็น
ลำดับแรก เกิดวงจรขับเคลื่อนและหมุนเวียน
ทางเศรษฐกิจหลายวงรอบ นำไปสู่ความเข้มแข็ง

ของสังคมไทย อีกทั้งรัฐมีรายได้จากการจัดเก็บ
ภาษีเป็นจำนวนมาก

ผู้นำประเทศ ต้องก้าวข้าม “กำแพงแห่ง
ความกลัว” ทั้งหลายทั้งปวง ค้นหาหนทางแก้
วิกฤตของชาติให้ได้โดยเฉพาะ ต้องสร้าง
เครื่องยนต์เศรษฐกิจขนาดใหญ่ ขับเคลื่อน
ประเทศไทยสู่ความสำเร็จ ต้องมองข้ามโครงการ
พัฒนาแบบเดิม ๆ ที่เคยลงทุนอย่างมหาศาล แต่ได้
ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า เช่น การเวนคืนลงทุนอยู่กับ
การสร้างถนนหนทางและสาธารณูปโภค ในเฉพาะ
เมืองหลวงและปริมณฑล ต้องคิดใหม่ทำใหม่โดย
กระจายการลงทุนให้เกิด การจ้างงาน และสร้าง
อาชีพ สู่ภูมิภาค วางรากฐานสร้างอนาคตของ
ประเทศ ตลอดจนลูกหลานให้มั่นคงในการก้าว
ข้ามกำแพงแห่งความกลัว ครั้งนี้ เหลือเพียง
โครงการเดียว อันเป็นทางเลือกสุดท้ายของผู้นำ
ประเทศที่จะตัดสินใจนำพาประชาชน และ
ประเทศชาติ สู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ก็
คือ การสร้างคลองกระ และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย

บรูไน ๑ :

กำเนิดกองทัพ นักเรียนนายร้อย และนายทหาร

พล.ต.ศ.ดร. ศรศักร ชูสวัสดิ์*

ในสรุปของบทความเรื่อง “ผู้นำทหารที่เชี่ยวชาญและฉลาดหลักแหลม : เป้าหมายหนึ่งของการผลิตนายทหารของ รร.นายร้อยบรูไน ผู้เขียนทิ้งท้ายไว้ว่า จะค้นคว้าต่อว่า รร.นายร้อยบรูไนจัดการศึกษาอย่างไรในรอบ ๑๐ ปี ที่นับตั้งแต่เริ่มผลิตนายทหารใน ค.ศ. ๒๐๐๘ แต่เนื่องจากกำเนิดนายทหารบรูไนมีความเกี่ยวข้องกับกำเนิดกองทัพบรูไนใน ค.ศ. ๑๙๖๑ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการส่งคนบรูไนไปเป็นนักเรียนนายร้อย (นร.) ในโรงเรียนนายร้อยต่างประเทศนานกว่า ๔๐ ปี ก่อนที่บรูไนจะมี รร.นายร้อยเป็นเอกเทศของตน บทความนี้จะได้กล่าวถึงความเป็นมาของกองทัพบรูไนก่อน เพื่อให้เห็นว่าแม้จุดเริ่มต้นกองทัพบรูไนต้องอาศัยความร่วมมือจากต่างชาติในการสร้างกองทัพของตน แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศร่ำรวยและมีประชากรน้อยอย่างบรูไนได้พยายามพึ่งตนเองทางทหารในด้านผลิตและพัฒนากำลังพล โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับหน่วยฝึก ซึ่งต่อมาคืออากแก้วของการเกิดสถาบันการศึกษาทางทหารของกองทัพบรูไน ในทศวรรษ ๒๐๐๐ และ ๒๐๑๐ รวมทั้ง รร.นายร้อยบรูไนด้วย ซึ่งจะได้กล่าวถึงในโอกาสต่อไป

★ กำเนิดกองทัพบรูไน: ที่มาของนักเรียนนายร้อยและทหารเกณฑ์แบบสมัครใจ

เมื่อบรูไนมีความคิดที่จะมีกองทัพเป็นของตน บรูไนแทบไม่มีทรัพยากรทางทหารอยู่ในมือเลย เนื่องจากในเวลานั้น บรูไนมีสถานะเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษ (ค.ศ. ๑๙๐๖-๑๙๘๔) อำนาจการดูแลความมั่นคงภายใน การป้องกันประเทศ และการต่างประเทศเป็นของอังกฤษทั้งหมด แม้บรูไนมีกำลังตำรวจเพื่อดูแลความมั่นคงภายในมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๒๑ และมีหน่วยฝึกตำรวจมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๑ แต่การบังคับบัญชาก็อยู่ใต้ผู้บังคับการชาวอังกฤษ จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. ๑๙๗๕^๑ ส่วนด้านการป้องกันประเทศ บรูไนไม่มีกำลังทหารหรือกองทัพเป็นของตนเอง ทุกอย่างเป็นความรับผิดชอบของอังกฤษ ซึ่งกำลังทหารส่วนใหญ่ในเวลานั้นตั้งประจำที่สิงคโปร์ ฮ่องกง สหพันธรัฐมลายา จนกระทั่งถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าฟ้ามอญ อาลี ไชฟุดดีนที่ ๓^๒ ทรงเป็นสุลต่าน (ปีครองราชย์ ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๖๗) บรูไนจึงเริ่มมีอำนาจปกครองตนเองตามข้อตกลงกับอังกฤษ ค.ศ. ๑๙๕๙ (Anglo-Brunei

* ที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ ส่วนการศึกษา รร.จปร. และอาจารย์พิเศษกองวิชาประวัติศาสตร์ สกศ. รร.จปร.

^๑ Yang Amat Mulia Pengiran Setia Raja Pengiran Haji Jaya bin Pengiran Haji Rajid เป็นนายตำรวจบรูไนคนแรกที่ได้เป็นผู้บัญชาการกรมตำรวจ (ค.ศ. ๑๙๗๕-๑๙๘๓)

^๒ Sultan Haji Omar Ali Saifuddien Sa'adul Khairi Waddien ibni Almarhum Sultan Muhammad Jamalul Alam II

Treaty ๑๙๕๙) และรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๙ ยกเว้น ๓ เรื่องข้างต้นยังอยู่ในอำนาจของอังกฤษ ซึ่งมีข้าหลวงใหญ่ (High Commissioner) ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาทุกเรื่องยกเว้นเรื่องศาสนาอิสลามและวัฒนธรรมมาเลย์

ก่อนที่บรูไนจะได้อำนาจปกครองตนเองใน ค.ศ. ๑๙๕๙ บรูไนไม่มีความคิดอยู่แล้วที่จะมีกองทัพเป็นของตนเอง มีหลักฐานว่าในเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๕๘ คณะที่ปรึกษาแห่งรัฐ (State Council)^๓ ซึ่งมีสุลต่านทรงเป็นประธาน ตกใจว่า ถึงเวลาแล้วที่บรูไนจะต้องมีกองทัพที่มีทหารเป็นคนบรูไน^๔

สาเหตุที่บรูไนต้องการมีกองทัพเป็นของตนเอง ส่วนหนึ่งมาจากบรูไนเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีกองทัพไว้ป้องกันตนเอง โดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติคือ น้ำมัน ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศ ประสบการณ์ตั้งแต่ครั้งสงครามโลกครั้งที่ ๒ (ค.ศ. ๑๙๓๙-๑๙๔๕) เมื่อญี่ปุ่นเปิดฉากทำสงครามในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๑ นั้น ทำให้บรูไนเห็นว่าอังกฤษไม่สามารถปกป้องบรูไนได้ เพราะไม่มีกำลังทหารเพียงพอ สูดท้ายเพียง ๖ วัน หลังญี่ปุ่นบุกเมืองบรูไนก็ถูกญี่ปุ่นยึดในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ประกอบกับในช่วงเวลาหลังจากสหพันธ์ มีเอกราชจากอังกฤษแล้ว เกิดคำถามว่า กองทัพอังกฤษซึ่งเคยดูแลความมั่นคงให้บรูไนจะอยู่ในภูมิภาคนี้ต่อไปหรือไม่ อย่างไร เพราะสหพันธรัฐฯ ซึ่งได้เอกราชใน ค.ศ. ๑๙๕๗ ต้องการให้อังกฤษถอนกำลังทหารออกจากสหพันธ์ฯ อีกทั้งโลกในเวลานั้นก็เข้าสู่ภาวะสงครามเย็นแล้ว ลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังเป็นภัยคุกคาม หากอังกฤษถอนทหารออกไป บรูไนจะปกป้องตนเองอย่างไร นอกจากความจำเป็นเรื่อง

การป้องกันตนเองแล้ว สุลต่านทรงอธิบายเหตุผลไว้ด้วยว่า การมีกองทัพเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ “การมีกองทัพไม่ใช่การเตรียมทำสงคราม แต่เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีสำหรับชาติที่ต้องการพัฒนาชาติให้สำเร็จ เช่นที่ทุกประเทศทำอยู่รวมทั้งประเทศพัฒนาแล้วด้วย”^๕ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ตั้งแต่แรกที่จะให้กองทัพมีเฉพาะทหารพื้นเมืองชาวมลายูหรือมาเลย์บรูไนเท่านั้น

เนื่องจากในเวลานั้น บรูไนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นอดีตอาณานิคมของอังกฤษและเป็นชาติมลายูมุสลิมด้วยกัน คือ สหพันธรัฐมลายู (Federation of Malaya, ค.ศ. ๑๙๕๗-๑๙๖๓) ซึ่งต่อมาก็คือ สหพันธรัฐมาเลเซีย (Federation of Malaysia, ค.ศ. ๑๙๖๓-ปัจจุบัน) ถึงขั้นเคยส่งคนไปศึกษาการฝึกหัดครูในสหพันธ์ฯ ยืมข้าราชการหรือจ้างคนจากสหพันธ์ฯ ไปทำงานในบรูไน บรูไนจึงคิดที่จะขอความช่วยเหลือจากสหพันธ์ฯ เช่น ให้นายทหารสหพันธ์ฯ ที่มีประสบการณ์ช่วยฝึกทหารบรูไน^๖ ซึ่งนำไปสู่การปรึกษาหารือ ร่วมมือกัน เพื่อก่อตั้งกองทัพบรูไน

★ จุดเริ่มต้นของ นนร. บรูไน

เมื่ออังกฤษยินยอมที่จะให้บรูไนตั้งกองทัพได้ บรูไนจึงเริ่มปรึกษาและขอการสนับสนุนจากสหพันธ์ฯ ในเวลานั้นสหพันธ์ฯ มีนายกรัฐมนตรีคือ Tunku Abdul Rahman (ค.ศ. ๑๙๕๗-๑๙๗๐) ยินดีตามที่บรูไนขอ สหพันธ์ฯ อธิบายว่า เป้าหมายของสหพันธ์ฯ ที่ช่วยบรูไนก็คือ การฝึกคนหนุ่มบรูไนให้ป้องกันประเทศ ตามคำขอของสุลต่านบรูไน^๗ แต่ในเวลานั้นสหพันธ์ฯ มีเป้าหมายที่สำคัญแฝงอยู่ด้วย

^๓ ต่อมาก็คือ คณะผู้บริหาร (Executive Council) ตามรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๙ ภายหลังจึงเปลี่ยนเป็นคณะรัฐมนตรี

^๔ “Invitation from Brunei,” *The Straits Times*, 31 January 1958, p. 4.

^๕ Adlinna Abdul Alim, “Special Report: Royal Brunei Armed Forces 2015,” available at www.slideshare.net

^๖ “Invitation from Brunei,” *The Straits Times*, 31 January 1958, p. 4.

^๗ “Razak: Up to Brunei Ruler to decide,” *The Straits Times*, 18 January 1963, p. 6.

คือ ต้องการให้บรูไนเข้าร่วมกับสหพันธรัฐใหม่ที่ สหพันธ์ฯ จะตั้งขึ้น สหพันธรัฐมาเลเซีย ประกอบด้วย สหพันธรัฐมลายู สิงคโปร์ และดินแดนทางตอนเหนือของเกาะบอร์เนียว ได้แก่ บอร์เนียวเหนือหรือ ซาบาห์ และซาราวัก และอาจรวมบรูไนด้วย ความคิด “Mighty Malaysia” นี้มีมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๙ แต่ได้รับการขานรับอย่างดีในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๑ ซึ่งเป็นช่วงที่บรูไนกำลังเริ่มสร้างกองทัพ ด้วยความร่วมมือจากสหพันธ์ฯ

แม้ในที่สุด แผน “Mighty Malaysia” นี้จะ ประสบความสำเร็จเกือบสมบูรณ์ คือ เกิดสหพันธรัฐ มาเลเซียในวันที่ ๑๖ กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๓ แต่ข้อเสนอสร้างสหพันธ์ฯ กลายเป็นสาเหตุหนึ่งของการ เกิดกบฏในบรูไน ในวันที่ ๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๒ และความขัดแย้งระหว่างที่มาของกบฏอินโดนีเซีย หลังจากนั้น และความหมองเหม็นระหว่างสหพันธ์ฯ กับบรูไนที่ปฏิเสธเข้าร่วมกับสหพันธ์ฯ ปัญหาความ สัมพันธ์นี้ทำให้ความร่วมมือกันก่อตั้งกองทัพบรูไน ระหว่างสหพันธ์ฯ กับบรูไนสิ้นสุดลงด้วย อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือที่บรูไนได้จากสหพันธ์ฯ นี้ใน ๓-๔ ปีแรกทำให้สหพันธ์ฯ มีบทบาทสำคัญในการให้ กำเนิดกองทัพและนายทหารบรูไนอย่างมาก โดยเฉพาะการฝึก นนร. บรูไนให้เป็นนายทหาร และฝึก ทหารเกณฑ์บรูไนให้เป็นนายทหารประทวน

หลังคณะที่ปรึกษาสภาแห่งรัฐบรูไนมีมติที่จะ ตั้งกองทัพได้ ๒ ปี การก่อตั้งกองทัพบรูไนจึงเป็นจริง ขึ้น เรื่องจำเป็นเร่งด่วนอย่างแรก ๆ ของการตั้ง กองทัพ คือ การมีนายทหารชาวบรูไน ทั้งสัญญา บัตรและประทวน แต่บรูไนไม่มีเลย กลางปี ค.ศ. ๑๙๖๐ สหพันธ์ฯ เสนอให้บรูไนส่งคนไปฝึกที่ค่าย ทหารของสหพันธ์ฯ ที่ Port Dickson รัฐเนอเกอริเซม

บิลัน ซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์ฝึกทหารเบื้องต้นคือ Malay Regiment Depot ต่อมาปลายปี ค.ศ. ๑๙๖๐ สหพันธ์ฯ เสนอที่จะรับ นนร. บรูไน ๕ นายไปเป็น นนร. ฝึก ที่วิทยาลัยการทหารของสหพันธ์ฯ (Federation Military College) และยินดีขยายอายุ นนร. บรูไน ถึง ๒๒-๒๓ ปี จากเกณฑ์เดิมที่รับคนของสหพันธ์ฯ คือ ๑๗ ปี ๖ เดือนถึง ๒๑ ปี^{๙๙} สำหรับวิทยาลัย การทหาร นี้เพิ่งย้ายจาก Port Dickson ไปเมือง สุโงเบอซี (Sungai Besi) กรุงกัวลาลัมเปอร์^{๑๐} ประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ ส่วนนักเรียนทหารชาย (Boys Wing) ศึกษาระดับมัธยม ม. ๔-๕ และส่วน นนร. (Cadet Wing) ฝึก นนร. ซึ่งรับผู้เรียนที่คัดเลือกมาจากส่วนนักเรียนทหารชาย การฝึกใช้เวลา ๒ ปี สำเร็จการฝึกแล้วได้รับแต่งตั้งเป็นนายทหาร

แต่เรื่องด่วนที่สุดคือ การคัดเลือกกว่าที่ นนร. หรือผู้ที่จะถูกส่งไปฝึกเป็นนายทหารบรูไน เพราะ วิทยาลัยการทหารฯ กำลังจะเปิดในเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๖๑ ในที่สุด คัดเลือกได้ ๓ นาย ไม่พบ ข้อมูลว่ามีการประกาศรับสมัครหรือไม่ หากมีน่าจะ ประกาศในเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นอย่างช้า มีผู้กล่าวว่า สุลต่านไซฟุดดินที่ ๓ ทรงคัดเลือกกว่าที่ นนร. นี้ด้วยพระองค์เอง^{๑๑} แท้ที่จริง สหพันธ์ฯ ส่ง คณะทหารไปคัดเลือกกว่าที่ นนร. นี้ในต้นเดือน มกราคมด้วย^{๑๒} แต่ก็เป็นไปได้ว่า พระองค์ทรงร่วม พิจารณาด้วยและทรงอนุมัติขั้นสุดท้าย

ว่าที่ นนร. ๓ นาย ที่จะ เป็น นนร. บรูไนรุ่น แรก ได้แก่ Mohammad bin Haji Daud, Sulaiman Bin Haji Awang Damit และ Awangku Ibnu bin Pengiran Apong ทั้งหมดถูกส่งไปเป็น นนร. สังกัดส่วน นนร. (Cadet Wing) วิทยาลัยการทหารฯ ต่อมาในเดือนสิงหาคมปีเดียวกัน มีการประกาศ

^{๙๙} “MIGHTY MALAYSIA,” *The Straits Times*, 29 May 1961, p. 1.

^{๑๐} “Federation Offer To Brunei Men,” *The Straits Times*, 14 December 1960, p. 9.

^{๑๑} Bela C Maday and others, *Area Handbook for Malaysia and Singapore*, (U.S. Government Printing Office, 1965), p. 695.

^{๑๒} Harun Abdul Majid, *Rebellion in Brunei, the 1962 Revolt, Imperialism, Confrontation and Oil*, (London : I. B. Tauris, 2007), p. 43.

^{๑๓} “Brunei Regt: Malaya to help,” *The Straits Times*, 7 January 1961, p. 12.

รับสมัครว่าที่ นนร. อีกครั้ง^{๑๓} แต่เมื่อถึงเดือน พฤศจิกายน หนังสือพิมพ์รายงานว่า ยังพิจารณาว่าจะส่งใครไปเป็น นนร. อีก ๓ นาย^{๑๔}

การฝึกที่วิทยาลัยการทหาร เริ่มจากการฝึกทหารเบื้องต้น หลังจากนั้น มีการฝึกเฉพาะทางทหาร (trade) ด้านต่าง ๆ เช่น ขีปนาวุธ สือสาร สารบรรณ ครูฝึกพลศึกษา และสารวัตรทหาร จนกระทั่งได้เป็นนายทหารประทวนชั้นต้น (junior NCO) นอกจากนี้ ทุกคนยังได้ศึกษาวิชาการทั่วไปเพิ่มเติมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรของกองทัพ อังกฤษ-สหพันธ์ เป็นการยกมาตรฐานการศึกษาและความรู้^{๑๕} เมื่อสำเร็จการฝึกมีพิธีสวนสนาม (passing out parade) และได้รับแต่งตั้งยศเป็นนายทหาร

★ กำเนิดทหารเกณฑ์และนายทหารประทวนบรูไน

หลังจากบรูไนส่งว่าที่ นนร. รุ่นแรกไปฝึกที่สหพันธ์ ตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๖๑ แล้ว ลำดับถัดมาเป็นการรับสมัครทหารเกณฑ์เพื่อส่งไปฝึกทหารเป็นนายทหารประทวน บรูไนมีประกาศในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๑ รับสมัครชายหนุ่มบรูไน อายุระหว่าง ๑๘-๓๕ ปี การเปิดรับสมัครครั้งนี้จะเป็นการเกณฑ์ทหารของบรูไนครั้งแรกและเป็นแบบสมัครใจ สหพันธ์ ส่งคณะทหารไปคัดเลือกในเดือนพฤษภาคม มีแพทย์ทหารร่วมคณะด้วย ใช้เวลาประมาณ ๑๐ วัน การคัดเลือกใช้การสัมภาษณ์

และตรวจความพร้อมรูปร่างกาย ในที่สุดได้ทหารเกณฑ์ที่จะส่งไปฝึก ๖๐ นายจากผู้สมัคร ๑๐๒ นาย^{๑๖} มีกำหนดเดินทางด้วยเครื่องบินไปสหพันธ์เวลาบ่ายของวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๑^{๑๗}

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ซึ่งเป็นวันกำหนดเดินทางของทหารเกณฑ์รุ่นแรก สุลต่านไซฟูตดินที่ ๓ มีพระราชโองการตั้งกองทัพเรียกว่า Brunei Malay Regiment (Askar Melayu Brunei) กองทัพบรูไน จึงถือเอาวันนี้เป็นวันกำเนิดกองทัพ เช้าวันเดียวกันนั้น ทหารเกณฑ์รุ่นแรกทั้ง ๖๐ นายได้กระทำพิธีปฏิญาณตนต่อหน้าผู้พิพากษา (Magistrate) ที่ศาลาราชพิธี (Lapau)^{๑๘} แล้วจึงไปสนามบิน แต่บ่ายวันนั้นเดินทางไปสหพันธ์ ได้เพียง ๒๕ นาย เนื่องจากเครื่องบินลำหนึ่งในจำนวน ๒ ลำ ที่เตรียมไว้ขัดข้อง ที่เหลือต้องเดินทางในวันรุ่งขึ้น

ต่อมาปลายเดือนสิงหาคม มีข่าวว่ามีคณะทหารจากสหพันธ์ ไปคัดเลือกว่าที่ นนร. และทหารเกณฑ์อีก สำหรับทหารเกณฑ์มีจำนวน ๒๐๐ นาย^{๑๙} อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นอีกหลายเดือน จึงมีทหารเกณฑ์รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๙ นาย และรุ่นที่ ๓ จำนวน ๒๐๐ นาย เดินทางไปสหพันธ์ ในเดือนตุลาคม และธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๑ ตามลำดับ ทั้งสองรุ่นหลังเดินทางทางเรือไปขึ้นฝั่งที่สิงคโปร์แล้วเดินทางด้วยรถไฟไป Port Dickson^{๒๐} รัฐบาลบรูไนกล่าววยกย่องว่าทหารเกณฑ์เหล่านี้เป็นจุดกำเนิด (nucleus) ของกองทัพบรูไนและเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งทางด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง^{๒๑}

^{๑๓} Harun Abdul Majid, *Rebellion in Brunei...*, p. 44.

^{๑๔} "Brunei Sultan Inspects His First Troops," *The Straits Times*, 10 November 1961, p. 7;

^{๑๕} *Ibid.*, p. 45.

^{๑๖} "Brunei's First Army Recruits," *The Daily Brunei Resources*, 30 December 2012, available at <http://bruneire-sources.blogspot.com/2012/12/bruneis-first-army-recruits.html>

^{๑๗} Harun Abdul Majid, *Rebellion in Brunei...*, p. 43

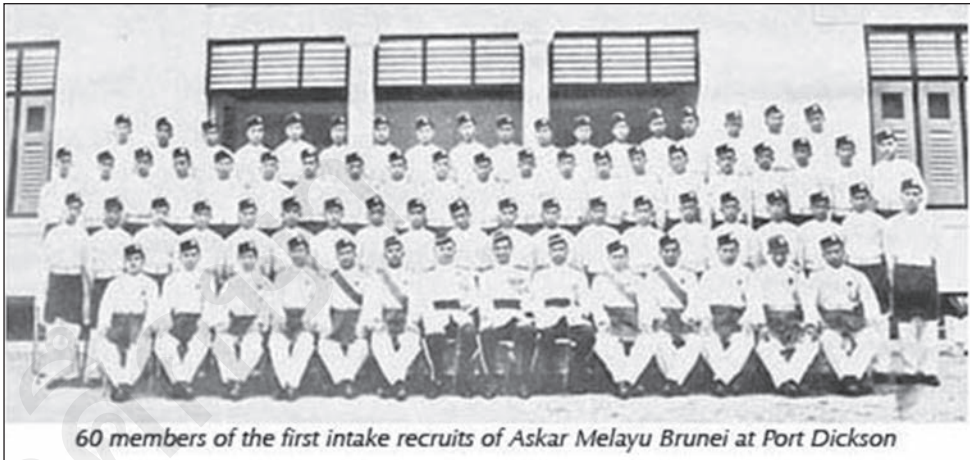
^{๑๘} *Ibid.*

^{๑๙} "Wanted: 200 to Join First 60 of Brunei Regt," *The Straits Times*, 14 August 1961, p. 5.

^{๒๐} "Nucleus of new regiment," *The Straits Times*, 21 October 1961, p. 15, and "200 Brunei Regt. recruits due," *The Straits Times*, 13 December 1961, p. 7.

^{๒๑} "Nucleus of new regiment," *The Straits Times*, 21 October 1961, p. 15 and "Brunei Sultan Inspects His First Troops," *The Straits Times*, 10 November 1961, p. 7.

60 members of the first intake recruits of Askar Melayu Brunei at Port Dickson

ทหารเกณฑ์ชาวบรูไนรุ่นแรกที่สำเร็จการฝึกจากศูนย์ฝึกทหารของสหพันธรัฐมลายา ค.ศ. ๑๙๖๑
นำจะถือแถวยืนทั้งหมด นับได้ ๕๙ นาย

ที่มา : Ministry of Defence BD, available at <http://www.mindef.gov.bn/SitePages/RBLF%20History.aspx>

การฝึกทหารเกณฑ์เพื่อเป็นนายทหารประทวน นั้นเป็นการฝึกทหารเบื้องต้น (basic military training) ที่ศูนย์ฝึกค่าย Segenting Camp ศูนย์ฝึกนี้ อยู่คนละแห่งกับวิทยาลัยการทหารฯ ที่ นนร. ฝึกเครื่องแบบของทุกนายเป็นแบบเดียวกับทหารสหพันธ์ฯ ระยะเวลาที่ฝึก ๖ เดือน ในวันสำเร็จการฝึกมีการสวนสนามสำเร็จการฝึกเช่นเดียวกับ นนร. เข้าใจว่า ทุกคนจะได้รับแต่งตั้งยศสิบตรีในวันนี้ด้วย หลังจากได้พักระยะหนึ่งแล้ว จะถูกส่งไปฝึกเพิ่มเติม (advanced training) ตามหน่วยทหารของสหพันธ์ฯ

ทหารเกณฑ์รุ่นแรกสำเร็จการฝึกจำนวน ๕๙ นายในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๖๑ ซึ่งมีพิธีสวนสนามสำเร็จการฝึกพร้อมกับทหารเกณฑ์ของสหพันธ์ฯ^{๒๒} กองทัพบกบรูไนจึงถือเอาวันที่ ๔ พฤศจิกายน เป็นวันกำเนิดกองทัพบก หลังจากสำเร็จการฝึกแล้ว ได้เดินทางกลับไปพักที่บรูไน ๒

สัปดาห์ ระหว่างนั้น ได้มีโอกาสสวนสนามหน้า พระพักตร์สุลต่านในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน และได้แสดงการฝึกทหารในเมืองเพื่อกระตุ้นให้คนสมัครเป็นทหารเกณฑ์ ช่วงเวลานี้ที่บรูไนประกาศชัดเจนว่า จะสร้างกองทัพ ๑ กองพันประกอบด้วยคนพื้นเมือง ชาวบรูไนทั้งหมด พร้อมค่ายและหน่วยฝึก^{๒๓}

หลังจากทหารทั้ง ๕๙ นาย พักที่บรูไนระยะหนึ่งแล้ว ทั้งหมดกลับถึงสหพันธ์ฯ ในวันที่ ๑ ธันวาคม จากนั้นแยกฝึกเพิ่มเติมตามหน่วยทหารจำนวน ๒๘ นายประจำที่กองพันที่ ๒ อีก ๒๘ นายประจำที่กองพันที่ ๔ ซึ่งเคยไปปฏิบัติการรักษาสันติภาพในนามสหประชาชาติที่ประเทศคองโก (ค.ศ. ๑๙๖๐-๑๙๖๓)^{๒๔} อีก ๓ นายปฏิบัติงานอยู่ที่ค่าย Port Dickson^{๒๕} ทหารเกณฑ์รุ่นแรกนี้ยังอยู่ในสหพันธ์ฯ ต่อไปจนกระทั่งมีการจัดตั้งกองบัญชาการกองทัพบรูไนขึ้นที่ค่ายเซอเกนดิงในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๒ และได้เป็นกองร้อย A

^{๒๒} "59 Brunei recruits told: Ignore politics," *The Straits Times*, 6 November 1961, p. 8.
^{๒๓} "Brunei Sultan Inspects His First Troops," *The Straits Times*, 10 November 1961, p. 7;
^{๒๔} Bela C Maday and others, *Area Handbook for Malaysia and Singapore*, (U.S. Government Printing Office, 1965), p. 695.
^{๒๕} "200 Brunei Regt. recruits due," *The Straits Times*, 13 December 1961, p. 7.

★ การตั้งกองบัญชาการกองทัพบรูไน ที่ค่ายเชอเกนติง สหพันธ์มลายู

ค.ศ. ๑๙๖๒

ระหว่างที่ นนร. บรูไน ๓ นายแรก และทหารเกณฑ์บรูไนรุ่นแรกฝึกอยู่ที่สหพันธ์ฯ นั้น บรูไนได้เริ่มจัดหน่วยของกองทัพ เริ่มต้นจากการแต่งตั้งผู้บังคับบัญชา คือ ผู้บังคับการกรม (Commanding Officer) ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๖๑ คือ พันโท Tengku Ahmad bin Tengku Besar Barhanuddin ซึ่งเป็นนายทหารสหพันธ์ฯ อีกทั้งแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตรและประทวนอาวุโสของสหพันธ์ฯ เป็นการยืมตัวนายทหารเหล่านี้มาทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ เพราะในเวลานั้น ยังไม่มีทหารบรูไนเลย

หลังจากทหารเกณฑ์ รุ่นที่ ๓ สำเร็จการฝึกแล้ว วันที่ ๑๖ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๒ จึงได้ตั้งกองบัญชาการกองทัพบรูไนที่ค่ายฝึกเชอเกนติงหรือที่ศูนย์ฝึกนั่นเอง พันโทบารฮานูดดิน ยังเป็นผู้บัญชาการกองทัพ ประกอบด้วย ๓ กองร้อยคือ A, B, C ซึ่งก็คือทหารเกณฑ์ทั้ง ๓ รุ่นซึ่งสำเร็จการฝึกแล้ว แต่ยังไม่มียานนายทหารสัญญาบัตรชาวบรูไน เพราะ นนร. รุ่นแรกยังไม่สำเร็จการฝึกศึกษาจนกว่าจะถึงวันที่ ๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๒

หลังจากตั้งกองบัญชาการแล้ว การรับทหารเกณฑ์ชาวบรูไนไปฝึกที่สหพันธ์ฯ ยังมีอยู่ต่อมา พบว่า ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๓ บรูไนประกาศรับสมัครทหารเกณฑ์ พร้อมย้ำว่าต้องเป็นคนมลายูหรือประชาชนบรูไนเท่านั้น^{๒๖} ซึ่งสอดคล้องกับการออกกฎหมายสัญชาติ ค.ศ. ๑๙๖๑ ของบรูไน (บังคับใช้ในเดือนมกราคมปีถัดมา) ไม่กี่วันหลังจากนั้น มีข่าวว่า คณะทหารจากกองบัญชาการฯ กำลังคัดเลือกทหารเกณฑ์ไปฝึกที่สหพันธ์ฯ อีก^{๒๗} แต่จำนวนทหาร

เกณฑ์รุ่นหลังนี้ น่าจะน้อยลงมาก รายงานตัวเลขกำลังพลของกองทัพบรูไนในเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๖๓ มี ๓๘๘ นาย ขณะที่สหพันธ์ฯ คาดหวังว่า บรูไนจะส่งคนไปฝึกมากขึ้นให้ได้ถึง ๑ กองพัน^{๒๘} แต่ถึงสิ้นปี ค.ศ. ๑๙๖๓ มี ๔๑๐ นาย เท่ากับเพิ่มเพียง ๒๒ นายจากต้นปี

★ นายทหารบรูไนรุ่นแรก

หลังตั้งกองบัญชาการกองทัพบรูไนในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๒ แล้ว นนร. รุ่นแรก ๓ นายที่ฝึกมาตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. ๑๙๖๑ จึงสำเร็จการศึกษาในวันที่ ๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๒ ซึ่งมีพิธีสวนสนามสำเร็จการฝึกพร้อมกับ นนร. สหพันธ์ฯ อีก ๓๐ นายที่สำเร็จการศึกษาและได้รับแต่งตั้งเป็นนายทหารพร้อมกัน^{๒๙} วันนี้จึงเป็นวันที่กองทัพบรูไนมีทั้งนายทหารสัญญาบัตรและประทวนชาวบรูไน ทั้ง ๓ นายนี้จะมีบทบาทในการพัฒนากองทัพบรูไนต่อมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากบรูไนมีเอกราชใน ค.ศ. ๑๙๘๔

★ กองทัพบรูไนย้ายไปค่ายบารากัส บรูไน ค.ศ. ๑๙๖๔

กองทัพบรูไนตั้งกองบัญชาการอยู่ที่สหพันธ์ฯ ได้เกือบ ๒ ปีจึงได้ย้ายไปบรูไนในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ ความสัมพันธ์ระหว่างบรูไนกับสหพันธ์ฯ ที่คลายความแน่นแฟ้นหลังจากบรูไนปฏิเสธที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐมลายูน่าจะเป็นตัวเร่งให้บรูไนต้องย้ายกองทัพ ทั้งที่ค่ายทหารที่สร้างไว้ที่เมืองเบอรากัส (Berakas) ใกล้เมืองหลวงคือ Brunei Town ยังไม่แล้วเสร็จดี ต่อมาเรียกค่ายเบอรากัส (Berakas Camp)^{๓๐}

^{๒๖} “Brunei Malay Regiment to take more men,” *The Straits Times*, 16 April 1963, p. 9.

^{๒๗} “Brunei recruiting,” *The Straits Times*, 19 April 1963, p. 5.

^{๒๘} “Razak: Up to Brunei Ruler to decide,” *The Straits Times*, 18 January 1963, p. 6.

^{๒๙} “Three from Brunei in today's big parade,” *The Straits Times*, 8 December 1962, p. 11.

^{๓๐} ค่ายเบอรากัสนี้วางแผนไว้สำหรับทหาร ๑ กองพัน ประมาณ ๖๕๐ นาย พร้อมครอบครัว

สหพันธรัฐมลายูเปลี่ยนสถานะเป็นสหพันธรัฐมาเลเซียเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๓ ประกอบด้วยสหพันธรัฐมลายา (เดิม) สิงคโปร์ (ต่อมาแยกเป็นประเทศอิสระวันที่ ๙ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๖๕) ซาบาห์ และซาราวัก แต่ไม่มีบรูไน ปัญหาที่ตามมาหลังการตั้งสหพันธรัฐมาเลเซีย นอกจากความหมางเมินกับบรูไนที่ปฏิเสธไม่เข้าร่วมกับสหพันธ์ฯ แล้ว สหพันธ์ฯ เเชิญภัยคุกคามจากประเทศเพื่อนบ้านคือ อินโดนีเซีย ซึ่งไม่พอใจที่สหพันธ์ฯ รวมซาบาห์และซาราวัก ดินแดนตอนเหนือของเกาะบอร์เนียวไว้ด้วย จึงเกิดการเผชิญหน้ารุนแรงที่เรียกว่า Konfrontasi (Confrontation, ค.ศ. ๑๙๖๓-๑๙๖๖) แท้ที่จริง ปัญหาเริ่มมีมาตั้งแต่หลังกบฏในบรูไนแล้ว เพราะอินโดนีเซียสนับสนุนฝ่ายกบฏ กระทั่งทำให้สหพันธ์ฯ ต้องประกาศเตรียมพร้อมและระงับการส่งกองกำลังรักษาสันติภาพไปประเทศคองโกในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๖๓^{๑๑} สหพันธ์ฯ จึงต้องให้ความสำคัญกับการทหารและการป้องกันประเทศของตน ดังนั้นหลังจากสหพันธรัฐมาเลเซียเกิดได้ไม่กี่สัปดาห์ สหพันธ์ฯ ขอให้บรูไนส่งคืนทหารของสหพันธ์ฯ ที่ยืมไปทำงานในกองทัพบรูไนภายใน ๓ เดือน^{๑๒} สถานการณ์เช่นนี้คงมีส่วนทำให้บรูไนลดจำนวนทหารเกณฑ์ที่ส่งไปฝึกที่สหพันธ์ฯ ด้วย ดังได้กล่าวมาแล้ว และทำให้บรูไนคิดที่จะฝึกทหารเอง ที่สำคัญคือ การย้ายกองทัพไปบรูไน

นายทหารสหพันธ์ฯ ตำแหน่งสูงสุดที่ต้องส่งคืนคือ ผู้บัญชาการกองทัพบรูไน บรูไนจึงแต่งตั้งให้นายทหารอังกฤษคือ พันโท D. M. Fletcher ทำหน้าที่แทน^{๑๓} การส่งมอบหน้าที่มีขึ้นในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๔ ไม่นานหลังการส่งมอบหน้าที่

ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๔ แล้ว บรูไนได้ย้ายกองบัญชาการและกำลังทหารทั้งหมดไปบรูไน ทหารชุดแรกที่ย้ายมี ๑๖ นาย เดินทางไปถึงบรูไนในวันที่ ๒๗ เมษายน ส่วนกำลังพลส่วนใหญ่เดินทางทางเรือในวันที่ ๒ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ ถึงบรูไนในวันที่ ๖ พฤษภาคม กองทัพบรูไนจึงตั้งอยู่ในประเทศของตนนับแต่นั้นมา และในปีเดียวกันนั้น ก็เริ่มต้นทำตามความคิดที่จะฝึกทหารเอง

★ การฝึกทหารของกองทัพบรูไน ค.ศ. ๑๙๖๔-ปัจจุบัน

หลังจากกองทัพบรูไนย้ายกองบัญชาการไปค่ายเบอรากัสใน ค.ศ. ๑๙๖๔ ได้เริ่มฝึกทหารตามที่ได้ตั้งใจไว้ และตั้งหน่วยฝึกรับผิดชอบตั้งแต่แรกใน ค.ศ. ๑๙๖๔ เรียกว่า Cadre Company ทำหน้าที่ฝึกทหารเกณฑ์ ให้ความรู้ทางทหารเบื้องต้น และฝึกการเป็นผู้นำแก่นายทหารประทวน^{๑๔} ผลสำเร็จก็คือ เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๕ มีการสวนสนามสำเร็จการฝึกเบื้องต้นของทหารเกณฑ์จำนวน ๒๙ นาย และกำลังฝึกทหารระดับหมู่ด้วย^{๑๕}

ต่อมา หลังสมเด็จพระราชาธิบดีโบลเกียห์ประกอบพิธีราชาภิเษกได้ไม่ถึง ๑ ปี (สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๖๘) บรูไนได้ตั้งหน่วยฝึกทหารขึ้น เรียกว่า Training Wing Depot ที่ค่ายโบลเกียห์ (Bolkiah Garrison) วันที่ ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๙๖๙ การตั้งหน่วยฝึกนี้จะเกิดจากพระราชดำริเนื่องจากทรงเคยฝึกศึกษาที่ รร. นายร้อยแฮนด์เฮิสต์ (ค.ศ. ๑๙๖๖-๑๙๖๗) ก่อนที่จะเสด็จฯ กลับมาขึ้นครองราชย์จากการสละพระราชบัลลังก์ของพระราชบิดา สำหรับผู้บังคับบัญชาและครูฝึกของหน่วยฝึกอาศัย

^{๑๑} "Threat in Borneo 'Set to Go inn' *The Straits Times*, 2 February 1963, p. 1.

^{๑๒} Muhammad Hadi Abdullah, *Brunei's political development and the formation of Malaysia : 1961-1967* (PhD thesis in South-East Asian Studies, University of Hull, 2002), p. 239.

^{๑๓} "Brunei to Replace Malayan Officers," *The Straits Times*, 10 April 1964, p. 5.

^{๑๔} The Department of Information, *Brunei Darussalam 2005-2009 (PART ONE)* (Brunei Darussalam: The Department of Government Printing, Prime Minister's Office, 2013), p. 143.

^{๑๕} "Passing Out Parade of Brunei Recruits," *The Straits Times*, 18 March 1965, p. 8.

ขึ้นมาจากกองทัพอังกฤษ หน่วยฝึกจะยกระดับเป็น ศูนย์ฝึก (Training Centre) ใน ค.ศ. ๑๙๗๕ และ ได้รับผลิตชอบหลักสูตรการฝึกทั้งหมดของกองทัพใน ค.ศ. ๑๙๘๑ รวมทั้งการฝึกทหารหญิงด้วย เนื่องจาก ในปีนี้มีการตั้งกองร้อยทหารหญิง (Women's Company) ศูนย์ฝึกยังทำหน้าที่ต่อมา แม้หลังมีเอกราช ใน ค.ศ. ๑๙๘๔ และกองทัพเปลี่ยนฐานะจาก Royal Brunei Regiment เป็น Royal Brunei Armed Forces ต่อมา ค.ศ. ๑๙๘๑ ศูนย์ฝึกได้รับ ยกฐานะเป็นหน่วยหลัก (Major Unit) หน่วยหนึ่งใน ๕ หน่วยของกองทัพใน ค.ศ. ๑๙๘๑ เรียกว่า ศูนย์ ฝึกของกองทัพ Training Centre of RBAF ขึ้นตรง ต่อผู้บัญชาการกองทัพ^{๓๖} ภายหลังใน ค.ศ. ๒๐๐๕ จึงเรียกว่า สถาบันฝึกของกองทัพ (Training Institute RBAF) จนถึงปัจจุบัน

พัฒนาการของหน่วยฝึกข้างต้น แสดงถึง กองทัพบรูไนให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังพล ของกองทัพมาก ทำให้หน่วยฝึกมีการพัฒนาและได้ รับการยกฐานะ เห็นได้จากการตั้งหน่วยในสังกัด เพื่อผลิตกำลังพลระดับต่าง ๆ เช่น ใน ค.ศ. ๑๙๗๑ นอกจากฝึกหลักสูตรทหารต่าง ๆ แล้ว ยังต้องฝึก กำลังสำรอง เนื่องจากในปีนั้น มีการตั้ง **กองร้อย นักศึกษาวิชาทหาร (School Cadet หรือ Military Cadet)** เพื่อฝึกทหารเบื้องต้นแก่นักเรียนและ นักศึกษาในสถาบันการศึกษา ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๗๙ ตั้ง **กองร้อยนักเรียนทหารชาย (Boys Wing Company)** สำหรับนักเรียนทหารชายศึกษา ระดับมัธยมปลาย เพื่อออกไปรับราชการเป็นนาย ทหารประทวนหรือได้รับคัดเลือกให้ฝึกต่อเพื่อเป็น นายทหารต่อไป นักเรียนทหารชายนี้คัดเลือกจาก นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลชั้น ม. ๓ อายุระหว่าง ๑๕- ๑๖ ปี ศึกษาต่อชั้น ม. ๔ ซึ่งส่วนการศึกษา (School

of Studies) ของศูนย์ฝึกรับผิดชอบสอน หลังสอบ ได้ใบประกาศนียบัตร O Level จะมีการฝึกทหาร เบื้องต้นเต็มเวลา การมีหลักสูตรนักเรียนทหารชาย หรือ Boys Wing เป็นการผลิตนายทหารประทวนให้ กองทัพและเป็นแนวทางสำหรับผู้มีคุณสมบัติเหมาะ ฝึกต่อเป็นนายทหาร นักว่าเป็นรากฐานสำคัญ สำหรับการตั้ง รร.นายร้อยบรูไนในเวลาต่อมา

เมื่อศูนย์ฝึกเป็นหน่วยหลักของกองทัพใน ค.ศ. ๑๙๘๑ ได้ทำหน้าที่จัดการและกำกับดูแล หลักสูตรต่าง ๆ ครอบคลุมการฝึกทหารเบื้องต้น หลักสูตรนักเรียนทหารชายชั้นมัธยมปลาย นาย ทหารระดับต่าง ๆ และกำลังสำรอง แบ่งเป็น ๘ กอง ร้อยตามภารกิจ กองร้อยที่สำคัญ เช่น Recruit Company (สำหรับฝึกพลเรือนเป็นทหารหรือทหาร เกณฑ์) Course Company (จัดและกำกับดูแล หลักสูตรทางทหารต่าง ๆ) Military Cadet (ฝึก นักศึกษาวิชาทหารในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นกำลังสำรอง ต่อมา ค.ศ. ๒๐๐๖ ถูกแยก ออกไปตั้งเป็นกรมกำลังสำรอง) Boys Wing Com- pany (กองร้อยนักเรียนทหารชายชั้นมัธยมปลาย) School of Studies (ส่วนการศึกษาจัดการศึกษา ทั่วไปแก่นักเรียนทหารชาย) Officers' Develop- ment Wing (กองร้อยพัฒนาความรู้นายทหาร) จัด หลักสูตรเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการทหาร ภาวะ ผู้นำ การบริหารจัดการสำหรับนายทหารระดับร้อย เอกลงมา^{๓๗}

ไม่พบหลักฐานชัดเจนว่า ศูนย์ฝึกมีหลักสูตร ผลิตนายทหาร หรือหลักสูตร นนร. หรือไม่ แต่จาก การศึกษาประวัตินายทหารบรูไนผู้บังคับบัญชาใน อดีต แสดงให้เห็นว่า ศูนย์ฝึกผลิตนายทหารอยู่แล้ว ก่อนที่จะมี รร.นายร้อยบรูไน มีข้อมูลว่านายทหาร เหล่านั้นจำนวนไม่น้อยไม่ได้สำเร็จการศึกษาจาก

^{๓๖} อีก ๔ หน่วยหลัก ได้แก่ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และเหล่าบริการ (Royal Brunei Services Force)

^{๓๗} "Organisation Chart, Training Institute of RBAF HQs," MINDEF, available at <http://www.mindef.gov.bn/SitePages/Training%20Institute%20RBAF%20Organization.aspx>

ร.นายร้อยต่างประเทศ แต่หลังจากสมัครเป็นทหารเกณฑ์ ผ่านการฝึกทหารเบื้องต้นได้เป็นที่ นนร. หรือว่าที่ นายทหาร จากนั้นฝึกเพิ่มเติมที่ศูนย์ฝึกแล้วได้รับแต่งตั้งยศเป็นนายทหารสัญญาบัตร เนื่องจากศูนย์มีหลักสูตรทางทหารต่าง ๆ รวมถึงการผลิตนายทหารอยู่ก่อนแล้ว จึงมีศักยภาพเพียงพอที่เปิดหลักสูตรชั้นนายพัน (Junior Staff Course) ได้ตามแผนยุทธศาสตร์หรือสมุดปกขาวด้านการป้องกันประเทศ ค.ศ. ๒๐๐๔ (Defence White Paper ๒๐๐๔) แม้จะยังไม่มีสถาบันการศึกษาทางทหารโดยตรง เช่น ร.นายร้อยบรูไน และ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

เมื่อพิจารณาพัฒนาการการฝึกทหารของบรูไนพบว่า ต้องพึ่งกองทัพต่างชาติมาตลอด นับตั้งแต่แรกตั้งกองทัพต้องพึ่งสหพันธรัฐมลายา หลังจากย้ายกองทัพจากสหพันธ์ฯ ไปบรูไน ก็ต้องพึ่งกองทัพอังกฤษ ในลักษณะของการยืมตัวหรือจ้างเริ่มตั้งแต่เมื่อพันโท D. M. Fletcher รับหน้าที่เป็นผู้บัญชาการกองทัพใน ค.ศ. ๑๙๖๔ จากนั้นจนถึงสิ้นปี ค.ศ. ๑๙๘๕ กองทัพบรูไนอยู่ในการบังคับบัญชาของนายทหารอังกฤษ พบว่า ใน ค.ศ. ๑๙๖๗ มีนายทหารสัญญาบัตรอาวุโสและนายทหารประทวนที่ยืมตัวมาจากอังกฤษในกองทัพบรูไน ๓๕ นาย^{๑๙๖} หน่วยฝึก ที่ตั้งขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๖๙ ก็มีผู้บังคับการเป็นชาวอังกฤษจนถึง ค.ศ. ๑๙๗๓ จึงได้ตั้งนายทหารบรูไนเป็นผู้บังคับการ คือ พันตรี Mohammad bin Haji Daud หนึ่งใน นนร. และนายทหารสัญญาบัตรรุ่นแรกของบรูไน (ค.ศ. ๑๙๗๓-๑๙๗๕) สถานการณ์ก็เป็นเช่นนี้ แม้ในอีก ๑๓ ปีต่อมา เมื่อ Mohammad bin Haji Daud^{๑๙๗} รับตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพบรูไนใน ค.ศ. ๑๙๘๖ และผู้บัญชาการหน่วยทหารต่าง ๆ เป็นนายทหารบรูไน

ทั้งหมดแล้ว ก็ยังมีทหารอังกฤษ ๑๒๐ นายทำงานในหน่วยทหารช่างต่าง ๆ ของกองทัพ^{๑๙๘} ยิ่งไปกว่านั้น นับตั้งแต่เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๒ บรูไนมีกำลังทหารของอังกฤษมาประจำการ เนื่องจากเกิดกบฏในบรูไนเพื่อยึดอำนาจจากสุลต่าน อังกฤษได้ส่งกองกำลังทหารกูรข่า (Gurkha) เข้าไปปราบปรามกบฏ กองกำลังนี้ยังอยู่ต่อมาจนถึงปัจจุบันด้วยความเห็นชอบและรายงานของบรูไนเอง อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงปลายทศวรรษ ๒๐๐๐ และต้นทศวรรษ ๒๐๑๐ บรูไนสามารถพึ่งพิงตนเองได้มากขึ้นด้านการผลิตและพัฒนา นายทหารจนกระทั่งก่อตั้งสถาบันการศึกษาทางทหารลักษณะเดียวกับนานาชาติ ได้แก่ ร.นายร้อยบรูไน และสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

★ สรุป

กองทัพบรูไนและนักเรียนนายร้อยบรูไนกำเนิดขึ้นพร้อม ๆ กันใน ค.ศ. ๑๙๖๑ ในเวลานั้นบรูไนยังเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษ แม้อังกฤษยังดูแลเรื่องความมั่นคงภายในและภายนอก และการต่างประเทศ แต่บรูไนก็เห็นความจำเป็นของการมีกองทัพเป็นของตนเองเพื่อป้องกันประเทศและพัฒนาประเทศ แต่บรูไนไม่มีทรัพยากรทางทหารอยู่ในมือเลยจึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากประเทศเพื่อนบ้านมลายูมุสลิมคือ สหพันธรัฐมลายูหรือมาเลเซียในเวลาต่อมา ดังนั้น สหพันธ์ฯ จึงมีบทบาทมากกับการวางรากฐานให้กองทัพบรูไนในระยะแรก ต่อมาเมื่อความสัมพันธ์กับสหพันธ์ฯ คลายความแน่นแฟ้นจากการที่บรูไนไม่ได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐมาเลเซียใน ค.ศ. ๑๙๖๓ ทำให้บรูไนต้องอาศัยความช่วยเหลือจากอังกฤษแทนและต้องจ้างชาวต่างชาติมาทำงานในกองทัพ ตลอดจนถึงคนไปฝึก

^{๑๙๖} Muhammad Hadi Abdullah, "Brunei's Political Development ...", p. 258.

^{๑๙๗} ยศสุดท้ายก่อนเกษียณอายุราชการใน ค.ศ. ๑๙๙๐ คือ พลตรี Yang Di Muliakan Pehin Orang Kaya Seri Dewa Major General (Retd) Dato Seri Pahlawan Awang Haji Mohammad bin Haji Daud

^{๑๙๘} "Brunei's third battalion is years away," *The Straits Times*, 4 January 1986, p. 7.

ศึกษาทางทหารในต่างประเทศ อาจจะเพราะเหตุนี้ บรูไนซึ่งมีอุดมการณ์ที่จะสร้างกองทัพที่ประกอบด้วยชนพื้นเมืองล้วนมาตั้งแต่ต้น จึงได้พยายามพัฒนาการฝึกศึกษาทางทหารของตนมาตลอด โดยเฉพาะการพัฒนาหน่วยฝึก ภายหลังบรูไนได้รับเอกราชอังกฤษใน ค.ศ. ๑๙๘๔ นายทหารบรูไนจึงสามารถเป็นผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกองทัพได้ เมื่อบรูไนมีแผนยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันประเทศฉบับปรับปรุง ค.ศ. ๒๐๐๗ ได้มีแผนจัดให้มีสถาบัน

การศึกษามหาวิทยาลัย จึงเป็นที่มาของการตั้ง รร.นายร้อยบรูไน (ค.ศ. ๒๐๐๘) เพื่อรับผิดชอบผลิตนายทหารบรูไนโดยตรง และสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ (ค.ศ. ๒๐๑๐) เพื่อพัฒนานายทหารบรูไนระดับต่าง ๆ กำเนิดและการจัดการศึกษาของทั้งสองสถาบันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษาต่อไป

ภาพกราฟิกแสดงแผนที่หมู่เกาะสแปรตลีย์ (Spratly) บริเวณทะเลจีนใต้ที่มีประเทศอ้างสิทธิ์เข้าครอบครองและเป็นพื้นที่ทับซ้อน ประกอบด้วย สาธารณรัฐประชาชนจีน ไต้หวัน เวียดนาม มาเลเซีย บรูไน และฟิลิปปินส์ อยู่ใกล้กับเกาะนาทูนา (Natuna) จังหวัดเกาะเรียว ประเทศอินโดนีเซีย ได้นำอินโดนีเซียเข้าใกล้กับความขัดแย้งระดับโลก

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุพงศ์

อาเซียนกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ 2020

กลุ่มประเทศอาเซียนมีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศส่วนใหญ่ผลิตอาวุธเบาประจำการในกองทัพ จะมีสิงคโปร์มีความก้าวหน้าเกือบทุกด้านของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศผลิตนำเข้าประจำการในกองทัพและได้ส่งออกขายให้มีมิตรประเทศทั้งปืนเล็กยาวและลูกกระสุนปืนหลายขนาด ต่อเรือรบขายให้มีมิตรประเทศ ซ่อมอากาศยานได้ในระดับขั้นโรงงานมีความก้าวหน้าในระดับนานาชาติ อินโดนีเซียมีความก้าวหน้าในการผลิตอากาศยานและการต่อเรือ... บทความนี้ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย เพื่อเพิ่มความมั่นคงของประเทศรองรับภัยคุกคามในอนาคต

๑. ภัยคุกคามทางด้านความมั่นคง

ทะเลจีนใต้มีความขัดแย้งกรณีปัญหาหมู่เกาะสแปรตลีย์ (Spratly) ประกอบด้วยสาธารณรัฐประชาชนจีน ไต้หวัน เวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน พื้นที่ขนาด ๐.๘ ล้านตารางกิโลเมตร มีเกาะกว่า ๑๐๐ เกาะ หลายประเทศสร้างเกาะเทียม

และสร้างอาคารและทางวิ่งของเครื่องบิน เมื่อสาธารณรัฐประชาชนจีนประกาศใช้แผนที่เก้าจุด (nine-dash line) อินโดนีเซียจึงอยู่ใกล้กับพื้นที่ขัดแย้งมากที่สุด โดยเป็นความขัดแย้งระดับภูมิภาคแต่ความขัดแย้งนี้เพิ่มความซับซ้อนมาก ยิ่งยกระดับขึ้นเป็นความขัดแย้งในระดับโลก

ปืนเล็กยาวแบบเอสเอส-๒ (Pindad SS-2) ขนาด ๕.๕๖x๔๕ มิลลิเมตร ประจำการกองทัพอินโดนีเซีย (TNI-AD) และหน่วยงานทางด้านความมั่นคง ส่งออกขายให้กับมิตรประเทศคือ บังคลาเทศ (รุ่นล้ากลีงสั้น SS-2V5 สำหรับกองพันรบพิเศษ กองทัพบก)

๒. อาเซียนกับการเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร

สิบปีที่ผ่านมาประเทศกลุ่มอาเซียนเพิ่มขีดความสามารถทางทหารตามภัยคุกคามของแต่ละประเทศ อาวุธที่มีเทคโนโลยีสูงจัดหามาจากประเทศมหาอำนาจทางทหาร เช่น รถถังหลักเลียวปาร์ด-๒, เฮลิคอปเตอร์โจมตี เอเอช-๖๔อี (AH-64E Apache), เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไปยูเอช-๖๐ (UH-60 Blackhawk), เครื่องบินขนส่งทางทหารขนาดใหญ่แบบแอร์บัส เอ-๔๐๐เอ็ม (Airbus A-400M) และเครื่องบินขับไล่แบบเอฟ-๓๕บี (F-35B)

อาวุธพื้นฐานหรืออาวุธที่มีความก้าวหน้าไม่มากนักจะทำการพัฒนาขึ้นเองภายในประเทศหรือพัฒนาร่วมกับประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะทำการผลิตขึ้นภายในประเทศ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศมีความก้าวหน้ามีด้วยกันหลายประเทศ ประกอบด้วย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ไทย เวียดนาม มาเลเซีย และเมียนมาร์

๓. อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๓.๑ อินโดนีเซีย

อินโดนีเซียกองทัพขนาดใหญ่ของกลุ่มประเทศอาเซียน ทหารประจำการ ๔๓๔,๔๑๐ นายงบประมาณทางทหาร ๙.๓๕ พันล้านเหรียญสหรัฐ (พ.ศ.๒๕๖๓) ได้เพิ่มขีดความสามารถทางทหารรัฐบาลให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศผลิตเพื่อประจำการในกองทัพและส่งออกขายให้กับมิตรประเทศที่สนใจ ที่สำคัญคือ

๓.๑.๑ กองทัพบก (TNI-AD)

อินโดนีเซียผลิตปืนเล็กยาวแบบเอสเอส-๒ (Pindad SS-2) ขนาด ๕.๕๖x๔๕ มิลลิเมตร ปืนยาว ๙๘๕ มิลลิเมตร และซองกระสุนชนิด ๓๐ นัด จัดหาคั้งแรก ๑๕,๐๐๐ กระบอก ปี พ.ศ.๒๕๔๘ และจัดหาเพิ่มเติมอีก ๑๐,๐๐๐ กระบอก ปี พ.ศ.๒๕๔๙ ผลิตปืนเล็กยาวตามภารกิจรุ่นหลักรวม ๕ รุ่น จัดหาเพิ่มเติมอีกหลายครั้งรวม ๔๐,๐๐๐ กระบอก และตำรวจอินโดนีเซียจัดหาเข้า

รถสนับสุนนการรบแบบบอว์ (Anoa) ชนิด ๕x๖ ล้อ น้ำหนัก ๑๒.๕ ตัน ติดตั้งปืนหลักขนาด ๙๐ มิลลิเมตร (Cockerill) เรียกว่า บาดัค (Badak FSV) ประจำการกว่า ๑๔ คัน พ.ศ.๒๕๖๑ ทดแทนรถสนับสุนนการรบแบบสลาดิน (Saladin) ชนิด ๕x๖ ล้อ ปืนหลักขนาด ๗๖ มิลลิเมตร ผลิตขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๐๑ กองทัพบกอินโดนีเซีย (TNI-AD) ประจำการ ๖๙ คัน

ประจำการ ๕,๐๐๐ กระบอก พร้อมด้วยหน่วยงานด้านความมั่นคงได้นำเข้าประจำการ

อินโดนีเซียผลิตรถลำเลียงพลแบบบอว์(Anoa) ชนิด ๕x๖ ล้อ น้ำหนัก ๑๒.๕ ตัน ปืนหลักขนาด ๑๒.๗ มิลลิเมตร บรรทุกทหาร ๑๓ นาย (พลประจำรถ ๓ นาย + ทหารรบ ๑๐ นาย) ประจำการกว่า ๔๐๐ คัน พ.ศ.๒๕๕๒ ผลิตรุ่นหลักสนับสุนนการรบ ๗ รุ่น พัฒนาเป็นรุ่นสนับสุนนการรบติดตั้งปืนหลักขนาด ๙๐ มิลลิเมตร (Cockerill) เรียกว่าบาดัค (Badak FSV) ประจำการกว่า ๑๔ คัน พ.ศ.๒๕๖๑

๓.๑.๒ กองทัพเรือ (TNI-AL)

อินโดนีเซียเป็นประเทศหมู่เกาะรวมทั้งสิ้น ๑๓,๔๖๖ เกาะ ชายฝั่งทะเลยาว ๕๔,๗๒๐ กิโลเมตร ความมั่นคงทางทะเลมีความสำคัญยิ่ง เรือรบที่สำคัญต่อขึ้นจากคู่อเรือภายใน

ประเทศเมืองสุราบายา เรือดำน้ำชั้นชานโบโก (Chang Bogog) ต่อจากเกาหลีใต้ ๓ ลำ เป็นเงิน ๑.๐๗ พันล้านเหรียญสหรัฐ เรือลำที่หนึ่ง ชื่อเรือนากาปาซ่า (KRI Nagapasa: 403) ประจำการ พ.ศ.๒๕๖๐, เรือลำที่สอง ชื่ออะร์ดาดีดาลี (KRI Ardadedali: 404) ประจำการ พ.ศ.๒๕๖๑ และเรือลำที่สาม ชื่อเรืออลูโกโร (KRI Alugoro: 405) ต่อจากคู่อเรือในประเทศ ขนาด ๑,๔๐๐ ตัน ลูกเรือ ๓๓ นาย และปฏิบัติการนาน ๕๐ วัน ประจำการ พ.ศ. ๒๕๖๒ จัดหาเพิ่มเติมอีก ๓ ลำ เป็นเงิน ๑.๐๒ พันล้านเหรียญสหรัฐ ปี พ.ศ.๒๕๖๒ ต่อจากคู่อเรือเมืองสุราบายา เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าทั้ง ๓ ลำ (หมายเลข ๔๐๖, ๔๐๗ และ ๔๐๘) ถึงปี พ.ศ.๒๕๖๖ กองทัพเรืออินโดนีเซียจะมีเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าประจำการ ๘ ลำ (เป็นเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าในชั้นเดียวกัน Type-209/Chang Bogog)

เครื่องบินขนส่งทางทหารขนาดกลางแบบซีเอ็น-๒๓๕ (CN-235-220M) กองทัพอากาศมาเลเซีย สังกัดฝูงบินที่ ๒๑ รัฐสลังงอร์ ทางด้านทิศตะวันตกของประเทศ ผลิตจากบริษัทไอพีทีเอ็น (IPTN/IAe) แห่งประเทศอินโดนีเซีย (เครื่องบินขนส่งทางทหารแบบ CN-235 ผลิต ๒๘๔ เครื่อง แต่ผลิตจากอินโดนีเซีย ๕๗ เครื่อง ที่เหลือผลิตจากประเทศสเปน)

อินโดนีเซียจัดหาเรือสนับสนุน (LPD) จำนวน ๒ ลำ เป็นเงิน ๑๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระบายขับน้ำ ๘,๔๐๐ ตัน ขนาดยาว ๑๒๕ เมตร ลูกเรือ ๑๒๖ นาย ปฏิบัติการนาน ๔๕ วันที่ทำยเรือมีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ (รองรับได้ ๕ เครื่อง) บรรทุกยานยนต์ทหารราบได้ ๔๐ คัน พร้อมทหารราบ ๒๑๘ นาย เรือลำแรกต่อจากคู่อเรือเมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ ประจำการวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๐ ชื่อเรือมาคัสซาร์ (KRI Makassar: 590), เรือลำที่สอง ต่อจากคู่อเรือเมืองสุราบายา (คู่อเรือ PT PAL สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่เมืองสุราบายา จังหวัดชวาตะวันออก) ชื่อเรือสุราบายา (KRI Surabaya: 591) ประจำการวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐ จัดหาเพิ่มเติม ๒ ลำ จากคู่อเรือเมืองสุราบายา คือเรือลำที่สาม (KRI Banjarmasin: 592) วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๒,

เรือลำที่สี่ (KRI Banda Aceh: 593) ประจำการวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๔ และจัดหาเพิ่มเติมเรือลำที่ห้า ชื่อเรือ (KRI Semarang: 594) ประจำการวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๒

๓.๑.๓ กองทัพอากาศ (TNI-AU)

อินโดนีเซียพัฒนาเครื่องบินขนส่งทางทหารขนาดกลางร่วมกับสเปน (CASA/IPTN) จะเรียกว่าซีเอ็น-๒๓๕ (CN-235) โดยบริษัทไอพีทีเอ็น (IPTN/IAe) สำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองบันดุง จังหวัดชวาตะวันตก มีคนงาน ๔,๓๐๐ คน ผลิตเครื่องบินขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๒๖ นักบิน ๒ นาย เครื่องยนต์เทอร์โบพร็อพ (CT7-9C3) ขนาด ๑,๗๕๐ แรงม้า (๒ เครื่อง) บรรทุกผู้โดยสาร ๕๑ คน ประจำการ ๕ เครื่อง (รุ่นขนส่งทางทหาร) และกองบินทหารเรือ ๕ เครื่อง (รุ่น CN-235MPA) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นรุ่นเครื่องบินโดยสารพลเรือน ๑๕ เครื่อง

เรือสนับสนุน (LPD: Landing Platform Dock) ชื่อมาคัสซาร์ (KRI Makassar: 590) มีระวางขับน้ำ ๘,๔๐๐ ตัน ยาว ๑๒๕ เมตร ลูกเรือ ๑๒๖ นาย ปฏิบัติการนาน ๔๕ วัน มีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ (รองรับได้ ๕ เครื่อง) บรรทุกยานยนต์ทหารราบได้ ๔๐ คัน และทหารราบ ๒๑๘ นาย อินโดนีเซียประจำการ ๕ ลำ และต่อให้กับกองทัพเรือฟิลิปปินส์ ๒ ลำ

๓.๒ มาเลเซีย

มาเลเซียกองทัพขนาดกลางของกลุ่มประเทศอาเซียน ทหารประจำการ ๑๑๐,๐๐๐ นาย งบประมาณทางทหาร ๔.๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ (พ.ศ.๒๕๖๐) ชายฝั่งทะเลยาว ๔,๖๗๕ กิโลเมตร มีความขัดแย้งกรณีหมู่เกาะสแปรตลีย์ (Spratly) เพิ่มขีดความสามารถทางทหาร รัฐบาลให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศผลิตเพื่อประจำการในกองทัพ (มีค่าใช้จ่ายที่ประหยัด เมื่อเปรียบเทียบกับที่ต้องจัดหาจากต่างประเทศ) และสามารถทำการซ่อมบำรุงได้เองในขนาด การผลิตอาวุธที่สำคัญคือ

๓.๒.๑ กองทัพบก (MA)

มาเลเซียซื้อลิขสิทธิ์ปืนเล็กสั้นแบบเอ็ม (M-4 Carbine) ขนาด ๕.๕๖x๔๕ มิลลิเมตร มาทำการผลิตในประเทศ จำนวน ๑๔,๐๐๐ กระบอก เป็นเงิน ๗๐ ล้านริงกิต ปี พ.ศ.๒๕๕๐ มาเลเซียผลิตรถเกราะลำเลียงพลแบบเอวี-๘ (AV-8) ชนิด ๘x๘ ล้อ เป็นเทคโนโลยีจากประเทศตุรกีผลิตที่ประเทศมาเลเซีย น้ำหนัก ๒๘.๐ ตัน เครื่องยนต์ขนาด ๕๕๐ แรงม้า ความเร็วบนถนน ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๗๐๐ กิโลเมตร ปืนหลัก ๒๕

มิลลิเมตร (Sharpshooter) บรรทุกทหาร ๑๔ นาย (พลประจำรถ ๓ นาย + ทหารราบ ๑๑ นาย) กองทัพบกมาเลเซียประจำการ ๒๕๗ คัน (รวม ๑๐ รุ่น) พ.ศ.๒๕๕๗

๓.๒.๒ กองทัพเรือ (RMN)

มาเลเซียต่อเรือฟรีเกตจรวดนำวิถีใหม่ชั้นโกวินด์ (Gowind) ขึ้นภายในประเทศ ขนาด ๓,๑๐๐ ตัน ยาว ๑๑๑ เมตร ปฏิบัติการนาน ๒๑ วัน และลูกเรือ ๑๓๘ นาย เทคโนโลยีจากประเทศฝรั่งเศส จำนวน ๖ ลำ เป็นเงิน ๒.๘ พันล้านเหรียญสหรัฐ เรือลำแรก (KD Maharaja Lela: ๒๕๐๑) อยู่ระหว่างติดตั้งระบบอาวุธและทดสอบประจำการปี พ.ศ.๒๕๖๔ ที่เหลืออีก ๕ ลำ อยู่ระหว่างการต่อให้ครบตามโครงการ

๔. การส่งออกขายต่างประเทศ

๔.๑ ซีเอ็น-๒๓๕ (CN-235)

เกาหลีใต้จัดหาซีเอ็น-๒๓๕ (CN-235-110) จำนวน ๔ เครื่อง เป็นเงิน ๙๖.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปี พ.ศ.๒๕๕๔ ปากีสถานจัดหาซีเอ็น-๒๓๕ (CN-235-220) จำนวน ๔ เครื่อง เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ และมาเลเซียจัดหาซีเอ็น-๒๓๕

(CN-235) จำนวน ๘ เครื่อง (เครื่องบินขนส่งทางทหารขนาดกลางแบบ CN-๒๓๕ ผลิตขึ้น ๒๘๔ เครื่อง แต่ผลิตจากโรงงานที่ประเทศอินโดนีเซีย ๕๗ เครื่อง)

๔.๒ มาคัสซาร์ (Makassar, LPD)

ฟิลิปปินส์จัดหาเรือสนับสนุนการรบขึ้นมาคัสซาร์ (Makassar LPD) ขนาด ๘,๔๐๐ ตัน จำนวน ๒ ลำ (ราคาลำละ ๔๕ ล้านดอลลาร์) จากผู้ต่อเรือประเทศอินโดนีเซีย เรือลำแรก ชื่อเรือ ทาร์ลัคซ์ (BRP Tarlac: 601) ประจำการวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๙ และเรือลำที่สอง ชื่อเรือ ดาเวา เดล ซูร์ (BRP Davao del Sur: 602) ประจำการวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๐

๕. บทสรุป

กองทัพอาเซียนเพิ่มขีดความสามารถทางทหารอาวุธส่วนหนึ่งผลิตขึ้นเองภายในประเทศหรือจัดหาจาก มิตรประเทศกลุ่มอาเซียนนำเข้าประจำการในกองทัพ และส่งขายให้มิตรประเทศนอกกลุ่มอาเซียน จะเพิ่มความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมากยิ่งขึ้น มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทางทหารหรืออุตสาหกรรมป้องกันประเทศ จะมีความสำคัญต่อความมั่นคงทางทหารของอาเซียนในอนาคต

บรรณานุกรม

- THE WORLD DEFENCE ALMANAC 2015, Asia and Far East, P.306-355.
- https://en.wikipedia.org/wiki/Indonesian_National_Armed_Forces
- https://en.wikipedia.org/wiki/CASA/IPTN_CN-235
- https://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Malaysian_Air_Force
- https://en.wikipedia.org/wiki/DefTech_AV8
- https://en.wikipedia.org/wiki/M4_carbine
- https://en.wikipedia.org/wiki/Pindad_SS2
- https://en.wikipedia.org/wiki/Spratly_Islands
- [https://en.wikipedia.org/wiki/Anoa_\(armoured_personnel_carrier\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Anoa_(armoured_personnel_carrier))

เปิด โลกความรู้ เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

ความร่วมมือพัฒนาระบบต่อต้าน อากาศยานไร้คนขับ (Counter Unmanned Aircraft Systems)

การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และการส่งเสริมสนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เข้มแข็ง เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านความมั่นคงของชาติอย่างยั่งยืน ถือเป็นภารกิจที่สำคัญของ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ หรือ สทป. ภายใต้ พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดย สทป. ได้กำหนดให้เทคโนโลยี อากาศยานไร้คนขับเป็น ๑ ใน ๕ เทคโนโลยีเป้าหมายในการวิจัยและพัฒนาเพื่อความมั่นคง ภายใต้แผนที่นำทางโครงการวิจัยและพัฒนา ระบบอากาศยานไร้คนขับของ สทป. ที่มีความพร้อมในการผลิตเชิงพาณิชย์โดยพัฒนาต่อยอดเพื่อการใช้งานในภาคพลเรือน ทั้งนี้ สทป. ได้ประสานความร่วมมือด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศร่วมกับหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน

ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายพันธมิตรที่เข้มแข็งในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าว

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ หรือ สทป. จึงได้ลงนามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการร่วมพัฒนาระบบต่อต้านอากาศยานไร้คนขับสำหรับ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และพลังงานทหาร ร่วมกับ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร หรือ ศอพท. ตามที่ปลัดกระทรวงกลาโหมได้กรุณาอนุมัติ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ โดย พลอากาศเอก ดร.ปรีชา ประดับมุข ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และ พลเอก ธนีส พิพิธวิชการ ผู้อำนวยการศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกัน

ประเทศและพลังงานทหาร ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการร่วมพัฒนาระบบต่อต้านอากาศยานไร้คนขับ (Counter Unmanned Aircraft Systems) นับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบต่อต้านอากาศยานไร้คนขับ หรือ Counter Unmanned Aircraft Systems ในการสร้างเครือข่ายพันธมิตรที่มีความเข้มแข็ง

ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เป็นหนึ่งในส่วนราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม มีภารกิจหลักด้านการอุตสาหกรรมและพลังงานทหารสู่อุตสาหกรรมต้นแบบให้ปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม ด้วยความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และมุ่งสู่การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ได้สนับสนุน ส่งเสริม และผลักดันการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ด้วยการร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีองค์ความรู้เฉพาะทาง ตามแนวคิด Open Innovation สู่ต้นแบบอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามความต้องการของกองทัพที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานทางการทหาร โดยมีกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการพัฒนาให้ต้นแบบอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์อันเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ มุ่งให้เกิดความยั่งยืนกับภาคเอกชนซึ่งเป็นฐานการผลิตหลักในประเทศ

อากาศยานไร้คนขับเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่ถูกนำไปใช้งานทั้งทางด้านการทหาร และพลเรือน เช่นเดียวกับ

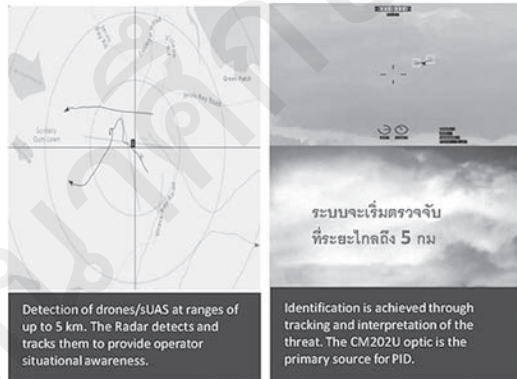
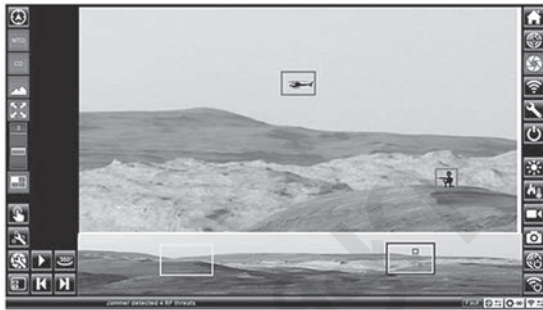
ประสิทธิภาพของเทคโนโลยีนี้ถูกพัฒนาแบบก้าวกระโดด และในบางครั้งก็ถูกนำไปใช้งานด้านก่อการร้ายซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจและสังคม เช่น การโจมตีคลังน้ำมัน ๒ แห่ง ของบริษัทซาอุดี อารามโค เมื่อเดือนกันยายนปีที่ผ่านมา ระบบต่อต้านอากาศยานไร้คนขับ จึงเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่กำลังจะเกิดขึ้นนับจากการร่วมพัฒนาระหว่างศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร กับ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และเครือข่ายพันธมิตรด้านนวัตกรรมทางทหารที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ด้วยการดำเนินการ ๓ รูปแบบ ดังนี้

๑. รูปแบบการทำงานแบบติดตั้งประจำที่ หรือ Fixed Station สามารถประยุกต์ใช้กับการป้องกันการก่อวินาศกรรมในพื้นที่ของศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร และกระทรวงกลาโหม รวมถึงสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เช่น ท่าอากาศยาน แหล่งปิโตรเลียม จากภัยคุกคามรูปแบบใหม่ การก่อการร้าย และการสอดแนมจากผู้ไม่พึงประสงค์

๒. รูปแบบการทำงานแบบเคลื่อนที่ได้ หรือ Mobile Station สามารถย้ายจุดติดตั้งได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องทุ่นแรง และมีประสิทธิภาพการทำงานเทียบเท่ารูปแบบติดตั้งประจำที่ หรือ Fixed Station

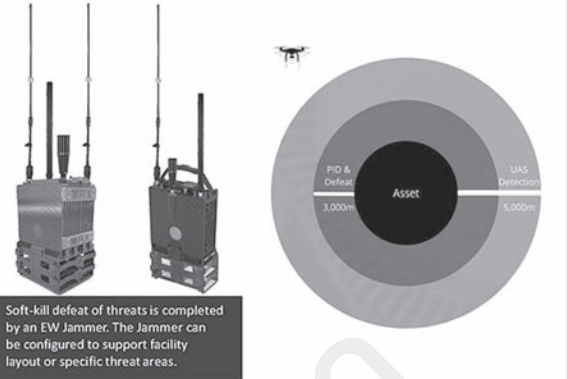
๓. รูปแบบการทำงานแบบปฏิบัติงานขณะเคลื่อนที่ได้ หรือ On the Move สามารถติดตั้งทั้งระบบนรถบรรทุกทุกขนาดไม่เกิน ๑.๒๕ ตัน ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้งานในภารกิจติดตามเพื่อป้องกันขบวนการยนต์บุคคลสำคัญ รวมถึงอาคั่นตุ๊กจาก

Detection of drones/sUAS at ranges up to 5 km. The Radar detects and tracks them to provide operator situational awareness.

Identification is achieved through tracking and interpretation of the threat. The CM202U optic is the primary source for PID.

Soft-kill defeat of threats is completed by an EW Jammer. The Jammer can be configured to support facility layout or specific threat areas.

ต่างประเทศที่มาเยือนประเทศไทยเพื่อยกระดับมาตรฐานความมั่นคงของประเทศสู่ระดับสากล

นอกจากนี้ สามารถควบคุมการทำงานแบบแพลตฟอร์มเดียว ตั้งแต่การตรวจจับ การระบุประเภท และการต่อต้านสกัดกั้น โดยมีระบบประมวลผลสำหรับผู้ใช้งานแบบกราฟิก ซึ่งสามารถควบคุมการใช้งานบนแพลตฟอร์มต่าง ๆ เพียงหนึ่ง function และสามารถแสดงผลบนมอนิเตอร์เพียง ๑ จอ ทั้งระบบสามารถใช้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ๒ คน โดยสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศจะเป็นผู้บูรณาการการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวภายใต้การดำเนินงานของศูนย์เทคโนโลยีการต่อต้านอากาศยานไร้คนขับ โครงการวิจัยและพัฒนาาระบบอากาศยานไร้คนขับให้ก้าวล้ำเทคโนโลยีการต่อต้านอากาศยานไร้คนขับให้ก้าวล้ำการกระทรวงกลาโหม และหน่วยงานความมั่นคงอื่น เพื่อพัฒนาหลักนิยมต่อต้านอากาศยานไร้คนขับในอนาคต ให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวนโยบายความมั่นคงของโลกในอนาคต เนื่องจากการ

วิจัยและพัฒนา มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ และการวิจัยพัฒนาจะนำไปสู่การพึ่งพาเทคโนโลยีของตนเอง ซึ่งจะส่งผลดีต่อความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน และนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและแผนยุทธศาสตร์ ในการตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ ๑๑ (S-Curve 11) ได้อย่างเป็นรูปธรรมตามนโยบายของนายกรัฐมนตรี และเป็นประโยชน์กับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศโดยตรงต่อไป

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

How Thailand Contained COVID-19: An Article by Waldo Bello, June 3, 2020

เสนาศึกษา

อาจารย์ไก่

การผ่อนคลายมาตรการระยะที่สี่ (the fourth phase / stage of the easing of business and activity lockdown) รัฐบาลและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาความเป็นไปได้ของการผ่อนคลาย ทั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและคณะกรรมการชุดต่าง ๆ คงเห็นแล้วว่าบ้านเมืองเราประสบความสำเร็จในการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ได้ดีเป็นที่น่าพอใจ จากตัวเลขจำนวนผู้ติดเชื้อที่เป็นศูนย์มาถึงสามสัปดาห์ ส่วนตัวเลขผู้ติดเชื้อที่ปรากฏอยู่ก็เป็นผู้ที่กลับมาจากต่างประเทศทั้งสิ้น มีองค์ประกอบอะไรที่ทำให้องค์กร Global COVID-19 Index (GCI) จัดคะแนนดัชนีและอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ฟื้นตัวจาก COVID-19 เป็นอันดับ ๒ ของโลก จาก ๑๘๔ ประเทศทั่วโลก โดย ๒๐ อันดับแรกเป็นประเทศในเอเชีย ๖ ประเทศ ซึ่งไทยได้คะแนนเป็นอันดับ ๑ ของเอเชีย โดยคะแนน ๗๐ % มาจากสัดส่วนการเสียชีวิตโดยพิจารณาเปรียบเทียบกับขนาดของประชากร อีก ๓๐% มาจากดัชนีความมั่นคงด้านสุขภาพโลก Global Health Security (GHS)

ในใจคนไทยเองก็พอจะทราบว่าเป็นเพราะอะไร แต่ก็น่าจะสนใจว่าคนนอกเขามองเข้ามาอย่างไร ผู้เขียนได้อ่านบทความภาษาอังกฤษที่ส่งต่อกันใน social networking sites มีบทความที่น่าสนใจที่เราสามารถจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเนื้อหาสาระของนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญเรื่องราวในภูมิภาคแถบเอเชีย ผู้เขียนบทความนี้คือ Walden Flores Bello ชาวฟิลิปปินส์ ผู้ที่เป็นทั้งนักวิชาการ นักสิ่งแวดล้อม นักสังคมสงเคราะห์ อาจารย์มหาวิทยาลัย และยังทำหน้าที่เป็นวุฒิสมาชิกของฟิลิปปินส์อีกด้วย เขามีข้อสังเกตที่น่าสนใจในฐานะที่มีความคุ้นเคยกับประเทศไทย มีภรรยาคนไทย และได้ติดตามสถานการณ์ของไทยมายาวนานหลายปี อีกทั้งในช่วงการระบาดอย่างหนักในประเทศ (at the height of the pandemic) เขาก็อยู่ในประเทศไทยตลอด เขากล่าวว่าเมื่อไวรัส COVID-19 เริ่มระบาดมาอย่างรวดเร็ว (swift spread) จากเมืองจีนในกลางเดือนมกราคม คนไทยเกิดความกลัวอย่างมากเนื่องจากเมืองไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวจีน “In the following weeks, the

country waited for the other shoe to drop. It didn't.” ในประโยคนี้มีสำนวน **wait for the other shoe to drop** ซึ่งหมายถึง **be prepared for a further or consequential event or complication to occur** นั่นก็คือคนไทยเตรียมตัวที่จะต้องเผชิญกับผลกระทบและความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้น แต่สิ่งนั้นก็ได้เกิดขึ้น **“Why has Thailand performed so much better than other countries in containing the virus? True, Taiwan and Vietnam have a better record than Thailand... But Thailand’s record is nothing to sneeze at: 3,083 infections and 58 deaths, with a 96 percent recovery rate.”** ในข้อความนี้มีสำนวน **nothing to sneeze at** ซึ่งหมายถึง **something that is not an inconsequential matter, not a trifling thing** แปลได้ความว่าไม่ใช่เรื่องที่ไม่สำคัญ นั่นก็คือจำนวนตัวเลขผู้ติดเชื้อ คนตาย กับอัตราการอยู่รอดของผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาจนหาย ไม่ใช่ตัวเลขที่กระจอก หรือไม่มีความสำคัญ

มาตรการที่เขาคิดว่าช่วยให้การควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส **COVID-19** ประสบความสำเร็จก็คือ **“soft lockdown”**: a partial lockdown นั่นก็คือการให้อยู่กับบ้าน หรือการหยุดกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชน ไม่ได้เป็นไปอย่างสุดขั้วเหมือนในบางประเทศ สถานที่ราชการและเอกชนปิดทั่วประเทศ แต่โรงพยาบาล ร้านขายของ ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านอาหารส่งกลับบ้าน และบริการสำคัญ ๆ ยังคงเปิดอยู่ รวมทั้งตลาดสด (**wet markets**) และร้านอาหารตามข้างทางทั่วไป (**street food vendors**) ถึงแม้บริการรถโดยสารระหว่างจังหวัดหยุดทำการ แต่ผู้คนก็ยังสามารถเดินทางในท้องถิ่นของตนได้อยู่ ยกเว้นมีการห้ามออกจากเคหสถาน (**curfew**) ระหว่งสี่ทุ่มถึงตีสี่ และผ่อนคลายเป็นห้าทุ่มถึงตีสามในที่สุด ส่วนในกทม. ก็ยังมีรถเมล์ รถไฟฟ้าและรถใต้ดินให้บริการอยู่

ถึงแม้ว่าจะมีการเดินทางกลับต่างจังหวัดของแรงงานจำนวนมากหลังจากธุรกิจห้างร้านปิดตัวลงในกทม. ทำให้มีการแพร่เชื้อ **COVID-19** จากกทม. ...led to many leaving the capital in a hurry, resulting in the spread of **COVID-19 cases beyond Bangkok.** แต่ในที่สุดสถานการณ์ก็คลี่คลายโดยปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข... **the public health authorities soon stabilized the situation.** โดยเข้ามาตรวจสืบค้นหาผู้ติดเชื้อ ถ้าผลตรวจเป็นบวกก็ต้องกักตัวคนเหล่านั้นและต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล นอกจากนี้ก็ยังให้ผู้ที่เดินทางจากต่างประเทศต้องกักตนเองหรือเข้าพักที่สถานกักกันของรัฐบาล ...they put into effect an aggressive strategy of contact tracing, quarantining those testing positive, hospitalizing those with serious symptoms, and requiring international travelers arriving from “dangerous communicable disease areas” to self-isolate or, in some cases, be confined to government quarantine centers.

บทบาทสำคัญเป็นของอสม. หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน **village health volunteers (VHVs)** ที่ทำให้การแพร่ระบาดของ **COVID-19** ลดน้อยลงในระดับชุมชน โดยการตรวจตราการเข้าออกของชาวบ้าน ตรวจเยี่ยมลูกบ้าน วัดคุณหม่อมมิร่างกาย ให้ข้อมูลทางสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับ **COVID-19** และการป้องกัน ถึงแม้รัฐบาลจะใช้ พรก.ฉุกเฉิน (**adopt an Emergency Decree**) แต่การต่อสู้กับโรคระบาดนั้นนำโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ใช้วิธีเชิญชวนให้ประชาชนสวมหน้ากากอนามัย ใช้น้ำยาหรือเจลล้างมือ รักษาระยะห่าง และที่สำคัญคืออยู่กับบ้าน ...a strategy of persuading people to use facemasks and hand sanitizers, observe social distancing, and stay at home. มีการโฆษณาเตือนใจอย่างสุภาพ

ในเรื่องเหล่านี้ทั้งในสถานที่ราชการ ซูเปอร์มาร์เก็ต ทางสถานีโทรทัศน์ก็มีการรายงานสถานการณ์ COVID-19 ทุกวันเวลา ๑๑.๐๐ น. ...one of the most watched spots was the daily 11 a.m. update of the Center for COVID-19 Situation Administration (CCSA) led by a medical doctor...รวมถึงการใช้โอกาสนี้เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้ประชาชน...and used the opportunity to boost popular morale. Waldo ถือว่าการให้เจ้าหน้าที่ทางด้านสาธารณสุขที่มีภาพลักษณ์เป็นมืออาชีพมีบทบาทสำคัญเป็นการตัดสินใจที่ฉลาดเฉลียว...it proved a smart decision for its military leaders to yield center stage to public health authorities with a thoroughly professional image. ประชาชนก็ปฏิบัติตามมาตรการเชิญชวนอย่างดี...the strategy of persuasion has been successful. ไม่ใช่เป็นการบังคับโดยใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือชู่จะยิงประชาชนแทนที่จะชักชวนให้พลเมืองยินยอมทำตามโดยดูชนนี้...has used police coercion and threats of shooting people instead of persuasion to achieve citizens' compliance.

ส่วนเรื่องหน้ากากอนามัย คนไทยไม่ต้องรอให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาบอกให้พวกเขาสวมหน้ากากอนามัย พวกเขาไม่สนใจองค์การอนามัยโลกที่ช่วงแรกบอกว่าไม่ควรสวมหน้ากากอนามัย ถ้าไม่ป่วย และคนไทยก็ใช้หน้ากากอนามัยมาจนคุ้นชินแล้ว เนื่องจากปัญหามลภาวะในอากาศซึ่งเกินค่ามาตรฐานความปลอดภัย คนไทยร้อยละ ๙๕ สวมหน้ากากอนามัยในที่สาธารณะเป็นอันดับที่สูงสุดใน ๖ ประเทศอาเซียน...Ninety-five percent of Thais currently wear facemasks in public, the highest of six ASEAN countries surveyed. เรื่องการเห็นต่างของการสวมหน้ากากอนามัยทำให้แลเห็นว่าการยอมทำตามคำแนะนำของรัฐบาล

Waldo คิดว่าเป็นเรื่องความสมัครใจหรือยิ่งทำให้เป็นเช่นนั้นเพราะแรงกดดันของชุมชน...But the facemask controversy did underline one thing: that compliance with government advisories was either voluntary or secured mainly by communal pressure.

สุขอนามัยกับ COVID-19: ทำไมคนไทยถึงปฏิบัติตามเรื่องการรักษาสุขอนามัย อย่างหนึ่งคือคนไทยใส่ใจเรื่องความสะอาด...Thais are very hygienically conscious. คนไทยถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้าน เปลี่ยนเสื้อผ้าทุกวัน อาบน้ำอย่างน้อยวันละสองครั้ง Waldo บอกว่าเขาเรียนรู้จากประสบการณ์ส่วนตัวเพราะภรรยาผู้ล่วงลับของเขาเป็นคนไทยและการรักษาความสะอาดนี้เป็นเรื่องของคนทุกชนชั้นในสังคม รวมถึงผู้คนในชนบทห่างไกล...these hygienic practices are not simply upper class or middle class practices, but extend to all social groups, including people in rural areas.

ถึงแม้ว่าประเทศไทยยังเป็นสังคมที่มีความผันผวน มีการประท้วงทางการเมือง แต่ Waldo เห็นว่าด้านสาธารณสุขเป็นด้านหนึ่งของชีวิตในสังคมไม่ก็ด้านที่ไม่ข้องเกี่ยวกับการเมือง...Indeed, public health is one of the few non-politicized areas of social life...ประชามติด้านสาธารณสุขมักมาจากความสำเร็จในการรณรงค์ ความสำเร็จเกิดจากความร่วมมือร่วมใจของภาคประชาสังคม มิใช่การบังคับจากเบื้องบน

Waldo ยกให้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญด้านสาธารณสุขที่ประชาชนให้การสนับสนุน ๔ ประการ Citizen-supported public health landmarks ได้แก่การรณรงค์วางแผนครอบครัว (family planning campaign) การรณรงค์ของนายมีชัย วีระไวทยะ ในการให้ผู้ให้บริการทางเพศ (sex workers) สวมถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรค

เอตส์ในยุค ๑๙๙๐ การรณรงค์ที่ประสบความสำเร็จ
อย่างที่สุดก็คือการลดการทิ้งขยะเคลื่อนกลาดใน
กทม. นำโดยคุณหญิง ชดช้อย โสภณพนิต ซึ่ง
โครงการนี้รู้จักกันในนาม “ตาวិเศษ” (Tawiset or
Magic Eyes) การเปลี่ยนแปลงด้านสาธารณสุข
อย่างที่สุดก็คือโครงการสามสิบบาทรักษาทุกคน
(the country’s universal health care coverage)
ผู้คนไม่ลังเลที่จะไปพบแพทย์เพื่อรับการรักษาดำเขา
ติดเชื้อ COVID-19 เพราะผู้คนไม่ถูกปิดกั้นโดยค่า
รักษาพยาบาล “People were no longer turned
off by the cost of medical assistance.”

Waldo สรุปว่าสูตรความสำเร็จของไทย
The Thai “Recipe” ก็คือ ๑. ความสมัครใจมิใช่การ
บังคับจากเจ้าหน้าที่ทางการ (coercive measures)
๒. วิธีการรักษาสุขอนามัยที่สืบทอดกันทางวัฒนธรรม...Culturally transmitted norms of personal hygiene were one ingredient. ๓. ความ

ร่วมมือร่วมใจของภาคประชาชนกับอาสาสมัคร
สาธารณสุขหลายพันคน...But what really made
the difference was voluntary compliance of
citizens and the voluntary service of hundreds
of thousands of grassroots public health
activists.

บทเรียนของประเทศไทยสำหรับชาติอื่น ๆ
ในโลกก็คือการที่มีระบบสาธารณสุขที่ดีพร้อม
กับการยอมรับเจ้าหน้าที่ทางการ และการยินยอม
ปฏิบัติตามโดยสมัครใจ ไม่ใช่การถูกบังคับ ซึ่ง
สามารถก่อให้เกิดผลที่ดี และสร้างความแตกต่าง
ได้ในยามเผชิญวิกฤติ

Reference: <https://fpif.org/how-thailand-contained-covid-19>

“New Normal” คืออะไร

ทำไมเราถึงเปลี่ยนหลัง “โควิด-19”

พ.อ.นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์ สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.)
กองบัญชาการกองทัพไทย

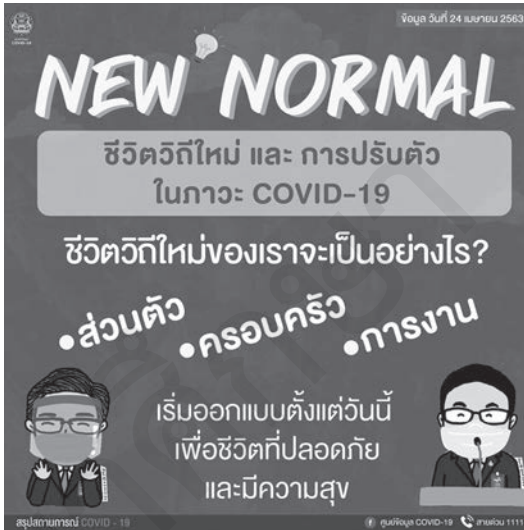
“New Normal” คืออะไร ?

เมื่อไม่นานมานี้ ราชบัณฑิตยสภาได้บัญญัติศัพท์ “New Normal” เพิ่มเข้ามา โดยคณะกรรมการบัญญัติศัพท์วิทยาศาสตร์ราชบัณฑิตยสภา ได้อธิบายคำนี้เอาไว้ว่า New Normal แปลว่า ความปกติใหม่ สถานะวิถีชีวิตใหม่ หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ประกอบด้วยวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร วิถีปฏิบัติ และการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต ส่วน “New Normal” ในบริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของ “โควิด-19” ช่วงปลาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น อธิบายได้ว่า เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ผู้คนเจ็บป่วยและล้มตายจำนวนมาก จนกลายเป็นความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงอีกครั้งหนึ่งของมนุษยชาติ มนุษย์จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิม โดยมีการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร เกิดการย้ายเบนออกจากความคุ้นเคยอันเป็นปกติมาแต่เดิมในหลายมิติ ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขภาพ การศึกษาเล่าเรียน การสื่อสาร การทำธุรกิจ ฯลฯ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้ได้กลายเป็นความปกติใหม่ จนในที่สุด เมื่อเวลาผ่านไป ก็ทำให้เกิดความคุ้นชินก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม

ที่มาของคำว่า New Normal

จากข้อมูลพบว่า New Normal ถูกนำมาใช้โดย Bill Gross ผู้ก่อตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ชาว

อเมริกาโดยใช้อธิบายถึงสภาวะเศรษฐกิจโลกหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจแฮมเบอเกอร์ ในสหรัฐฯ ช่วงระหว่างปี ๒๐๐๗-๒๐๐๙ สาเหตุที่เราต้องใช้คำว่า New Normal นั้นก็เพราะแต่เดิมวิกฤติเศรษฐกิจจะมีรูปแบบค่อนข้างชัดเจนเมื่อเศรษฐกิจเติบโตไปได้ ช่วงระยะหนึ่งจะมีปัจจัยที่ทำให้เกิดฟองสบู่แล้วก็เกิดเป็นวิกฤติทางเศรษฐกิจตามมาจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจไม่นานเศรษฐกิจก็จะเริ่มฟื้นตัวแล้วก็กลับมาเติบโตได้ดีอีกครั้งในระยะเวลาไม่นานสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปกติจะเรียกว่า Normal ก็ได้แต่หลังจากการเกิดวิกฤติในครั้งนั้น หลายคนมองว่าเศรษฐกิจโลกจะไม่สามารถกลับไปเติบโตได้ดีเหมือนเดิมด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น การพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจมากเกินไป ทั้งที่หลายประเทศมีหนี้สาธารณะสูงมาก การมีหน่วยงานกำกับดูแลที่เข้มงวดทำให้นักลงทุนได้ผลตอบแทนลดลง การยืมเงินจากอนาคตเพื่อแลกกับตัวเลขเติบโตทางเศรษฐกิจในวันนี้จะส่งผลให้เติบโตได้ลดลงในอนาคต จากนั้นเป็นต้นมา คำว่า New Normal มักจะถูกนำมาใช้เรียกการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ถดถอยลงและอาจจะไม่มีวันโตได้ในระดับเดิมอีกแล้ว ต่อไปจะขออ้างอิงถึงตัวอย่างของ New Normal ในอดีต แม้ว่าคำนี้จะเกิดจากชาวอเมริกัน แต่ถ้าจะให้เห็นภาพ

ของคำว่า New Normal ได้ชัดเจนที่สุด คงต้องยกตัวอย่างการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนตั้งแต่ปี ๒๐๐๒ จนถึง ๒๐๐๗ ก่อนเกิดวิกฤติการเงินในสหรัฐฯ เศรษฐกิจจีนขยายตัวในอัตรามากกว่า ๑๐% มาโดยตลอด จนกระทั่งปี ๒๐๐๘ เศรษฐกิจของจีนเริ่มมีตัวเลขการเติบโตลดลงเรื่อย ๆ และหลังจากปี ๒๐๑๔ เป็นต้นมา เศรษฐกิจจีนนั้นยังไม่เคยโตสูงกว่า ๗% อีกเลยประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ออกมายอมรับว่าการเติบโต ๗% แทนที่จะเป็น ๑๐% เหมือนครั้งอดีตนั้น ไม่ใช่การถดถอยทางเศรษฐกิจ เพียงแต่เป็น “New Normal” ของจีนในอนาคตซึ่งเมื่อโตขึ้นมาถึงระดับนี้จะให้ตัวเลขทางเศรษฐกิจกลับไปโตพรวดพราดแบบเดิมคงเป็นไปไม่ได้แล้ว

- “New Normal” หรือ New Norm หมายถึง “ความปกติใหม่” นั่นคือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้คนในการใช้ชีวิตประจำวันและการขับเคลื่อนทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะออนไลน์

- จากเหตุการณ์ Covid-19 ทำให้พฤติกรรมในด้านสุขภาพของมนุษย์เปลี่ยนไป Telehealth หรือ Telemedicine จะเป็นบริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพที่เข้ามามีบทบาทภายหลังจากการระบาดของโรค

เป็นที่ทราบกันดีว่า การแพร่ระบาดของโรค

ที่มาของ New Normal

New Normal คำนี้ถูกนำใช้ครั้งแรกโดยบิลล์ กรอส (Bill Gross) ผู้ก่อตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ชาวอเมริกัน โดยใช้อธิบายสภาวะเศรษฐกิจโลก หลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจแฮมเบอร์เกอร์ ในสหรัฐฯ ช่วงระหว่างปี 2007-2009 และถูกนำมาใช้สำหรับกรณีเติบโตทางเศรษฐกิจที่ถดถอยลง และมีโอกาสที่จะไม่กลับมามีระดับเดิมได้อีก

New Normal คืออะไร ? และพฤติกรรมที่อาจเปลี่ยนไป..

New Normal กับยุค Telehealth

การนำเทคโนโลยีการสื่อสารไปแบบต่างๆ มาสนับสนุนการให้บริการทางการแพทย์ที่หลากหลาย

การให้คำปรึกษา นัดหมายการพบผลตรวจสุขภาพ ผ่านระบบ Virtual Hospital

ให้บริการจากระยะไกล ตรวจสุขภาพ วัดคลื่นสมอง ทำกายภาพบำบัด และอื่นๆ

การดูแลผู้ป่วยหรือวัยด้วยอุปกรณ์วัดค่าสุขภาพเพื่อลดโรคแทรกซ้อนและการกลับมาเป็นซ้ำ

"New Normal" หรือ New Norm หมายถึง "ความปกติใหม่" นั่นคือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของผู้คนในการใช้ชีวิตประจำวัน และการขับเคลื่อนทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะออนไลน์

พฤติกรรมของ New Normal ที่อาจเปลี่ยนไป

- ทำงานประจำที่น้อยลง
- ซื้อของกันเองใช้ถุงสำหรับในรถจักรยาน
- ทำงานที่บ้าน (Work From Home) ในแบบอื่น
- ใช้บริการ Food Delivery มากขึ้น
- ดูแลสุขภาพตัวเองมากขึ้น
- ลดการใช้จ่ายในสิ่งของฟุ่มเฟือย
- ป้องกันตนเองโดยการใส่หน้ากาก

โควิด-19 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกอย่างรุนแรงและเป็นวงกว้าง ทำให้โลกเข้าสู่ภาวะถดถอยอย่างมาก ธุรกิจประเภทที่ปรับตัวได้จะยังคงอยู่รอดและสามารถเติบโตต่อไปและหลังจากผ่านพ้นวิกฤตนี้ไป จะทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่เรียกว่า "New Normal" หรือ New Norm ขึ้น ซึ่งก็หมายถึง "ความปกติใหม่" นั่นคือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้คนในการใช้ชีวิตประจำวัน และการขับเคลื่อนทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะออนไลน์

พฤติกรรมของ New Normal ที่อาจเปลี่ยนไป

- เทียบต่างประเทศน้อยลง
- ซื้อของกินของใช้ ตุนไว้สำหรับในเวลาฉุกเฉิน
- เริ่มทำงานที่บ้าน (Work From Home)
- ใช้บริการ Food Delivery มากขึ้น
- หันมาดูแลสุขภาพตัวเองมากขึ้น
- ลดการใช้จ่ายในสิ่งของฟุ่มเฟือย
- การรักษาระยะห่างทางสังคมและป้องกันตนเองโดยการใส่หน้ากาก

โลกจะถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีออนไลน์

ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา หลายบริษัทมีการอนุโลมให้ทำงานที่บ้าน (Work From Home :

WFH) โดยใช้เทคโนโลยีออนไลน์เข้ามาช่วย หลายสถานศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนทางออนไลน์ หลายธุรกิจเริ่มหันมาทำธุรกิจการค้าขายทางออนไลน์ กันมากขึ้น ในเวลาเดียวกันการตักงานและว่างงานก็จะเพิ่มขึ้น อาชีพอิสระใหม่ที่เข้ามาตอบเจตยในเส้นทางนี้อาจจะเกิดขึ้นมามากมาย

NEW NORMAL

ใช้วิถีชีวิตใหม่ เพื่อไม่ให้โรคกลับมาระบาดอีกครั้ง

ป้องกันตัวเอง ทุกครั้งที่ต้องออกจากบ้าน

- ล้างมือบ่อยๆ
- พกเจลแอลกอฮอล์ล้างมือ
- เลี่ยงพื้นที่คนแออัด
- สวมหน้ากาก
- เว้นระยะห่าง 2 เมตร

เว้นระยะห่างทาง ก-า-ย-ภ-า-พ

สำนักวิชาการวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

ความตระหนักด้านสุขอนามัย ที่มากขึ้น

จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ทำให้ผู้คนส่วนใหญ่ตระหนักในด้านการดูแลสุขภาพและสุขอนามัยทั้งของตนเองและของส่วนรวมมากขึ้น เนื่องจากการรักษาสุขภาพตนเองให้ดีอยู่เสมอ การรับประทานอาหารที่ช่วยสร้างภูมิคุ้มกันจะช่วยป้องกันตนเองจากไวรัสได้ อีกทั้งสถานที่ให้บริการแทบทุกที่จะมีเจลแอลกอฮอล์รวมถึงมีบรรจุกันที่ถูกสุขอนามัยให้ลูกค้าใช้ การเว้นระยะห่างและช่องชำระสินค้า การซื้อปิ้งแบบใหม่จุดชำระเงินอัตโนมัติรวมทั้งบริการต่าง ๆ ที่ใช้การสั่งงานด้วยเสียงอาจเป็นบริการใหม่ที่อาจตามมาในไม่ช้า

ยุคที่ Work from home (WFH) กลายเป็นเรื่องปกติ

การทำงานหรือทำธุรกิจในปัจจุบัน สามารถทำได้ทั้งที่ได้อีกเพียงแค่มืออุปกรณ์สื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ต ทำให้ชีวิตมีความสะดวกสบาย ไม่ติดความจำ แต่บางครั้งถ้าไม่ได้ทันระวังหรือติดอยู่กับสิ่งเหล่านี้จนไม่สนใจคนรอบข้างหรือครอบครัว อาจส่งผลให้เกิดโรคต่าง ๆ ตามมามากมาย ไม่ใช่โรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสแต่จะเป็น โรคเครียด โรคซึมเศร้า โรคออฟฟิศซินโดรม โรคจอประสาทตาเสื่อม เป็นต้น แต่มีบางบริษัทก็ยังคงให้พนักงานมาทำงานตามปกติ ดังนั้น การจัดโต๊ะทำงานและการรักษาความสะอาดในสถานที่ทำงานจึงมีความจำเป็นอย่างมาก

“New Normal” ด้านสาธารณสุขไทย

สำหรับ “New Normal” ในบริบท “COVID - 19” นั้น เห็นได้ชัดเจนที่สุดในด้านของการสาธารณสุขของเมืองไทย โดยทาง ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ กระทรวงมหาดไทย (ศบค.มท.) มีการประกาศมาตรการการป้องกันและควบคุมการระบาดของโควิด-19 ที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ได้แก่

- สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยเสมอ
- ต้องเว้นระยะห่าง ๒ เมตร
- ล้างมือบ่อย ๆ พกเจลแอลกอฮอล์

Standard Work from home	Smart Work from home
<ul style="list-style-type: none"> ☑ ทำงาน ERP แบบ Remote ได้ตลอดเวลา Any where Any Time ☑ ไม่ต้องติดตั้งโปรแกรมที่เครื่องลูก ทำงานผ่าน Web Browser ได้สะดวก ☑ ไม่ต้องย้าย Server Formula ไปไว้บน VM ไม่ต้องจ่ายค่า VM รายเดือน ☑ เลือกพิมพ์งานโดยใช้เครื่องพิมพ์ที่บ้าน หรือเครื่องพิมพ์ที่บริษัทก็ได้ ☑ สามารถ share file เอกสารได้ ☑ เป็นระบบ Work From Home ที่ลงทุนต่ำกว่ารายอื่นในห้องตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> ☑ มี Chat BOT ติดตามงาน เสมือนมีเลขาส่วนตัวให้พนักงานทุกคน ☑ สื่อสาร ติดต่องานได้ทั่วทั้งองค์กรโดยไม่ต้องเจอหน้า ' physical distancing but social connected ' ☑ สามารถ share file เอกสารต่างๆ ระหว่าง user ได้สะดวกทั่วทั้งองค์กร ☑ อนุมัติเอกสารผ่าน Chat BOT ติดตามงาน ได้สะดวก ☑ ดูรายงานของ ERP ผ่าน Chat BOT ตามสิทธิ์ที่กำหนดไว้ใน Formula ☑ เหมาะกับกิจการที่มีพนักงานบัญชีไม่ถนัด แต่มีพนักงานฝ่ายอื่นหลายคน และจำเป็นต้องส่งเอกสารระหว่างกัน

- หลีกเลี้ยงสถานที่แออัด
- หลีกเลี้ยงกลุ่มเลี้ยงหรือผู้ที่มีอาการป่วย

New Normal กับยุค Telehealth

ในช่วงการระบาดของ COVID-19 จากมาตรการ Social Distancing ทำให้หลายคน มักจะหาข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเพื่อสังเกตอาการของตนเอง หรือใช้บริการการดูแลสุขภาพผ่านระบบ Telehealth นั่นคือ การนำเทคโนโลยีการสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ มาสนับสนุนการให้บริการทางสุขภาพที่หลากหลาย เช่น

- การให้คำปรึกษา การติดตามอาการ การแปลผลตรวจสุขภาพกับแพทย์ผ่านระบบ Virtual Hospital
- การให้บริการเจาะเลือด ตรวจสุขภาพ ฉีดวัคซีน สั่งยา ทำกายภาพ ทำแผลและอื่น ๆ
- การดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง เช่น สโตรก ด้วยอุปกรณ์วัดค่าสุขภาพเพื่อลดโรคแทรกซ้อนและการกลับมาเป็นซ้ำ ช่วยให้ผู้ที่ดูแลอุ่นใจ

ธุรกิจต้องปรับรับยุค New Normal

สื่อโซเชียลต้องปรับตัวสู่ออนไลน์

- โควิด-19 กระตุ้นการเสนอข่าวของสื่อต่างๆ
- นักเสนอข่าวต้องหิวและใช้หลักการที่ดีและองค์ความรู้ทางการแพทย์ที่ถูกต้อง
- เน้นสร้างความเข้าใจมากกว่าความรู้สึกหมกมุ่น
- สื่อที่มุ่งข่าวเป็นต้องลดขนาดขั้ว และหันมาทำสื่อออนไลน์มากขึ้น
- สำนักข่าวออนไลน์เริ่มพาดพิงว่าผ่านบท
- โซเชียลมีเดียจะเป็นช่องทางที่ได้รับความนิยมและกลายเป็นสื่อหลัก

ผู้บริโภคเปิดรับบริการดิจิทัล

- คนไทยเปิดรับเทคโนโลยีการชำระเงินและการยืนยันตัวตนผ่านดิจิทัล
- ความต้องการผู้บริโภคเปลี่ยนหลังวิกฤติโควิด-19
- งบรายได้อีกว่า 30% ของธนาคารระบบเดิมในอีก 5 ปีข้างหน้า
- นวัตกรรมไฮไฟฟ์อย่างลูกค้าได้กับลูกค้ากว่า 63% พร้อมเปลี่ยนไปใช้บริการทางการเงินในรูปแบบใหม่ๆ

NEW NORMAL

ต้นการแพทย์

- 1 ผู้คนจะยังสวมหน้ากากอนามัยเป็นปกติมากกว่าเดิม เนื่องจากความเคยชินด้านพฤติกรรม
- 2 ฟ้าปิดปกติกลายเป็น 'ฟ้าเงิน' เพราะมีสิ่งกีดขวางไม่ใช่เป็นปกติ มีความเครียดสร้างสรรคเพื่อความสวยงาม
- 3 ภูพานจะมีพลังกับท่าความสะอาดทางแพทย์เป็นรอบปกติ เช่น แอลกอฮอล์ หรือแผ่นปิดแผล
- 4 อาการป่วยเล็กน้อย จะไม่เลิกอีกต่อไป ฉุกเฉินจะมองหากัน และพร้อมรับการรักษามีจะมีการไปนอก
- 5 ความสนใจในความรู้ที่เกี่ยวกับการแพทย์มีตั้งแต่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด
- 6 การขอคำปรึกษา 'ผู้เชี่ยวชาญ' สุขภาพและจิตใจกลายเป็นเรื่องปกติ เพื่อเป็นการรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
- 7 การรักษาความสะอาดในพื้นที่สาธารณะ จะเป็นเรื่องปกติ และกลายเป็นสิ่งที่ทุกคนยึดมั่นที่จะทำ
- 8 ความสะอาด 'ห้องสาธารณะ' จะเป็นสิ่งที่ทุกคนทำให้น่าสนใจ เพื่อไม่ให้เกิดความสกปรกกับผู้อื่นต่อไป

WisterBan www.ADAOCCTH.COM

สำหรับในประเทศไทยเองนั้น Telemedicine ยังมีข้อจำกัดในหลายด้าน หนึ่งในข้อจำกัดที่สำคัญคือ การที่แพทย์ไม่สามารถตรวจร่างกายผู้ป่วยได้ ซึ่งในการให้คำวินิจฉัยหรือคำแนะนำทางการแพทย์นั้น บ่อยครั้งที่แพทย์ต้องการข้อมูลจากการฟังเสียงปอด ฟังเสียงหัวใจ ดูลำคอ และอื่น ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจแต่หนึ่งในเทคโนโลยีที่กำลังเป็นที่ถูกกล่าวถึง และพยายามเข้ามาอุดช่องว่างนี้คือ เครื่องมือในกลุ่ม Handheld Examination Kit เช่น TytoCare ซึ่งเป็น Digital Stethoscope หรือ เครื่องมือที่ใช้ฟังเสียงหัวใจและปอด อีกทั้งยังสามารถส่องดูหู ลำคอ จมูก ผิวหนังและวัดอุณหภูมิร่างกายได้ในเครื่องเดียว ทำให้แพทย์ได้ข้อมูลจากร่างกายคนไข้ โดยไม่ต้องสัมผัสใกล้ชิดโดยตรง ซึ่งเครื่องมือนี้ได้ผ่านการรับรองจากองค์การอาหารและยาของทั้งสหรัฐอเมริกาและไทย

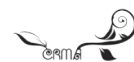
“นิว นอร์มอล” (New Normal) ชั่วคราว หรือ “นิว นอร์มอล” (New Normal) ที่จะกลายเป็นเรื่องปกติในโลกใหม่?

ก่อนอื่นเราต้องแยกให้ออกว่าอะไรเป็น “นิว นอร์มอล” (New Normal) ที่เกิดขึ้นชั่วคราว และอะไรคือ “นิว นอร์มอล” (New Normal) ที่เป็นโลกหลังโควิด-19 และกลายเป็นวิวัฒนาการใหม่ของสังคมมนุษย์ และระบบโลกใหม่ เช่น พฤติกรรมของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านทางออนไลน์มากขึ้น เช่น การซื้อของออนไลน์ การประชุมออนไลน์ สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้ว่าอาจกลายเป็น “นิว นอร์มอล” (New Normal) ที่แม้เดิมจะเกิดขึ้นอยู่แล้วแต่ก็มีโควิด-19 เป็นปัจจัยเร่ง ทำให้พฤติกรรมคนเปลี่ยนไปเร็วขึ้น แต่หลายสิ่งที่เป็นสิ่งผิดปกติชั่วคราว เช่น การบอกว่า ผู้คนไม่อยากจะออกเดินทางแล้ว ธุรกิจโรงแรมอาจจะไม่สามารถไปต่อได้อีก ซึ่งอันนี้ฟังดูแล้วก็เหมือนไม่ใช่ “นิว นอร์มอล” (New Normal) ที่จะเกิดขึ้นตลอดไปแต่เป็นเพียงแค่ชั่วคราวเท่านั้น เพราะถ้าหากมีวัคซีนเข้ามา คนก็จะกลับมาท่องเที่ยวกันตามปกติ ในอนาคตธุรกิจเหล่านี้ก็จะไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก

‘การเรียนออนไลน์’ ที่คนพูดว่าหลังจากเกิดโควิด-19 การเรียนออนไลน์มีบทบาทมากขึ้น ในอนาคตคนไม่ต้องไปโรงเรียนไม่ต้องไปมหาวิทยาลัยแล้ว การเรียนออนไลน์จะกลายเป็น “นิว นอร์มอล” (New Normal) ซึ่งข้อนี้ก็อาจจะไม่ใช่ทั้งหมด เพราะ

ขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมนั้นด้วย ตัวอย่างเช่น ที่สหรัฐอเมริกาการเรียนการสอนออนไลน์มากเป็นปกติ การเกิดโควิด-19 ก็ไม่ได้ทำให้รู้สึกว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงจากเดิมมากนัก ตรงกันข้ามคนเริ่มคิดถึงการเรียนการสอนแบบปกติที่ครูจะสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนและแลกเปลี่ยนความเห็นกันได้ทันทีมากกว่าด้วย ขณะที่ในญี่ปุ่นก่อนหน้าการเกิดโควิด-19 การเรียนออนไลน์ไม่เป็นที่นิยมเลยเมื่อเกิดโควิด-19 จึงเป็นสถานการณ์บังคับที่ให้ทุกสถานศึกษาต้องปรับตัว และมีแนวโน้มว่าหลังจากโควิด-19 ญี่ปุ่นก็จะมีเรียนการสอนแบบออนไลน์มากขึ้น แต่การสอนแบบเดิมก็ยังคงมีอยู่

การใส่หน้ากากอนามัยที่เราพูดกันว่าเป็น “นิว นอร์มอล” (New Normal) สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ตลอดไป แต่จะเกิดเพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อวันหนึ่งมนุษย์สามารถผลิตวัคซีนได้ ซึ่งคาดว่าน่าจะใช้เวลาประมาณ ๑ ปีครึ่งถึง ๒ ปีนับจากนี้ โควิด-19 ก็จะกลายเป็น ‘โรคประจำถิ่น’ (Endemic) ไม่ต่างจากโรคไข้หวัดใหญ่ และเมื่อถึงตอนนั้นธรรมชาติเดิมของมนุษย์ที่ชอบการรวมกลุ่มก็จะกลับมาอีกครั้ง การเว้นระยะห่างทางสังคมก็จะเริ่มหายไป เพราะสุดท้ายเราปฏิเสธไม่ได้ว่ามนุษย์นั้นยังคงเป็นสัตว์สังคม

เอกสาร และ ภาพอ้างอิงบทความนี้ :

<https://www.billionmindset.com/new-normal-explained/>

<https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/882508>

<https://www.sanook.com/health/22569/>

<https://workpointtoday.com/new-normal-covid19-newworld/>

กฎหมายน่ารู้

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

กฎหมาย หมายถึง คำสั่งหรือข้อบังคับของรัฐ ซึ่งบัญญัติขึ้นเพื่อใช้ควบคุมความประพฤติของบุคคลซึ่งอยู่ในรัฐหรือในประเทศของตน หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ประพฤติปฏิบัติตาม ก็มีความผิดและถูกลงโทษ หรือได้รับผลเสียหายนั่นด้วย

กฎหมาย เป็นกฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่ใช้ควบคุมความประพฤติของมนุษย์ในสังคม กฎหมายมีลักษณะเป็นคำสั่ง ข้อห้าม ที่มาจากผู้มีอำนาจสูงสุดในสังคมใช้บังคับได้ทั่วไป ใครฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษหรือสภาพบังคับบางอย่างใดอย่างหนึ่ง ระบบกฎหมายในปัจจุบันแบ่งออกเป็น ๔ ระบบ ได้แก่ ระบบกฎหมาย ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร ระบบกฎหมายสังคมนิยม และระบบกฎหมายศาสนา กฎหมายแต่ละระบบย่อมมีที่มาแตกต่างกัน การแบ่งประเภทของกฎหมาย อาจแบ่งได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับว่าจะยึดอะไรเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่ง มนุษย์จำเป็นต้อง

ต้องมีกฎหมายเป็นกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้สังคมเกิดความเรียบร้อยและสงบสุข มนุษย์เป็นสัตว์สังคม โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ไม่สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่คนเดียวได้ จึงต้องรวมกันอยู่เป็นหมู่เป็นพวก เป็นกลุ่มเป็นก้อน เริ่มจากสังคมเล็ก ๆ ระดับครอบครัว ต่อมาเมื่อมนุษย์มีจำนวนมากขึ้นก็รวมกันเป็นเผ่าเป็นกลุ่มชน และสุดท้ายเผ่าที่มีสายพันธุ์เดียวกันก็รวมเข้าด้วยกันกลายเป็นกลุ่มชนใหญ่ขึ้น จนกลายเป็นรัฐ เป็นประเทศ การที่มนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก จำเป็นที่ต้องมีการติดต่อกัน เพื่อแลกเปลี่ยนปัจจัยในการดำรงชีวิต บางครั้งมนุษย์ก็มีความต้องการที่จะทำอะไร ๆ ตามใจตนเองบ้าง ซึ่งการกระทำนั้นอาจเป็นเหตุทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ จนเกิดความขัดแย้ง วุ่นวายขึ้นมาได้ มนุษย์จึงต้องสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นเพื่อใช้ควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมให้เป็นไปในทำนองเดียวกัน เพื่อให้สังคมเป็น

ระเบียบเรียบร้อยสงบสุข กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เรียกว่า บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) ประกอบด้วย

๑. วิถีชาวบ้าน (Folkways) เป็นกฎเกณฑ์ ความประพฤติที่อยู่ในรูปของประเพณีนิยม ที่สมาชิกในสังคมปฏิบัติสืบต่อกันมา ถ้าใครไม่ปฏิบัติตามก็就会被ติฉินนินทาว่าร้าย เช่น การแต่งกาย กิริยามารยาททางสังคมในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

๒. จารีต (Mores) เป็นกฎเกณฑ์ ความประพฤติที่ยึดหลักความดีความชั่ว กฎเกณฑ์ทาง ศาสนา เป็นเรื่องของความรู้สึกว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก หากใครละเมิดฝ่าฝืนจะได้รับการต่อต้านจากสมาชิก ในสังคมอย่างจริงจัง อาจถูกกีดกันออกจากสังคม หรือไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย เช่น การลักเล็ก ขโมยน้อย การเนรคุณบิดามารดา หรือผู้มีพระคุณ เป็นต้น

๓. กฎหมาย (Laws) เป็นกฎเกณฑ์ ความประพฤติที่มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจน แน่นนอน ว่ากระทำอย่างไร เป็นความผิดฐานใด จะได้รับ อย่างไร เช่น ผู้ใดฆ่าผู้อื่นต้องระวางโทษประหาร ชีวิต เป็นต้น กฎเกณฑ์ของความประพฤติทั้งสาม ประการ ดังกล่าว สองประการแรกไม่ได้มีการ บัญญัติไว้อย่างชัดเจน การลงโทษผู้ละเมิดฝ่าฝืน ก็ไม่รุนแรง ประการที่สาม กฎหมายจึงเป็นสิ่งที่ สำคัญที่สุด ใช้ได้ผลมากที่สุด ในการควบคุมความ ประพฤติของมนุษย์ ดังนั้นสังคมมนุษย์ทุกสังคมจึง จำเป็นต้องมีกฎหมาย เป็นกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วม กันดังคำกล่าวที่ว่า “ที่ใดมีสังคมที่นั่นมีกฎหมาย”

กฎหมายที่ควรรู้

๑. แชนทขอืมเงิน เท่ากับการทำสัญญา กู้ยืมเงิน

เรื่องของการืมเงิน ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก บางรายเป็นเพื่อนกัน ยืมเงินเพื่อน ทำให้ เสียเพื่อนไปแล้วก็มี ยิ่งสนิทยิ่งยืมง่าย คนเรามีวิธี

ยืมเงินหลายรูปแบบ เช่น โทไปยืมบ้าง ไปยืมถึงที่ เลยก็มี และเทคโนโลยีสมัยนี้ นั่นก็คือ แชนทไป ยืมเงิน แต่หาว่าไม่ว่า การแชทไปยืมเงินนั้น เท่ากับ การทำสัญญากู้ยืมเงิน หากไม่คืน เจ้าหนี้สามารถ ฟ้องร้องได้แล้ว เนื่องด้วยกฎหมายว่าด้วยธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ ปี ๒๕๕๔ คุ้มครองกรณีดังกล่าว ได้ ตามกฎหมายกำหนดว่า การกู้ยืมเงินเกินกว่า ๒,๐๐๐ บาท ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ลงลายมือ ชื่อ เพื่อใช้เป็นหลักฐานการฟ้องคดีตามกฎหมาย ปัจจุบัน การยืมเงินผ่านแชทหรือสังคมออนไลน์ แต่ไม่ได้ทำเป็นหนังสือสัญญากู้ยืมเงินกัน ถือว่า แชนทยืมเงินเป็นสัญญาและหลักฐานการกู้ยืมเงิน สามารถใช้เป็นหลักฐานการฟ้องคดีได้ “แชท จะเป็น หลักฐานได้อย่างไร” จากข้อความดังกล่าวถูกตี ความว่า แชนทที่สามารถใช้เป็นหลักฐานแทนหนังสือ ต้องมีองค์ประกอบดังนี้

๑. ข้อความแชท (Chat) ที่ระบุข้อความ ขอืมเงิน จำนวนเงิน และเห็นบัญชีผู้ให้ว่าเป็นใคร มาขอืมเงิน

๒. บัญชีผู้ใช้ของผู้ยืมเงิน (Account) ในแชท จะต้องสามารถระบุชื่อบัญชีผู้ใช้ของผู้ยืมเงิน และเป็น ข้อมูลชื่อบัญชีผู้ใช้ที่มีระบบปลอดภัยและเชื่อถือได้

ที่มาภาพ: <https://www.facebook.com/TMB/photos>

๓. หลักฐานการโอนเงิน (Slip) ที่ระบุวันเวลา ที่โอนเงิน ไม่แก้ไขวันเวลารับส่งข้อความหากมีหลักฐานดังที่กล่าวมา ถือเป็นหนังสือใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องศาลได้ สำหรับอายุในการฟ้องร้อง ๕ ปี ถ้าสัญญาariumกำหนดชำระเงินต้น พร้อมดอกเบี้ยเป็นงวด ๆ จะมีอายุความ ๕ ปี ๑๐ ปี ผู้ฟ้องร้องต้องฟ้องร้องภายใน ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันถึงกำหนดชำระกู้ยืมคืน ทั้งนี้เจ้าหน้าที่สามารถใช้อำนาจการสนทนาหรือข้อความทางแชทหรือกล่องข้อความในสังคมออนไลน์ มาเป็นหลักฐานในการกู้ยืมเงินหรือฟ้องร้อง โดยถือว่า ข้อความดังกล่าว เป็นหนังสือและหลักฐานในการกู้ยืมเงิน

ข้อควรระวังการแชทเกี่ยวกับเรื่องเงิน

การแอบก๊อปปี้ผู้ใช้เพื่อปลอมตัวเป็นเราและนำไปใช้ยืมเงินผู้อื่น จะถือเป็นการยืมเงินด้วยหรือไม่ นั่น สิ่งที่ต้องพิสูจน์ให้ได้คือ ไม่ใช่ตัวตนของเราที่เป็นผู้ส่งข้อความแชทเพื่อยืมเงิน ดังนั้น การเข้าถึงระบบแชทในแอปพลิเคชันต่าง ๆ จึงต้องมีความระมัดระวังมากขึ้น เช่น รหัสผ่าน (Password) ควรเปลี่ยนบ่อย ๆ ไม่ควรให้ระบบจำรหัสผ่าน (Password) หรือใส่รหัสผ่าน (Password) เองทุกครั้งที่เราเข้าระบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายกับตัวเราเอง สิ่งที่เราควรทำ คือ ควรเก็บข้อมูลบัญชีผู้ใช้ และรหัสผ่านต่าง ๆ ไว้เป็นเรื่องเฉพาะตัว

แชทเรื่องเงินที่อาจจะใช้เป็นหลักฐานได้

ถ้าการขอยืมเงินผ่านแชท ถูกตีความว่าเป็นหนังสือใช้เป็นหลักฐานได้ การแชทเกี่ยวกับเรื่องเงินเหล่านี้ก็อาจถูกใช้เป็นหลักฐานได้ ยกตัวอย่างเช่น

๑. การปลดหนี้ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กล่าวถึง การปลดหนี้ ว่า “การปลดหนี้ให้เพียงมีหนังสือเป็นหลักฐานถือเป็นการยกหนี้ให้” ถ้าแชทถือหนังสือ การแชทว่าจะยกหนี้ให้หรือปลดหนี้ให้ ก็ถือว่าการปลดหนี้แล้ว ดังนั้น การ

แชทในการทำงานประชิดว่า “ถ้าคุณไม่ยกคืน ดิฉันก็ยกหนี้ให้ ถือว่าเอาบุญ” ก็มีโอกาสเข้าข่ายว่าปลดหนี้ให้แล้ว

๒. การซื้อขายสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ต้องทำเป็นหนังสือเป็นหลักฐาน จึงนำมาใช้ฟ้องร้องได้ ดังนั้น การซื้อขายสังหาริมทรัพย์ เช่น แก้ว แหวน เงินทอง หรือซื้อขายของออนไลน์ ไม่ว่าจะมูลค่ากี่บาท หากมีการแชทที่ตกลงซื้อขายแล้ว ก็เข้าข่ายเป็นหนังสือที่ใช้เป็นหลักฐาน หากไม่ทำตามข้อตกลง จึงนำมาใช้เป็นหลักฐานฟ้องร้องกันต่อไป

๓. พิณยกรรม (แบบธรรมดา) เป็นการแชทและส่งในห้วงที่มีบุคคลอื่นอย่างน้อย ๒ คน เพื่อเป็นพยาน ก็อาจเข้าข่ายใช้เป็นหลักฐานแสดงความประสงค์ว่าจะให้จัดการทรัพย์สินของเจ้ามรดกหลังเสียชีวิตอย่างไรบ้าง

“แชท” สามารถใช้เป็นหลักฐานในการยืมเงินได้ ส่วนการจัดการเงินด้านอื่น ๆ จะสามารถใช้แชทเป็นหลักฐานในการฟ้องได้หรือไม่ คงต้องรอการตีความกันต่อไป อย่างไรก็ตาม แชทเป็นการแสดงตัวตนและเจตนาอีกช่องทางหนึ่ง จึงควรให้ความสำคัญในการแสดงความเห็นหรือส่งข้อความ ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

๒. การร่วมประเวณีกับสัตว์ของตนหรือผู้อื่นนั้น เป็นความผิด

การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์นั้น ถือเป็นความผิดตามกฎหมาย เพราะถือเป็นการทารุณกรรมต่อสัตว์ในลักษณะหนึ่งเช่นเดียวกันเป็นเรื่องของการใช้สัตว์ประกอบภารกิจ ตามมาตรา ๒๐ ประกอบมาตรา ๓๑ แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๗ ก่อนมีพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๗ การกระทำการทารุณกรรมสัตว์นั้นเป็นความผิดกฎหมายของไทยตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.๑๒๗ ตั้งแต่ปี พ.ศ.

๒๕๕๒ และในประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้ในปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๔๙ เช่น ม.๓๘๑ ทารุณสัตว์ ม. ๓๘๒ ใช้สัตว์ทำงานเกินควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากการทารุณกรรมสัตว์แล้ว ลักษณะของ “สัตว์” นั้นเป็นเพียงแค่ “ทรัพย์สิน” ของมนุษย์ตาม ปพพ.เท่านั้น หากมีผู้ใดทำให้เสียหาย เสื่อมค่าใช้ประโยชน์ เป็นการกระทำต่อสัตว์ของตนเอง หรือสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของ ผู้กระทำนั้นย่อมไม่มีความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน

เมื่อมีพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ ธ.ค.๒๕๕๗ สัตว์ก็ได้รับรองคุ้มครองสัตว์ไม่ให้สัตว์ได้รับการทารุณกรรม ทั้งสัตว์ที่มีเจ้าของ และไม่มีเจ้าของด้วย ซึ่งกำหนดห้าม มิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุ

ที่มาภาพ: <http://kpi.ac.th/knowledge/book/data/892?page=4>

อันสมควร ตาม ม.๒๐ ถ้ากระทำฝ่าฝืนดังกล่าว ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ก็มีข้อยกเว้น โดยให้ถือว่าการกระทำต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามม. ๒๑ มีอยู่ ๑๑ ข้อนั้น ๔ ปี พ.ร.บ. ฉบับดังกล่าว มีการบังคับใช้กฎหมายด้วยการร้องทุกข์กล่าวโทษ กว่า ๑,๐๐๐ กรณีและที่สำคัญมีคำพิพากษาตัดสินในกรณีต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คดี จากผลสำรวจที่สมาคมป้องกันการทารุณสัตว์แห่งประเทศไทย (TSPCA) ในฐานะผู้นำภาคประชาชนในการผลักดันพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้เสนอให้ทางคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ดำเนินการรวบรวมความคิดเห็น เพื่อเริ่มต้นประเมินและติดตามผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน พบว่าประชาชนรับรู้ พ.ร.บ.ฉบับดังกล่าว แต่ขาดความเข้าใจ โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ทั่วถึง และมีการรับรู้กฎหมายเฉพาะบางกลุ่ม สะท้อนจากคดีฟ้องร้องหรือผู้ที่ให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าว ที่สำคัญควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารไปยังประชาชน เพื่อปลูกจิตสำนึกในเรื่องการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์ ผู้บังคับใช้กฎหมายยังไม่เข้าใจกฎหมายอย่างชัดเจน ไม่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าข้อกำหนดใน พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้ ให้ความคุ้มครองสัตว์มากเกินไป

ด้านความตระหนักรู้และการปฏิบัติตามกฎหมาย คือ ประชาชนขาดการตระหนักรู้ ส่งผลให้การปฏิบัติไม่เป็นไปตามที่ควรหรือการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง เช่น การปล่อยสัตว์เลี้ยงตามสถานที่สาธารณะ เป็นต้น รวมถึงการไม่คำนึงถึงกฎหมายและใช้ความรู้สึกในการปฏิบัติ ขาดความแม่นยำ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดของผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยควรสร้างความรู้ความเข้าใจ

แก่ประชาชน โดยการประชาสัมพันธ์และมีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ควรให้ปลูกจิตสำนึกและให้ความรู้ในเรื่องกฎหมายแก่เยาวชน เสนอให้มีการทำสื่อในรูปแบบภาพเคลื่อนไหวเพื่อเพิ่มการรับรู้ และสื่อสารไปยังประชาชน เป็นต้น ที่ผ่านมาสำหรับกรณีที่เกิดขึ้นกับสัตว์ นอกจากจะมี พ.ร.บ.ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๗ แล้ว ยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มาบังคับใช้ร่วมกัน พ.ร.บ.ป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ มีผลบังคับใช้แล้ว ๒๗ ธ.ค. ๒๕๕๗ ห่วงคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ ใครทารุณสัตว์ เจอโทษจำคุก ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนเจ้าของที่ไม่จัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสม มีสิทธิโดนปรับ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ได้เผยแพร่พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ทั้งนี้ พ.ร.บ. ฉบับดังกล่าว มีสาระสำคัญคือ เพื่อคุ้มครองสัตว์มิให้ถูกทารุณกรรม และเจ้าของจะต้องจัดสวัสดิภาพให้สัตว์มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับสภาวะของสัตว์แต่ละชนิด พร้อมกำหนดบทลงโทษไว้ดังนี้ผู้ที่กระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เจ้าของสัตว์ หรือผู้ใดที่ไม่จัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสมกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท

กฎหมายจึงเป็นเรื่องของหลักการ ที่ทุกคนควรต้องทราบและต้องถือปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน สำหรับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๗

นั้นเป็นกฎหมายและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกธรรม ในการต่อสู้กับเจตนาร้ายที่คนมีต่อสัตว์เท่านั้น กรณีตัวอย่างการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ก็จะเป็นอุทาหรณ์และบรรทัดฐานทางสังคม ในการกระทำต่อสัตว์ที่ขาดความเมตตาและความรับผิดชอบทั้งต่อตัวสัตว์เองและผู้อื่นอีกด้วย

๓. กฎหมายว่าด้วยการทวงหนี้

การกู้หนี้ยืมสินเป็นเรื่องใกล้ตัวในสังคมไทยมานาน เมื่อมีการกู้ยืม บ่อยครั้งเป็นปัญหามาไปสู่คดีความในทางแพ่งและทางอาญา ทั้งการเบียดไม่ยอมจ่าย และปัญหาการทวงหนี้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้ออกประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ กำหนดให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ เพื่อการทวงถามหนี้ได้ ไม่เกิน ๑ ครั้งต่อวันนั้น เมื่อพิจารณาเนื้อหาและสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.๒๕๕๘ ดังกล่าว มีคำถามว่าผู้ทวงถามหนี้จะต้องดำเนินการได้แค่ไหน และอย่างไรจึงจะไม่ผิดกฎหมาย เป็นเรื่องที่ทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ควรต้องรู้ไว้เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของตน

“ทวงหนี้โหด”

เป็นอีกหนึ่งปัญหาสืบเนื่อง จากการเป็นหนี้ นอกกระบบซึ่งนำไปสู่ปัญหาทางสังคมอย่างปัญหาอาชญากรรม เพื่อเป็นการป้องกันความรุนแรงที่มักเกิดขึ้นเมื่อมีการทวงหนี้ จึงมีการปรับพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใหม่ เพื่อสร้างขอบเขตในการทวงหนี้ให้ชัดเจนขึ้น โดยมีผลบังคับใช้วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ นี้เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติดังกล่าวให้คำจำกัดความของคำว่า “ผู้ทวงถามหนี้” หมายถึง เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจตาม สำนักงานคณะ

กรรมการกฤษฎีกา กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้จัดให้มีการเล่นการพนันเป็นปกติธุระ ตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน และเจ้าหน้าที่อื่น ซึ่งมีสิทธิชำระหนี้ อันเกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้าปกติ หรือเป็นปกติธุระของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่ว่าหนี้ดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม และให้หมายรวมถึงผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ผู้รับมอบอำนาจซึ่งวงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ด้วยขณะที่ “ลูกหนี้” หมายความว่าลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และให้ความหมายรวมถึง ผู้ค้าประกันซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาด้วย

สิทธิของลูกหนี้ เนื้อหาหลัก ๆ ของพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ครั้งล่าสุดนี้ ระบุว่า ผู้ทวงถามหนี้ หรือเจ้าหน้าที่ ห้ามทวงถามหนี้กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ ทวงถามได้เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ เวลา ๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. วันหยุดราชการ เวลา ๘.๐๐-๑๘.๐๐ น. และสามารถทวงถามได้ไม่เกินวันละ ๑ ครั้ง สำหรับกรณีการทวงถามหนี้ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ หากมีการส่งข้อความไปหาลูกหนี้แล้วถูกเปิดอ่าน แม้ไม่มีการตอบรับก็ถือว่าลูกหนี้ได้รับทราบการทวงถามหนี้แล้วเช่นกัน ส่วนกรณีการทวงถามหนี้ผ่านทางโทรศัพท์ หากลูกหนี้รับสายแล้วมีการพูดคุยกันในสาระสำคัญที่แสดงเจตนาในการทวงถามหนี้ถือว่าเป็นการทวงถามหนี้แล้ว แต่หากลูกหนี้ไม่รับโทรศัพท์ หรือรับสายก่อนกดตัดสายจะถือว่ายังไม่ได้มีการติดตามทวงถามหนี้ ที่สำคัญคือในมาตรา ๑๑ ระบุว่า เจ้าหน้าที่ห้ามทวงถามในลักษณะข่มขู่ ใช้ความรุนแรง หรือทำอะไรที่นำไปสู่ความเสียหายต่อร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น ห้ามใช้วาจาดูหมิ่น พร้อมทั้งห้ามเปิดเผยข้อมูลการเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง รวมถึงห้ามติดต่อลูกหนี้โดยใช้ไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อถึงการ

ทวงถามหนี้อย่างชัดเจน กรณีที่ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นได้รับการปฏิบัติจากผู้ทวงถามหนี้ที่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นนั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจการเงินแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บัญชาการมณฑลทหารบก ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด ประธานสภาทนายความจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ฯลฯ ตามมาตรา ๒๗ เพื่อวินิจฉัยสั่งการได้

สิทธิของเจ้าหน้าที่ ในทางตรงกันข้าม หากมองในมุมของเจ้าหน้าที่ พ.ร.บ.ฉบับนี้ทำให้การทวงถามหนี้ทำได้ง่ายขึ้น และต้องใช้ความระมัดระวังในการทวงถามหนี้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในฐานะของเจ้าหน้าที่หากถูกผิดนัดชำระหนี้ สามารถใช้สิทธิทางกฎหมายเป็นช่องทางในการเจรจา หรือทำให้ได้มาซึ่งเงินของตนได้ หากมีหลักฐานที่ชัดเจนและเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด เช่น มาตรา ๒๑๕ ระบุว่าเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์ อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ร้ เจ้าหน้าที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อ ความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ได้ หรือ กรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ โดยมีสัญญาการกู้ยืมที่มีการลงมือชื่อของลูกหนี้และเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร สามารถดำเนินการตามประมวลกฎหมายแพ่ง ตามมาตรา ๒๑๓ ที่ว่า “ถ้าลูกหนี้ละเลยเสียไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อ

ศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้ จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้” แต่ถ้าเจ้าหนี้ไม่มั่นใจ ว่า การทวงหนี้แบบที่เคยทำอยู่จะเข้าข่ายผิดกฎหมาย หรือไม่ หรือไม่รู้ว่าจะต่อไปถ้ามีคนมากู้ยืมเงิน ต้องทำ อย่างไรเพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะได้เงินคืนแน่นอน แต่ รู้หรือไม่ว่า กรณีที่เพื่อนยืมเงินเพื่อน ไม่อยู่ภายใต้ กฎหมายการทวงถามหนี้ พ.ศ.๒๕๕๘ เพื่อน สามารถจะทวงหนี้เพื่อนวันละกี่ครั้งก็ได้ไม่จำกัด

๔. พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.๒๕๕๘ เรื่องใกล้ตัวที่คนใช้ เครื่องบินต้องรู้

เหตุการณ์นี้กลายเป็นบทเรียนสำคัญให้กับสังคมได้ต้นตอเกี่ยวกับกฎหมายฉบับใหม่ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ประกาศใช้เมื่อเดือน ก.พ.๕๘ มากขึ้น มีข่าวดังขึ้นหน้าหนึ่ง เกี่ยวกับเหตุผู้โดยสารหนุ่มเกิด พลังปากแหวดแอร์โฮสเตส “ระวังมีระเบิดซุกกระเป๋า” กลายเป็นน้ำผึ้งหยดเดียว สร้างความแตกตื่นให้กับต้น ลูกเรือ ผู้โดยสารจนต้องอพยพออกมาทั้งลำ แม้เป็นแค่การพูดเล่น แต่สายการบินก็ต้องเสียเวลา ตรวจเช็คความปลอดภัยกัน ใหม่ให้แน่ใจ รื้อทั้ง กระเป๋าสัมภาระ เช็คเครื่องบินกันยกใหญ่จนเที่ยวบินดีเลย์ไป ๖ ชั่วโมง ขณะที่ตัวหนุ่มดวงกุดรายนี้ ก็ ต้องถูกแจ้งความดำเนินคดี แถมอาจถูกฟ้องแพ่งเรียกค่าเสียหายอีกเหตุการณ์นี้ กลายเป็น บทเรียนสำคัญ ให้กับสังคมให้ต้นตอเกี่ยวกับกฎหมายฉบับใหม่ เพราะ ในสาระของกฎหมายฉบับนี้ หลายเรื่องถือเป็นเนื้อหาใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน และ ยังมีอีกเรื่องที่น่าสนใจ และ ไม่ใช่เรื่องใกล้ตัวของเราเลย

เราจึงควรทำความรู้จักถึงที่มาที่ไปของกฎหมาย ฉบับนี้ รวมถึงติดตามดูว่ามีพฤติกรรมใดบ้างที่ควร หลีกเลี่ยง ไม่เช่นนั้นอาจโดนลงโทษแบบแสนสาหัส ไฉนต้องแก้กฎหมายเริ่มต้นกันจากที่มาของ พ.ร.บ.ฉบับนี้ก่อน แม้ที่ผ่านมาประเทศไทยเคยมี พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดิน อากาศ ใช้อยู่แล้ว แต่เป็นของปี ๒๕๒๑ ซึ่งเก่าก๊ กถึง ๓๗ ปี ทำให้อาจมีเนื้อหาหลายส่วนไม่ทันสมัย ประกอบกับการที่อุตสาหกรรมการบินของประเทศไทยเติบโตอย่างรวดเร็ว จนปัจจุบันมีผู้โดยสารเข้า ออกไทยสูงเกิน ๑๐๖ ล้านคนต่อปี รวมถึงสภาพ แวดล้อมที่เกี่ยวกับการบินมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นกฎระเบียบการบินนานาชาติ ภัยการก่อการร้าย จึงเห็นร่วมกันว่าไทยจำเป็นต้องมีกฎหมายใหม่มา ช่วยควบคุมการให้บริการบนเครื่องบินให้มีระเบียบ และปลอดภัยโดยเฉพาะประเด็นที่เป็นช่องโหว่ เช่น การไม่มีบทบัญญัติอำนาจหน้าที่ของกัปตัน และนักบิน ไม่มีเนื้อหาเป็นไปตามอนุสัญญาที่เกี่ยว กับการดูแลความปลอดภัยทาง การบินที่ไทยเป็น ภาคีสมาชิก ไม่บัญญัติปัญหาผู้โดยสารกระทำผิด ต่อนักบิน หรือแอร์โฮสเตส รวมถึงการทำลาย ทรัพย์สินในอากาศยาน เป็นต้น

ที่มาภาพ: www.airportthai.co.th

เอกซเรย์ พ.ร.บ.ใหม่ ๓ หมวดจนกระทั่งเดือน ก.พ.๕๘ ก็มีการประกาศใช้ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.๒๕๕๘ อย่างเป็นทางการ โดยเนื้อหาแบ่งเป็น ๓ หมวด ได้แก่ หมวดความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน หมวดอำนาจหน้าที่ของผู้ควบคุมอากาศยาน เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความผิดในอากาศยาน และเจ้าหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัยในอากาศยาน และหมวดสุดท้าย เขตอำนาจศาล ซึ่งสรุปสาระสำคัญแบบเข้าใจง่าย ๆ ดังนี้ หมวดแรก ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน เนื้อหาหมวดนี้เน้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้โดยสาร ในการกระทำผิดรูปแบบต่าง ๆ และระบุบทลงโทษไว้ชัดเจน ครอบคลุมหลายด้าน เช่น การให้อำนาจแก่กัปตัน และนักบินแบบกว้าง ๆ เพื่อออกคำสั่งควบคุมความเรียบร้อย และดูแลความปลอดภัยของเครื่องบินตามสถานการณ์ หากใครดื้อแพ่งไม่ทำตามก็มีโทษตั้งแต่การปรับจนถึงจำคุกทีเดียว แง่ที่ยิบความผิดเรื่องใกล้ตัว แต่ที่น่าสนใจคือ ความผิดหลายเรื่องที่จะบุเป็นเรื่องใกล้

ตัวผู้โดยสารแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ การแอบใช้อุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์บนเครื่อง หรือนำสิ่งของต้องห้าม เช่น อาวุธ ไฟแช็ก ขึ้นเครื่องบิน หากฝ่าฝืนมีโทษปรับถึง ๒๐,๐๐๐ บาท แต่หากมีการทะเลาะเบาะแว้ง เมมาเหล่า เมมาเปียร์จนทำให้เกิดความวุ่นวายบนเครื่องบิน ก็มีโทษจำคุกหนักขึ้นสูงสุด ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนพวกเฒ่าหัวงูหรือหนุ่มหน้าหม้อทั้งหลาย ก็ต้องระวังตัวให้ดี เพราะหากกลวนลาม ทำลามกอนาจาร มีโทษจำคุกสูงสุด ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท หรืออย่างกรณีขำว้าง ผู้โดยสาร แชวสาวแอร์โฮสเตรส ซึ่งเข้าข่ายความผิดมาตรา ๒๒ ฐานแจ้งข้อความเท็จ จนทำให้ผู้ที่อยู่ในท่าอากาศยาน เครื่องบิน เกิดความตื่นตกใจนั้น หากขยายความเพิ่ม มาตรานี้ไม่ใช่จำกัดแค่ผู้โดยสารพูดถึงระเบิดเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงคำพูดและพฤติกรรมอื่น ๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไป ที่ไม่ใช่แค่ผู้โดยสาร ที่มี

ส่วนทำให้เกิดความตื่นตระหนก ทั้งบนเครื่องบิน และสนามบิน เช่น คนทั่วไปโทรศัพท์ ช่มชู้ว่าเที่ยวบินนี้จะถูกวินาศกรรม หรือคำชู้ก่อกองร้ายบุกยึดสนามบิน ก็เข้าข่ายความผิด พ.ร.บ.ฉบับนี้เช่นกัน นอกจากนี้ในกฎหมายยังระบุการกระทำผิดร้ายแรงต่อความปลอดภัยบนเครื่องบิน ต้องมีบทลงโทษรุนแรงตามด้วย เช่น ทำร้ายร่างกาย หรือใช้อาวุธจนถึงขั้นมีผู้เสียชีวิตบนเครื่องบิน มีโทษสูงสุดประหารชีวิต หรือหากมีลักษณะการก่อกองร้าย หรือเป็นสลัดอากาศบุกยึดจี้เครื่องบิน ลอบวางระเบิดบนเครื่องบิน ตลอดจนการทำลายท่าอากาศยาน ตัวอาคาร เครื่องมือ เครื่องบินที่จอดอยู่ ก็มีโทษรุนแรง

ระวัง!! คำพูดเหล่านี้
อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด

ระเบิด (Bomb, Explosive)

- เช่นพูดว่า "มีระเบิด, จะระเบิดสนามบิน, จะระเบิดเครื่องบิน"

การก่อการร้าย (Terrorist Attack)

- เช่นพูดว่า "นี่คือการก่อการร้าย"

จี้เครื่องบิน, ปลับเครื่องบิน (Hijack)

- เช่นพูดว่า "นี่คือการจี้เครื่องบิน, Hijack"

คำพูด เขียนข้อความ หรือการกระทำอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่พิจารณาว่าคุกคามอันอยู่หรือเป็นภัย เช่น

- พูดว่า "ตราได้แต่ ระวังเชื้ออีโบล่า"
- ตะโกนว่า "เครื่องบินสำนี้กำลังจะตก"
- เขียนว่า "ระเบิด" ไว้ที่กระจก
- โยนระเบิดหรือสิ่งของใส่เจ้าหน้าที่ หรือกลุ่มผู้โดยสารแล้ววิ่งหนี

www.airportthai.co.th | AOT Contact Center 1722 | AOT Official

AOT
AIRPORTS OF THAILAND PLC.
With character name (No. 1666)

ที่มาภาพ: www.airportthai.co.th

ถึงขั้นประหารชีวิต จำคุก ๑๐-๒๐ ปี และปรับสูงสุดถึง ๘ แสนบาท

เพิ่มอำนาจดูแลความปลอดภัยมาต่อที่หมวด ๒ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ควบคุมอากาศยาน เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความผิดในอากาศยาน และเจ้าหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัย ในอากาศยาน ตรงนี้ถือเป็นเนื้อหาใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยสาระสำคัญของเนื้อหาของการให้อำนาจ และระบุน้ำหนักของผู้ที่เกี่ยวข้องทางการบินอย่างชัดเจน เช่น ผู้ควบคุมอากาศยาน คือ นักบินสามารถออกคำสั่งเพื่อควบคุมตัวผู้กระทำความผิดบนเครื่องบิน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยระหว่างบินได้ หรือเพื่อรอส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อเที่ยวบินแตะถึงพื้นนอกจากนี้ในกฎหมาย ยังระบุถึงอีก ๒ ตำแหน่งสำคัญ คือ เจ้าหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัยในอากาศยาน ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องใหม่ที่ประเทศไทยไม่เคยมีตำแหน่งมาก่อน ทำหน้าที่คล้ายตำรวจเครื่องบินสามารถพกปืนใช้อาวุธ แต่ต้องได้รับการแต่งตั้งโดย รมว.คมนาคม ก่อน มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด

ขณะเครื่องบินกำลังบิน เหมือนแอร์ มาร์แชล ในหนังฮอลลีวูด โดยจะมีการแฝงตัวไปกับผู้โดยสารไปในเที่ยวบินที่อาจเสี่ยงว่าจะเกิดเหตุร้ายขึ้น ส่วนเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความผิดในอากาศยาน หมายถึงตำรวจที่คอยรับแจ้งความ และดำเนินคดี

ขอบเขตอำนาจศาล สุดท้ายกันที่หมวด ๓ เกี่ยวกับขอบเขตอำนาจศาลในการดำเนินคดีของศาล เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า การกระทำผิดแบบใดถึงอยู่ในขอบเขตอำนาจศาลไทย โดยสรุปเนื้อหาแบบเข้าใจง่าย ๆ ดังนี้ หากเป็นการกระทำผิดไม่ร้ายแรงเกิดขึ้นในสายการบินของประเทศไทย ไม่ว่าจะผู้โดยสารเป็นชาวไทยหรือต่างชาติ หรือแม้กำลังบินไปประเทศอื่นจะต้องมาสู้คดีในศาลไทย รวมถึงกรณีหากกระทำความผิดในสายการบินต่างประเทศ แต่บินลงจอดไทยเป็นที่แรกก็ต้องขึ้นศาลไทยเช่นกัน แต่หากเป็นความผิดร้ายแรงกระทบต่อการบิน เช่น การยึดเครื่องบิน รวมถึงเที่ยวบินต่างชาติที่บินจอดไทยก็ต้องขึ้นศาลด้วย เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเห็นได้ชัดว่า พ.ร.บ.ว่าด้วย

ความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.๒๕๕๘ มีเนื้อหาสาระหลายเรื่องใกล้ตัวคนไทยอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ใช้บริการเครื่องบิน ควรหาเวลาอ่านกันสักนิด จะได้ไม่ต้องเสียใจกับการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพราะกฎหมายเมื่อบังคับใช้จะมาอ้างว่าไม่รู้... คงไม่ได้แล้ว

พรบ.ว่าด้วยความผิดบางประการเกี่ยวกับทางเดินอากาศ พ.ศ.๒๕๕๘ ถ้าไม่อยู่ในแวดวงการบิน คนคงไม่สนใจ ควรมีการสื่อสารความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้โดยสารว่าจะอะไรที่คุณทำไม่ได้อย่างเด็ดขาด มีความผิด และจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายด้วย ถ้าจะให้ดี สายการบินต่าง ๆ ควรออกคู่มือเกี่ยวกับ

บทลงโทษผู้ฝ่าฝืน

แจ้งข้อความซึ่งเป็นเท็จเป็นเหตุ หรือน่าจะเป็นเหตุให้ผู้ที่อยู่ในท่าอากาศยาน หรือในอากาศยานระหว่างการบิน ตันตกใจ

จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่ออากาศยานในระหว่างการบิน

จำคุกตั้งแต่ 5 - 15 ปี หรือ ปรับตั้งแต่ 200,000 - 600,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อมูลตาม มาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.2558

www.airportthai.co.th AOT Contact Center 1722 AOT Official

AOT AIRPORTS OF THAILAND PLC.
สถาบันพัฒนาคุณภาพท่าอากาศยานไทย

ที่มาภาพ: www.airportthai.co.th

กฎหมายความปลอดภัยบนเครื่องบินที่ผู้โดยสารควรรู้ แจกตอนเช็กอินพร้อมกับบอร์ดดิ้งพาสเลย ควบคู่กับการประกาศประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง การสื่อสารสำคัญมาก สังคมไทยหวน ๆ กันมาจนหลายเรื่องกลายเป็นปัญหาเรื้อรังมาจนทุกวันนี้ ถ้ามีกรณีตัวอย่างและประกาศให้สาธารณชนรับรู้ว่า เขาทำอะไรผิด และถูกลงโทษอะไรบ้าง ให้คนเห็นว่าบังคับใช้กฎหมายจริงจัง เหตุการณ์แบบนี้จะเกิดขึ้นน้อยลง ไม่ใช่แกล้งชาวสำนึกผิด อ้างว่ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ ปรับขั้นต่ำแล้วก็จบกันไป จากกรณีที่ผู้โดยสารหนุ่มเกิดพลังปากแซวแอร์โฮสเตส “ระวังมีระเบิดทุกระเป๋า” เราต้องชมเชยการตัดสินใจของแอร์โฮสเตส หลายคนอาจมองว่าทำเกินกว่าเหตุ แค่แซวขำ ๆ จะเอาให้ถึงติดคุกติดตะรางกันเลยหรือไฉลองมองกลับกันว่าหากหนุ่มคนนั้นแซวเล่น ๆ และมีผู้โดยสารชาวไทยหรือชาวต่างชาติท่านอื่นได้ยิน แต่แอร์โฮสเตสยอมปล่อยให้ขึ้นบินไปถึงจุดหมายปลายทางโดยไม่แจ้งเหตุดังกล่าวให้กับต้นทราบ หากข่าวออกไปว่าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินปล่อยปละละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องความ

ปลอดภัย มันไม่ได้เสียแค่สายการบิน แต่เสียหายต่อชื่อเสียงของประเทศไทยด้วย

อย่ามองเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ จะปล่อยผ่านไปไม่ได้เด็ดขาด ไม่อย่างนั้นกฎหมายฉบับนี้จะเป็นหมันทันที ประเทศไทยยังเป็นประเทศภาคีสมาชิกที่ร่วมลงนามในสนธิสัญญา และอนุสัญญาเกี่ยวกับการบินพลเรือนระหว่างประเทศแทบทุกฉบับ และบรรดาประเทศที่พัฒนาแล้ว รวมถึงประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลกต่างก็ยึดถือกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านการบินในลักษณะเดียวกัน การที่เราเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาต่าง ๆ ย่อมต้องผูกพันและมีภาระหน้าที่ในการออกกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามข้อผูกพันดังกล่าวด้วยอย่าให้ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้เรื่องเล็กบานปลายกลายเป็นปัญหาใหญ่ ถึงเวลาแล้วที่คนไทยต้องตื่นตัวเรื่องกฎหมายความปลอดภัยบนเครื่องบิน

บรรณานุกรม

เจ้าหนี้ต้องปรับ เมื่อกฎหมายทวงหนี้เปลี่ยน, <https://www.bangkokbiznews.com>

(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

ฝ่าความผิดกฎเดินอากาศฉบับใหม่เรื่องใกล้ตัวที่คนใช้เครื่องบินต้องรู้, <https://www.dailynews.co.th>

(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

ทวงหนี้อย่างไร ไม่ให้ผิดกม.ใหม่; <https://www.matichon.co.th>; (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

กฎหมายน่ารู้ ๕๐ ข้อ, <https://www.moj.go.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

พ.ร.บ.ป้องกันการทารุณสัตว์ มิติใหม่ในการคุ้มครองสัตว์เลี้ยง <https://www.komchadluek.net>

(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

ชวนทำความเข้าใจ “พ.ร.บ.ป้องกันการทารุณกรรมสัตว์”, <https://www.matichonweekly.com>

(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

ระวัง! แซทเย็มเงิน ใช้ฟ้องศาลได้, <https://www.tnews.co.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

ตำนาน...

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

(ภาค ๑)

โดย ปารมิตตา สุทรนันท์

ตอนที่ ๑๐

“พุทธศักราช ๒๒๘๖”

ก่อนเข้าพรรษา ๓ เดือน สิ้น เป็นเด็กวัดเต็มตัว
“ณ ตำบล พระสมณนกเอี้ยง”

ในคืนก่อนวันที่ สิ้น จะถูกนำตัวเข้าไปฝากเป็น
เด็กวัดเพื่อเตรียมความพร้อม ๓ เดือน พระเจ้าอยู่หัว
บรมโกศ เสด็จมาประทับค้างแรมที่พระตำหนักนี้ และ
ก่อนเสด็จมา ทรงสั่งให้เจ้าพระยาจักรี ตามเสด็จมา
ตั้งเต้ายำรุ่ง เพื่อจะได้ไปส่ง สิ้น เข้าวัดแทนพระองค์
และให้จัดหาข้าวของเครื่องใช้ ไปให้ สิ้นใช้ในระหว่าง
อยู่ที่วัด

เพลายำรุ่ง...เจ้าพระยาจักรี หอบหิ้วข้าวของ
ตามรับสั่งมาถึงพระตำหนัก บ่าวไพร่ รีบมารับไปจาก
มือตั้งแต่อยู่ประตูหน้าบ้าน เจ้าพระยาจักรี มองเข้าไป
เห็นเจ้าสัวชุ้น คุณพลอย ไชสอง และบ่าวไพร่เกือบ
๑๐ คน ยืนออกันอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ ลานฝึกซ้อมวิทยา
ยุทธ์ของ สิ้น และเพื่อน ๆ เพื่อมองดู ๓ คน พ่อ แม่ ลูก

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงตัดผมให้สิ้นส่วน
แม่นกเอี้ยง ได้ตัดเล็บมือเล็บเท้าให้ลูกชาย ในขณะที่
ที่ตัดเล็บมือเล็บเท้าให้ลูก แม่นกเอี้ยง น้ำตาซึมสอง
ข้าง ด้วยความตื่นตันใจและห่วงหาอาทร และนี่เป็น
ครั้งแรก ที่นกเอี้ยง กับ สิ้น จะต้องแยกเรือนกันนอน
ตั้งแต่ สิ้น เกิดมา จนถึงอายุ ๙ ขวบ สิ้นไม่เคยแยก
เรือนนอนกับแม่ แม้แต่ครั้งเดียว

บ่าวไพร่ ที่มานั่งรอส่ง สิ้น ก็มีความรู้สึก
คล้ายคลึงกับ แม่นกเอี้ยง โดยเฉพาะเหมยฮั่ว น้ำตา
คลอเข้าทั้ง ๆ ที่ยิ้มอยู่ ส่วนพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ
เจ้าสัวชุ้น และ คุณพลอย นั้น มีแต่ความปีติยินดี
เพราะวันนี้ คือวันที่รอคอย...

เมื่อพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงตัดผมให้สิ้น
จนสั้น เสร็จเรียบร้อยแล้ว นกเอี้ยง ให้สิ้น ก้มลงกราบ
พระบาทพระองค์ ด้วยสายใยของสายเลือด แม้ว่า

สินจะยังไม่ชัดเจนในฐานะที่แท้จริงของตน กับ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ สินก็ก้มลงกราบแทบเท้า อย่างแนบสนิทด้วยความนอบน้อมและผูกพัน ทำเอาพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงทรุดองค์ลงนั่งตรงหน้า ประคองบุตรชายให้ลุกขึ้นแล้วสวมกอดด้วยความรักใคร่

ในขณะที่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงสวมกอดสินอยู่นั้น สายพระเนตรของพระองค์ ทรงทอดไปเห็น สายตาของ ขต ที่เฝ้ามอง สิน อยู่ไม่ได้ห่าง ด้วยท่าที่พร้อมทุกเมื่อ พระองค์ ทรงอ่านสายตาของ ขต ออก ขต เป็นทั้งเพื่อน ทั้งพี่ ทั้งครู ทั้งบ่าวไพร่ ทั้งคู่ซ้อม ที่สินพึงพอใจมาก และทั้งคู่ เป็นเงาตามตัวกันมาถึง ๖ ปี พระองค์ทรงรับรู้เรื่องนี้ดี เดิมทีพระองค์ ทรงตั้งพระทัยว่า เมื่อสินไปบวชแล้ว จะให้ขตดูแลความปลอดภัยที่พระตำหนักนี้เหมือนเดิม แต่ให้แฉะเวียนไปดูแลสิน เป็นครั้งคราว

เมื่อทรงเห็นท่าทางขตในวันนี้ ทำให้พระองค์ ทรงหวนรำลึกถึงบิดาของขต ที่เป็นอดีตทหารคนสนิทของพระองค์ ที่ล่วงลับไปแล้วขึ้นมา จึงตัดสินพระทัยในทันที ที่จะให้ขต บวชเณร พร้อมกับสิน เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับบิดา ทั้งจะได้ช่วยดูแลสินอีกทางหนึ่งด้วย พระองค์จึงทรงมีพระราชกระแสรับสั่ง ให้ ขต เดินทางไปเป็นเด็กวัดเพื่อเตรียมตัวบวชเณรพร้อมกับสินในวันนี้ ทุกคนเห็นพ้อง ต่างดีใจและพอใจในการตัดสินพระทัยของพระองค์

ขต ดีใจจนพูดไม่ออก รีบขึ้นเรือนไปเก็บเสื้อผ้า ๒-๓ ชุด เพื่อไปเป็นเด็กวัด ก่อนจะแยกจากกัน พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงเอาพระหัตถ์ ลูบศิระะสินไปมา แล้วทรงมีพระราชดำรัสว่า...

“วันนี้ลุง มีงานสำคัญต้องรีบไปทำ มีอาจไปส่ง สินได้ ไว้โอกาสเหมาะลุงจักไปเยี่ยมที่วัด ขอให้หลานตั้งใจ และหมั่นศึกษาหาความรู้ให้มาก ๆ”

“ครับ...ท่านลุง”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทอดพระเนตร ไปยังเจ้าพระยาจักรี และทรงรับสั่งว่า...

“วันนี้ท่านจงทำหน้าที่แทนเรา นำสินไปฝากกับพระเถระอาจารย์ ในนามบุตรบุญธรรมท่าน พระเถระในวัดจักได้เมตตาและดูแลเขาดี ๆ”

“รับด้วยเกล้า ด้วยกระหม่อม พระเจ้าค่ะ”

อึมม...งั้นก็ไปกันเถิด อรุณกำลังเบิกฟ้า ฤกษ์ยามดีนัก “พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงแยกตัวกลับ โดยมี ไหซอง เดินไปส่งเสด็จที่อาณาจักรด้านนอก ซึ่งมืองครักษ์คนสนิทรออยู่ที่เดิม

ขบวนที่จะไปส่งสิน เริ่มเคลื่อนที่ เจ้าพระยาจักรีและเจ้าสัวซุ่น เดินนำหน้า สิน กับ ขต จับมือกัน เดินอยู่ในแถวที่ ๒ คุณพลอย นกเอี้ยง และ เหมยฮั่ว เดินตามมาติด ๆ ส่วนไหซอง นั้น หลังจากส่งเสด็จแล้วก็สาวเท้าก้าวยาว ๆ กิ่งเดิน กิ่งวิ่งตามมา

นกเอี้ยงหอบหิ้วเสื้อผ้า และ ของใช้ส่วนตัว ลูกชายแนบบอกตัวเอง ด้วยความอาลัยรัก ไม่ยอมให้ใครถือให้ ส่วนข้าวของที่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ให้เจ้าพระยาจักรีนำมาให้ เหมยฮั่ว กับ บ่าวไพร่คนอื่น ๆ ช่วยกันถือ

วัดโกษาवास...

ปัจจุบันคือ วัดเชิงท่า

เดิมที่วัดนี้มีชื่อเรียกขาน ตามตำนานกัน ในหลาย ๆ ชื่อ คือ วัดตีนท่า วัดดิน วัดคลัง สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ หรือ พระเจ้าอู่ทอง อยู่ที่ตำบลท่าวาสุกรี อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีอาณาบริเวณ ทางทิศเหนือของเกาะเมือง ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำลพบุรีเดิม ใกล้กับคูไม้ร่อง ซึ่งเป็นคูเก็บเรือพระที่นั่ง ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ฝั่งตรงข้ามวัด เป็นป้อมท้ายสนม และ คลองปากท่อ ซึ่งเป็นท่าข้ามเรือของฝั่งเกาะเมือง เพื่อมาขึ้นฝั่งที่หน้า หน้าวัดเชิงท่า หรือ วัดโกษาवास

ประมาณ พุทธศักราช ๒๑๙๙ - ๒๒๓๑ ตรงกับสมัยพระนารายณ์มหาราช ได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์ ขึ้นมาใหม่ โดยเจ้าพระยาโกษาธิบดี (ปาน) และหลังจาก บูรณปฏิสังขรณ์เสร็จ ได้ตั้งชื่อ

วัดขึ้นมาใหม่ว่า วัดโกษาवास

ประมาณ พุทธศักราช ๒๒๗๕ - ๒๓๐๑ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ผู้ซึ่งทรงให้ความสำคัญ กับ กิจการทางศาสนาในทุก ๆ เรื่องอยู่แล้ว ได้ทำการ บูรณปฏิสังขรณ์ วัดนี้ขึ้นมาอีกครั้ง ในระหว่างที่ พระภิกษุสิน (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) บวช และ จำพรรษาอยู่ที่นี้ ต่อมาวัดนี้ได้เปลี่ยน ชื่อจาก วัดโกษาवास เป็นวัด เชิงท่า...

พุทธศักราช ๒๕๔๐ สำนักโบราณคดี กรม ศิลปากร ได้กำหนดให้วัดเชิงท่า เป็นแหล่งโบราณ สถานแห่งชาติ เนื่องจากภายในบริเวณวัด มีงาน ศิลปกรรมไทยสมัยอยุธยาตอนปลายในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สถาปัตยกรรม ประติมากรรม และ จิตรกรรม และยังเป็นวัดที่มีพระสงฆ์จำพรรษาอยู่ตลอด

เมื่อขบวนที่มาส่งสิน และ ชด ของเจ้า พระยาจักรี เคลื่อนเข้ามายังวัด ที่ศรีนครินทร์และ คราคำไปด้วยผู้คนนับร้อยเพราะทางวัดได้ประกาศ ให้ชาวบ้านรู้กันทั่วว่า ปีนี้เป็นปีมหามงคลแห่งการ บวชพระบวชเณร และให้ผู้ที่ต้องการจะบวชพระ บวชเณร ประจำพรรษานี้ มารายงานตัวเข้าเป็นเด็ก วัด พร้อมกันในวันนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมทั้งด้าน ร่างกายและจิตใจ ก่อนจะเข้าบวชเป็นนาค และพระ ภิกษุสงฆ์ หรือ สามเณรต่อไป...

ผู้ที่สนใจจึงต่างนำบุตรหลานของตัวเองเข้า มารายงานตัว ขบวนของเจ้าพระยาจักรี ก็เป็นหนึ่งใน นำบุตรหลานมารายงานตัวเช่นกัน คือ **สิน** กับ **ชด** พ่อแม่ผู้ปกครอง ได้ทยอยนำบุตรหลานเข้ามารายงาน ตัวและส่งมอบให้ทางวัด ทั้งผู้ที่จะบวชพระ และบวช เณร รวมทั้งสิ้น ๒๕ คน แยกเป็น ผู้ที่จะบวชเป็นพระ ๑๑ คน ผู้ที่จะบวชเป็นเณร ๑๔ คน

เสร็จพิธีรับรายงานตัว พระอุปัชฌาย์ หรือ พระพี่เลี้ยง ได้บอกให้เด็ก ๆ ทุกคน ก้มกราบลาพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ บรรดาพ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติ ผู้ใหญ่ต่างก็ได้ไปฝากฝังบุตรหลานของตนกับพระ อุปัชฌาย์ หรือพระพี่เลี้ยง นกเอี้ยง ก็ปฏิบัติเช่นกัน เจ้าพระยาจักรี บอกให้เจ้าสัวซุ่น คุณพลอย และนก

เอี้ยง พร้อมผู้ติดตามดูแล สิน และ ชด อยู่ทางนี้ก่อน ส่วนตัวเองได้เข้าไปสนทนา กับพระอาจารย์ทองดี บนกุฏิ เพื่อฝาก สิน กับชด อย่างเป็นทางการ อีกทั้ง ได้เล่าเรื่องราวของชด ให้พระอาจารย์ทองดีรับทราบ กว่าที่เจ้าพระยาจักรี จะกราบลาพระอาจารย์ทองดี กลับ ก็เป็นเวลาใกล้เพล เพราะได้สนทนาเรื่อง การบ้านการเมืองกันไปด้วย

ก่อนที่เจ้าพระยาจักรี จะกราบลากลับไป พระ อาจารย์ทองดี ได้บอกกล่าวว่า..

“วันนี้หลวงพิพิธอักษร เสมียนตรา กระทรวง มหาดไทย ได้เข้ามาพบอาตมาแต่เช้า เพื่อฝากฝัง ลูกชายเหมือนกัน ลูกชายหลวงพิพิธอักษร ก็เข้ามา เป็นเด็กวัดในวันนี้ ๑ คน เห็นบอกอาตมา ว่าชื่อ ดั่งวง อายุ ๗ ปี อ่อนกว่า เจ้าสิน ๒ ปีกระมัง ท่านเจ้าคุณ ได้เจอกัน รึไม่”

“เจอกันตั้งแต่เข้ามาในวัดใหม่ ๆ แล้ว ขอรับ คุยกันได้มีนาน ต่างคนจักต้องไปดูบุตรหลาน ก็เลย แยกกันไป ท่านเจ้าคุณพิพิธอักษร ได้ชี้ให้กระผมดู บุตรชาย พระยาแสนยการ ข้าราชการวังหน้า ที่เข้า เป็นเด็กวัด ในวันนี้ด้วย แต่กระผมไม่เห็นพระยา แสนยการ เห็นแต่ภรรยากับลูกชายอีกคนหนึ่งของท่าน กระผมได้ทักทายกันบ้างเล็กน้อย เพราะไม่คุ้น เคยกันนัก ขอรับ ”

“ใช่ ๆ อาตมาลืมบอก เด็ก ๆ ทั้งหมดที่มา รายงานตัววันนี้ มีลูกเจ้าขุนมูลนาย มาด้วย ๒ คน ก็ ถ้าจะนับรวมบุตรบุญธรรมของท่านเจ้าคุณด้วย ก็เป็น ๓ คน เชี่ยวหล่ะ “

“ขอรับ...บุตรบุญธรรมของกระผม ซาติ กำเนิดเขามีได้ต่ำต่อยอดอกขอรับ ท่านก็เห็น เจ้าสิน แล้วมิใช่รึ ขอรับ “

“ท่าน...เจ้าคุณอย่างกังวลเลย จงคลายใจเถิด เด็กที่มาอยู่ที่นี้ ไม่ว่าจะเป็ลูกเจ้าขุนมูลนาย หรือลูก บ่าวไพร่ อาตมาจักดูแลให้เสมอเหมือนพวกเขาเป็น ลูกหลาน ทุกคนจะอยู่กับเหมือนกัน มิให้แบ่งชนชั้น กันดอก”

“ขอบคุณพระคุณเจ้า ถ้าเยี่ยงนั้น กระผม

ขอกราบลาจักออกไปดู เจ้าสิน เขาสักหน่อย ไม่รู้ตอน
นี้ทำอันใดกันอยู่”

“เจริญพรเถิด ท่านเจ้าคุณ”

ในพระอุโบสถ ได้คับคั่งไปด้วย เด็กวัดที่จะ
บวชเป็นพระและเป็นเณรทั้ง ๒๕ คน และเด็กวัดเณร
ทั้ง ๑๔ คนนั้นมีเพื่อนรักของสิน ที่ได้ตกลงจะมาบวช
ด้วยกัน มาด้วย ๔ คน คือ เมฆ สิงห์ ลอย น้ำ แม่เพื่อน
อีก ๓ คน จะไม่ได้มาบวชด้วย แต่ก็ได้มาร่วมส่งพวก
ตนเข้าเป็นเด็กวัด ในการเป็นเด็กวัดครั้งนี้ของสิน เมื่อ
รวมกับ ขต แล้ว สิน มีเพื่อนรักมาด้วยถึง ๕ คน รวม
กับสิน เป็น ๖ คน และในครั้งนี้นี้ สินยังได้เพื่อนใหม่ที่
เป็นเด็กวัดด้วยกันอีก ๘ คน โดย ๒ ใน ๘ คน คือ...

เด็กชายทองด้วง บุตรของหลวงพิพิธอักษร
(ทองดี) เสมียนตรากระทรวงมหาดไทย และ

เด็กชายบุญนาค บุตรของพระยาแสนยาวาร
ข้าราชการวังหน้า

พระอุปัชฌาย์ และ พระพี่เลี้ยง ได้เรียกให้
เด็กวัดทั้งหมด รวมกลุ่มกัน โดยแยกเป็นเด็กวัดพระ
และ เด็กวัดเณร แล้วเข้าไปหาพระพี่เลี้ยง เพื่อเข้ารับ
การอบรมข้อปฏิบัติใน ระหว่างการเป็นเด็กวัด

เมื่อเด็กวัดเณรทั้ง ๑๔ คน รวมกันเรียบร้อย
แล้ว สิน ยืนยิ้มอย่างสดชื่น และพูดคุยกับเพื่อนรักทั้ง
๔ คน ด้วยความดีใจ โดยมี ขต ยืนอยู่ข้าง ๆ ตลอด
พร้อมกับชวนกันหันไปทักทายและถามไถ่ชื่อเสียง
เรียงนามเพื่อนใหม่ ทั้ง ๘ คน เมื่อนาคเณรทั้ง ๑๔
คนได้รู้จักชื่อกันหมดแล้ว จึงยืนคุยกันเบา ๆ เป็นกลุ่ม
ใหญ่

ในขณะที่ทั้ง ๑๔ คนกำลังคุยกันอยู่นั้น เสียง
นุ่ม ๆ หุ่ม ๆ ก็ดังมาจากด้านหน้าพระอุโบสถ

“อ้าว...เด็กวัดเณร ทั้งหลาย...เดินออกมา
หาหลวงพี่ด้านนอกกันเร็ว เราไปพูดคุยกันที่ศาลา
การเปรียญเถอะ พระอุโบสถตรงนี้ ให้เป็นที่พูดคุยกัน
ของเด็กวัดพระ”

เด็กวัดเณร ทั้ง ๑๔ คน มองไปตามต้นเสียง
ที่เรียก เห็นพระพี่เลี้ยงยืนเรียกพวกตนอยู่หน้าพระ

อุโบสถ จึงพากันเดินออกไปหา และ เดินตามพระพี่
เลี้ยงเพื่อจะไปยังศาลาการเปรียญ โดยจะต้องเดิน
ผ่านบรรดาพ่อแม่และญาติ ๆ ของพวกตน ที่ยืนเฝ้า
รอดูบุตรหลาน ครอบครัวยุของ สิน ตัว และ บุญนาค
ก็อยู่ในกลุ่มนี้ด้วย เจ้าพระยาจักรี ก็กลับมาทันได้เห็น
สิน เดินไป...

สายตาทุกคู่ ของทุกคนในครอบครัวสิน มอง
ตามเด็กวัดที่กำลังเดินผ่านหน้าไป ทุกอริยบทของสิน
ทำให้เจ้าสัวชื่น คุณพลอย และนกเอี้ยง รวมทั้งผู้
ติดตาม ยิ้มกันอย่างเปรมปรี

“เจ้าสิน ลูกแม่”

หัวใจ...ของนกเอี้ยง มีแต่ความชื่นน้ำอ้อมเอม

เมื่อเด็กวัดทั้ง ๑๔ คน เข้ามาในศาลา
การเปรียญ พระพี่เลี้ยงเดินนำหน้าเด็กวัด ๑๔ คน
และไปหยุดตรงหน้าพระพุทธรูปขนาดใหญ่ ที่มีไว้ให้
ญาติโยมมากราบสักการะ เวลาการทำบุญ

พระพี่เลี้ยงนั่งลงตรงอาสนะหันหลังให้
พระพุทธรูป พร้อมกับสั่งเด็กวัดทั้งหมดว่า

“อ้าว..เด็ก ๆ ทุกคน มานั่งด้านหน้าหลวงพี่
นี่ แล้วกราบพระกันเสียก่อน เสร็จแล้วเราก็จักได้พูดคุย
กัน ถึงระเบียบปฏิบัติการอยู่ร่วมกันในวัดเป็นการ
เบื้องต้น”

เด็กวัดเหล่านี้ บางคนเมื่อก่อนชอบเล่นกัน
อย่างโลดโผน หรือบางคนก็ทโมนเหมือนลิง แต่พออยู่
ต่อหน้าพระพี่เลี้ยงวันนี้ ทุกคนนั่งสนิท อย่างเกรงกลัว
และนั่งลงตามที่พระพี่เลี้ยงสั่ง

“เมื่อนั่งลงกันแล้ว ก็กราบลงสามครั้ง
พร้อม ๆ กัน อ้าว...กราบ ๑...กราบ ๒...กราบ ๓”
เด็ก ๆ ก็มกราบลงพร้อมกัน ตามจังหวะ ที่พระพี่
เลี้ยงให้

“เมื่อกราบเสร็จแล้วก็เงยหน้าแล้วลุกขึ้นนั่ง
พร้อม ๆ กัน” เด็กทั้งหมดเงยหน้าและลุกขึ้นนั่ง

พระพี่เลี้ยงมองเห็นเด็ก ๒-๓ คนทำท่าทาง
ยึก ๆ ยัก ๆ และสกิดกัน พระอาจารย์เหมือนจะรู้ใจ
จึงถามไปว่า “ปวดเขี้ยวรี”

เด็กวัดคนหนึ่ง รีบตอบก่อนใคร ๆ ว่า...
“ขอรับ หลวงพี่ ปวดมาก จักแตกอยู่แล้ว”

หลวงพี่มองไปที่เด็กหัวจุก ฟันหลอที่หนึ่งทำ
หน้าขมวดอยู่ จึงถามไปว่า...

“เจ้าก็ปวดเกี่ยวกับเขารึ”

“ขอรับ”

น้ำ ตอบพร้อมทั้งยิ้มแหย ๆ แต่ก็พอเห็นฟัน
หลอเต็มปาก หลวงพี่ยิ้มแบบขำ ๆ ในท่าทางของน้ำ
ก่อนจะเอ่ยถามว่า...

“เจ้ามีนามว่าใคร”

“น้ำ ขอรับ”

“เอาเอียงนี้ พวกเจ้าพากันไปปลดทุกข์ ให้
เรียบร้อยกันก่อน กลับมาจักได้คุยกันยาว ไม่ต้องไป
ไหนจนกว่าจักเลิก”

เด็ก ๆ ทั้ง ๑๔ คน ค่อย ๆ ลุกขึ้น แล้วเดิน
ไปพร้อม ๆ กัน แยกย้ายกันไปปลดทุกข์ เสร็จธุระแล้ว
ทุกคนก็กลับขึ้นมาบนศาลาและนั่งลงตรงหน้าพระพี่
เลี้ยงดั้งเดิม เมื่อเด็ก ๆ นั่งลง และ พร้อมจะรับฟังพระ
พี่เลี้ยงแล้ว พระพี่เลี้ยงจึงแนะนำตัวว่า...

“อาตมาชื่อ พระเทียน เป็นผู้ช่วยพระอาจารย์
ทองดี เจ้าอาวาสวัดนี้ ตอนนี้ พระอาจารย์ทองดี ติด
อบรมกฏข้อปฏิบัติต่าง ๆ ให้กับเด็กวัดพระ ที่พระ
อุโบสถ อาตมา จึงมาทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการฝึก
จิตฝึกกายและฝึกข้อปฏิบัติทั้งหลายทั้งปวง เพื่อ
เตรียมความพร้อมในการเป็นสามเณรให้แก่พวกเจ้า
แทนพระอาจารย์ทองดี ต่อไปพวกเจ้าเรียกอาตมา ว่า
หลวงพี่ ก็แล้วกันนะ”

“ครับ...หลวงพี่”

เด็กวัด ๗ - ๘ คน ตอบรับ พร้อม ๆ กัน
ส่วนที่เหลือ ตอบไม่ทันแต่ได้แสดงอาการรับรู้

“ต่อไปพวกเจ้าจักต้องอยู่อย่างมีวินัยและ
รักษาพระระเบียบที่ทางวัดตั้งไว้อย่างเคร่งครัด พวก
เจ้าต้องหมั่นฝึกฝนท่องบทสวดมนต์ และกิจต่าง ๆ
ที่ทางวัดกำหนดไว้ ทั้งปฏิบัติกาย ปฏิบัติใจ ให้มี
คุณสมบัติถึงพร้อมพอที่จะบวชขนาด บวชเณรได้

พวกเจ้าต้องปฏิบัติตลอดเวลา ๓ เดือน พวกเจ้าจึง
จักได้บวชสามเณร ตามเจตนาของพ่อแม่พวกเจ้า
กฎระเบียบ หรือกิจปฏิบัติอันใด ที่พวกเจ้าต้องทำ
หลวงพี่จักพูดทีหลัง”

พระอาจารย์หยุดพูดชั่วขณะและจ้องมองไป
ที่เด็ก ๆ ทั้งหมด ด้วยสายตาประหนึ่งจะทะลวงเข้าไป
ในหัวใจจิตหัวใจของทุกคน ก่อนพูดว่า...

“แล้วพวกเจ้าจักทำได้หรือไม่ ไหน...ตอบข้ามา
กันซิ”

“ได้ครับ...ได้ครับ...” เสียงเด็ก ๆ ทั้งหมดตอบ

“ไม่เอา ข้าได้ยินไม่ชัด ตอบข้ามาใหม่ดัง ๆ”

พระอาจารย์เทียนพูดทำที่ยิ้ม ๆ เด็ก ๆ ต่าง
หันมองหน้ากันไปมาอย่างงง ๆ และพยักหน้าเหมือน
คิดตรงกัน ก่อนจะมีเสียง

“ได้ครับ...ได้ครับ...ได้ครับ...”

เสียงเด็ก ๆ ทั้งหมด ตอบดั่งลั่นศาลาการ
เปรียญ ทำเอาพระอาจารย์เทียน ยิ้มเต็มใบหน้า และ
พูดกับเด็ก ๆ ต่อว่า

“พ่อแม่พวกเจ้ารักและห่วงใย หวังจักให้
พวกเจ้ามีวิชาความรู้ จึงได้ส่งพวกเจ้าเข้ามาบวชเณร
หวังจักให้พวกเจ้าได้เติบโตใหญ่อย่างมีวิชา จักได้หา
เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้”

พระอาจารย์เทียนหยุดพูด และหันไปจ้อง
หน้าเด็ก ๆ ทุกคนอีกครั้ง..

“แล้วเจ้าทั้ง ๑๔ คน มีชื่อเสียงเรียงนามใด
กันบ้างเล่าและพวกเจ้าเป็นลูกเต้าเหล่าใครไหนบอก
อาตมา มาทีละคนสิ”

เมื่ออาจารย์เทียน พูดจบ ทั้ง ๑๔ คน ก็
ยกมือขึ้น รายงานตัวให้พระอาจารย์เทียน ฟังทีละคน
โดยเริ่มจาก ขด ที่เป็นคนโตสุด ที่พระอาจารย์เทียน
ชี้ให้รายงานตัวเป็นคนแรก ตามมาด้วยสิน ที่นั่งอยู่
ข้าง ๆ และคนต่อ ๆ ไปจนครบ

เมื่อเด็กวัดทั้ง ๑๔ คน รายงานตัวต่อพระ
อาจารย์เทียนเรียบร้อยแล้ว อาจารย์เทียน ก็เริ่มสอน
และแจกแจงข้อปฏิบัติ และกิจวัตรที่ทุกคนจะต้องทำ

ในแต่ละวันและแต่ละช่วงเวลา อย่างแจ่มแจ้งเมื่อ อาจารย์เทียนถามย้อนกลับ อันเป็นการทดสอบความ เข้าใจ เด็กทุกคนตอบได้ และเข้าใจ พระอาจารย์เทียน จึงเลิกรบม และพาเด็ก ๆ ไปยังที่พักหลับนอน...

กฎี่ไม้หลังเล็ก ๆ กลางเก่ากลางใหม่ ๓ หลัง ที่อยู่ติดกัน พระอาจารย์เทียน ให้เด็กวัดทั้ง ๑๔ คน แบ่งกลุ่มกันเป็น ๓ กลุ่ม อยู่กลุ่มละหลัง แต่ละหลัง ให้แต่งตั้งหัวหน้าขึ้นมา ๑ คน

กลุ่มแรก คือกลุ่มของสิน ขออยู่รวมกันทั้ง ๖ คน คือ สิน ชด เมฆ สิงห์ ลอย น้ำ โดยมี สิน เป็น หัวหน้า

กลุ่มที่ ๒ คือ กลุ่มของด้วง อยู่รวมกัน ๔ คน คือ ด้วง บุนนาค อิน เมฆ โดยมี ด้วง เป็นหัวหน้า

กลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มของเสือ อยู่รวมกัน ๔ คน คือ เสือ ใจ ยาว สน โดยมี เสือ เป็นหัวหน้า

เมื่อแบ่งกลุ่มกันเรียบร้อยแล้ว พระพี่เลี้ยง สั่งให้แยกย้ายกันเข้าไปพักผ่อนและจัดข้าวของที่หลับ ที่นอนให้เรียบร้อยในกฎี่ใคร กฎี่มัน เมื่อเสร็จแล้วให้ เริ่มทำกิจตามกฎของวัดกันตั้งแต่นั้นนี้ ก่อนกลับ พระอาจารย์เทียน ได้สั่งกำชับไว้ว่า คำ ๆ จะมาตรวจ งานและนำอาหารเย็นมาให้

เด็กวัดทั้ง ๑๔ คน รับคำอาจารย์เทียนแล้ว ต่างหอบหิ้วข้าวของส่วนตัวเข้ากฎี่ใคร กฎี่มัน และต่าง จัดข้าวของส่วนตัวให้เข้าที่เข้าทาง เมื่อเรียบร้อยแล้ว ทั้งหมดได้ออกมาช่วยกันทำความสะอาดหน้ากฎี่ ทั้ง ๓ หลัง อันเป็นกิจวัตรประจำวันสำหรับเย็นนี้ ทำไป คู่กันไปหยอกล้อกันไปตามประสาเด็กผู้ชายวัยกำลัง หัวว แต่ไม่มีใครกล้าโลดโผนโจนทะยานเหมือนแต่ ก่อน เพราะเพิ่งรับการอบรมวินัย มหาผาด ๆ

เสร็จจากการกวาดลานหน้ากฎี่ พระพี่เลี้ยง ยังไม่กลับมา เด็ก ๆ จึงนั่งจับกลุ่มกันต่อที่หน้ากฎี่ ด้วยความตื่นเต้นเพราะแปลกที่แปลกทางและแปลก เพื่อน จนถึงเวลาโพล้เพล้ ซึ่งเป็นเวลาที่ชาวบ้านเข้า ได้เข้าไฟ พระพี่เลี้ยงก็ยังไม่มา ทุกคนรู้สึกหิว เพราะ ทรากตรำกับกิจกรรมต่าง ๆ มาทั้งวัน โดยเฉพาะช่วง

เย็น ถูกพระพี่เลี้ยงอบรมเกือบ ๒ ชั่วโมง

สิน เห็นว่าเพื่อน ๆ กำลังหิว จึงสั่งให้ซด เข้าไป ในกฎี่ เพื่อเอาอาหารและขนมแห้ง ที่แม่ฝาก เอียงห่อให้ติดตัวมาตั้งแต่เช้าออกมาแบ่งเพื่อน ๆ กิน เด็ก ๆ ที่รู้ตัวว่าพ่อ แม่ ได้ห่อขนมและอาหาร ติดตัวให้มา ได้เดินเข้าไปในกฎี่ หยิบออกมาแบ่ง เพื่อน ๆ กินด้วยความหิว

เด็ก ๆ จ้องอาหารที่ ซด วางลงต่อหน้า เพราะล้วนเป็นอาหารและขนมเมืองสยามแบบดี ๆ และยังมีขนมเมืองจีนและเมืองฝรั่ง ที่เจ้าสัวซุ่น มักจะ เอาลงเรือกลับมาเมืองสยามด้วยทุกครั้ง นกเอียงได้ เตรียมไว้ล่วงหน้าและห่อให้สินติดตัวมาจำนวนมาก พอที่แบ่งให้เพื่อน ๆ กิน ด้วยรู้สึกเสียลูกชาย ว่าจะมี ความสุขมาก เมื่อได้แจกข้าวของเพื่อน ๆ หรือ ผู้คนที่ เขาพบเจอ

สิน หยิบอาหารและขนม แบ่งให้เพื่อน ทุก คนรับมาและกินด้วยท่าทางเอร็ดอร่อย แม้แต่เพื่อน สนททั้ง ๔ คนของสิน และ ชด ที่เคยไปกินที่บ้านสิน บ่อย ๆ ยังกินด้วยท่าทางเอร็ดอร่อย เหมือนกัน คงมี แต่ ด้วง และบุนนาค เท่านั้นที่กินด้วยท่าทางเฉย ๆ คงเป็นเพราะ หลวงพิพิธอักษร และ พระยาแสนยการ บิดาของด้วง และ บุนนาค เป็นข้าราชการตำแหน่ง ใหญ่โต จึงเคยกินขนมและอาหารแบบนี้มาบ่อยแล้ว จึงได้รู้สึกเฉย ๆ

เวลาใกล้ ๑ ทุ่ม ทุกคนเฝ้ามองทางว่าเมื่อ ไหว่ พระพี่เลี้ยงจะกลับมาตรวจงาน แต่ก็ยังไม่เห็น เด็ก ๆ จึงชวนกันแยกย้ายขึ้นกฎี่ และต่างได้ช่วยกัน จุดตะเกียงซีใต้ ที่มีไว้ในกฎี่หลังของพวกตน จนสว่าง พอให้มองเห็นทั่วกฎี่ กระทั่งเวลาทุ่มครึ่ง เด็ก ๆ ได้ มองเห็นพระอาจารย์ทองดี เจ้าอาวาสวัด เดินมาใกล้ จะถึงกฎี่ที่พวกตนอยู่ สองมือหอบหิ้วของกินมาเต็ม เด็ก ๆ ดีใจ ต่างชวนกันออกมารอรับ พระอาจารย์ทองดี “เป็นเยี่ยงไรกันบ้าง คงหิวกันสินะ “ “ครับ แต่ได้กินกันบ้างแล้ว แต่ยังไม่อิ่ม... ครับ ”

เด็กหลาย ๆ คนตอบอาจารย์ด้วยเสียง
อ่อย ๆ พระอาจารย์ทองดียื่นขนมและอาหารให้
เด็ก ๆ และพูดกับเด็ก ๆ ว่า...

“หลวงพ่อกำลังขอโทษพวกเอ็งนะ ที่มาช้า
เพราะเพิ่งเสร็จจาก เด็ก ๆ ทางโน้น อันที่จริง อาจารย์
เขียน จักมาดูพวกเอ็ง ตั้งนาน ๒ นานแล้ว แต่หลวง
พ่อกำลังยุ่ง หลวงพ่อกำลังมาดูพวกเอ็งด้วยตัวเอง
เพราะกลางวันไม่ได้เห็นกัน เอาเถอะ พวกเอ็งคงหิว
และเหนื่อยกันมากแล้ว ถือข้าวไปกินในกุฏิกันเถอะ
หลวงพ่อกำลังกลับไปโบสถ์ก่อน เมื่อกินข้าวเสร็จให้รีบ
ไปอาบน้ำ แล้วตามไปสวดมนต์กับหลวงพ่อกับโบสถ์

แล้วค่อยกลับมานอน“

เด็กทุกคนรับคำหลวงพ่อกับ
ขนม อย่างละห่อเดินเข้าไปในกุฏิ

เมื่อกินข้าว อาบน้ำ และแต่งตัวเสร็จ
เรียบร้อย เด็กทั้ง ๑๔ คน ก็เดินไปสวดมนต์กับ
พระอาจารย์ทองดี ที่โบสถ์ กลับมาถึงกุฏิ ก็เป็นเวลา
ใกล้สามทุ่ม เด็ก ๆ จึงแยกย้ายกันไปนอนตามกุฏิของ
ตัวเอง และในคืนนั้น ลิน...

โปรดติดตามตอนต่อไป

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย
บทที่ ๗ จำปูนป่า
- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑

“...๒๒ มกราคม ๒๕๒๑ ฐานปฏิบัติการของ ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ บ้านคลองโหนด ตำบล อุโตเจริญ อำเภอกวนนากหลง จังหวัดสตูล ถูกบุก โจมตี เจ้าหน้าที่เสียชีวิต ๑ นาย บาดเจ็บ ๔ นาย อาวุธปืน เอชเค.๓๓ และ เอ็ม-๑๖ ถูกยึดไป ๑๒ กระบอก เอ็ม-๗๙ อีก ๓ กระบอก รวมทั้งวิทยุสื่อสาร อีก ๑ เครื่อง

“๙ พฤษภาคม ๒๕๒๑ สถานีตำรวจภูธร ประจำตำบลในควน อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ถูกบุกโจมตี เจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บ ๑๓ นาย ถูก ยึดอาวุธชนิดต่าง ๆ ไปรวมทั้งสิ้น ๒๐ กระบอก และ ขณะที่ยกของของฝ่ายเจ้าหน้าที่เดินทางเข้าไป เสริมกำลังช่วยเหลือก็ถูกซุ่มโจมตีทำให้เจ้าหน้าที่ บาดเจ็บเพิ่มเติมอีก ๗ คน

“และเมื่อเช้ามีด ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑ วัน นี้เอง สถานีตำรวจภูธรตำบลหาดสำราญ อำเภอบะเหลียน จังหวัดตรัง ก็ถูกบุกโจมตี ขณะนี้กำลัง

จากหน่วยข้างเคียงได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือแล้ว กำลังรอรายงานผลการปฏิบัติ ครับผม...”

นายทหารการข่าวสรุปสถานการณ์ที่เกิดจากการกระทำของฝ่ายตรงข้ามให้ที่ประชุมกองทัพอากาศที่ ๔ ซึ่งมีแม่ทัพภาคที่ ๔ นั่งเป็นประธานด้วย สีหน้าเรียบนิ่ง กระนั้นยังสังเกตเห็นความเคร่งเครียดได้จากบุหรี่ปุ่มแล้วมวนแล้วที่ถูกจุด

“หลังจากโจมตีทางอากาศที่ ทพท.เขต ๓ พัทลุงเช้าวันที่ ๒ ธันวาคม ปีที่แล้ว ฝ่าย ทพท.มีความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยมากขึ้น รวมทั้งเร่งดำเนินการรุกโดยเฉพาะทางด้านการทหารเพื่อปลุกขวัญของผู้ปฏิบัติงานและมวลชน เฉพาะการปฏิบัติที่กระผมได้นำมากราบเรียนในที่ประชุมนี้ คาดว่าจะเป็นภาระของกองร้อยเคลื่อนที่ประจำถิ่นเขต ๓ จังหวัด กองร้อยที่ ๑ ซึ่งนับว่าได้ส่งผลสะท้อนในระดับยุทธศาสตร์ของพื้นที่ เพราะหากกองร้อยนี้สามารถจัดตั้งและมีผลงานที่

ชัดเจนก็จะนำไปสู่การจัดตั้งกองร้อยที่ ๒ และกองร้อยที่ ๓ เพื่อรวมกันแล้วขยายเป็นกำลังระดับกองพันในที่สุด และดังที่ได้เคยเรียนรายงานให้ทราบไปแล้วว่าในเขตสุราษฎร์ธานีก็มีการจัดตั้งกำลังกองร้อยลักษณะนี้เช่นเดียวกัน หากสำเร็จตามแผนสามารถจัดตั้งกองพันที่เขตสุราษฎร์ธานีได้ก็จะมีภารกิจประจำจัดตั้งหน่วยกำลังระดับกรมขึ้นซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะต้องให้ความสนใจ และหาทางยับยั้งได้โดยเร็ว...”

ที่ประชุมนิ่งเงียบ ทุกสายตาดำจ้องไปยังแผนที่การวางกำลังของ ทพท. ใต้ บนแผนที่ที่สว่างจ้าอยู่บนจอหน้าห้องประชุม ทุกคนใช้ความคิดอย่างหนัก

เงียบไปครู่หนึ่ง ท่านแม่ทัพก็หันไปพยักหน้าให้ฝ่ายยุทธการเสนอหนทางปฏิบัติ ผ่านภพซึ่งเพิ่งติดยศพันโทเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาก้าวเดินไปหยุดยืนที่แท่นบรรยาย ก็มองแนวทางคำชี้แจงบนแผ่นกระดาษเล็ก ๆ ที่ถือติดมือไปแล้วเริ่มเสนอความคิดเห็น

“นอกจากเร่งรัดยกระดับงานด้านการข่าวและการเพิ่มมาตรการในการระวังป้องกันที่ตั้งซึ่งทั้งหมดมีลักษณะเป็นเพียงมาตรการตั้งรับแล้วกองยุทธการใคร่เสนอแผนการปฏิบัติเพื่อกลับเป็นฝ่ายรุกกดดันฝ่ายตรงข้ามดังนี้...”

“กองยุทธการยังคงดำรงความพยายามในการเข้าเป็นฝ่ายกระทำต่อที่ตั้งในพื้นที่ป่าเขาทุกลักษณะของ ผกค. ที่ตั้งเหล่านี้ถือเป็นจุดอ่อนที่สุดของฝ่ายตรงข้าม การดำรงรักษาแรงกดดันไว้ให้ต่อเนื่องไม่ยอมให้ตั้งตัวจะทำลายขีดความสามารถในการเข้าเป็นฝ่ายกระทำต่อเจ้าหน้าที่ จุดอ่อนเหล่านี้ก็คล้ายคลึงกับจุดอ่อนที่ตั้งการวางกำลังของฝ่ายเรา โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งยังคงกระจายไปทั่วด้วยกำลังที่น้อยทำให้ถูกแยกสลายโจมตีได้ง่ายดังที่ฝ่ายการข่าวได้รายงานให้ทราบเมื่อครู่

“ปัญหาหลักของฝ่ายเราก็คือการกำหนดที่ตั้งของ ผกค. เพราะพวกเขาเคลื่อนย้ายอยู่ตลอดเวลา

ตามหลักจรรยาบรรณ แต่อย่างไรก็ตาม ผกค. จำเป็นต้องมีที่ตั้งอย่างน้อยก็เป็นลักษณะกึ่งถาวรเพื่อเป็นฐานสนับสนุนและพักพิงกำลังซึ่งไม่สามารถจรรยาบรรณอยู่ได้ตลอดเวลา

“ดังนั้น กองยุทธการจึงได้กำหนดที่หมายเร่งด่วนสำหรับการปฏิบัติการทางทหารขึ้นสองลักษณะคือ ที่หมายซึ่งมีความชัดเจนเพียงพอที่จะจัดทำแผนเข้ากวาดล้าง ส่วนที่หมายใดที่ยังไม่ชัดเจนแต่มีความสำคัญก็จะใช้ยุทธวิธีปิดล้อม...” ผ่านภพหยุดคำชี้แจงไปชั่วคราวขอให้เจ้าหน้าที่เปลี่ยนแผ่นใส จากนั้นก็ชี้ให้เห็นที่หมายต่าง ๆ ซึ่งกำหนดขึ้นทั่วเขตเคลื่อนไหว

“สำหรับพื้นที่พัทลุง ค่าเขาแก้วของ ทพท. เขต ๓ คือที่หมายสำคัญแต่ยังไม่สามารถกำหนดที่ตั้งชัดเจนได้ ดังนั้นกองยุทธการจึงใคร่เสนอให้ใช้ยุทธวิธีปิดล้อม และจากลักษณะภูมิประเทศของที่ตั้งค่ายแห่งนี้ซึ่งมีเส้นทางลงสู่พื้นราบและในเมืองที่สะดวกที่สุดโดยเฉพาะทางด้านพัทลุงเพียงเส้นทางเดียว ส่วนทางด้านทิศตะวันตกซึ่งเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดตรังนั้นเป็นเทือกเขาซึ่งยากลำบากอย่างยิ่งต่อการเคลื่อนที่

“ดังนั้น จุดที่ควรจัดกำลังไปวางสกัดปิดล้อมไว้คือ บ้านท่ายูง ตำบลตะพาน อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นเสมือนประตูสู่ค่ายเขาแก้ว...”

อีก ๗ วันต่อมา หมอตรวจตระเวนชายแดนที่ ๙๓๓ กองร้อยที่ ๗ ก็เคลื่อนย้ายกำลังเข้าประจำที่บ้านท่ายูงเพื่อปิดเส้นทางเข้าสู่ค่ายเขาแก้ว ทพท. เขต ๓ ตามคำสั่งกองทัพบกที่ ๔

ข่าวการเคลื่อนย้ายกำลังของตำรวจตระเวนชายแดนเข้าปักหลักที่บ้านท่ายูงไปถึง ทพท. เขต ๓ อย่างรวดเร็ว รายงานที่ได้รับจากมวลชนและสายข่าวในพื้นที่ชี้ให้เห็นว่า การวางกำลังครั้งนี้จะแตกต่างไปจากทุกครั้งเพราะมีการดัดแปลงเสริมสร้างความแข็งแกร่งของที่ตั้งอย่างต่อเนื่อง รถบรรทุกคันแล้วคันเล่านำกระสอบทรายและลวดหีบเพลงมาส่ง

ลงแล้ววางป้องกันรอบที่ตั้งไม่หยุดหย่อน ที่פקกิ่ง
ถาวรถูกสร้างขึ้น คูติดต่อถูกขุดไว้รอบภายในที่ตั้ง
เสาอากาศขนาดใหญ่ซึ่งมีลักษณะประจำที่ถูกติดตั้ง
แทบจะในชั่วโหม่งแรก

ยามค่ำคืน เครื่องบินบินวนเพื่อซักซ้อมให้
การสนับสนุนบ่อยครั้ง...

ทปท.เขต ๓ ไม่อาจยินยอมให้กองกำลัง
รัฐบาลมาวางจ่อคอยและตัดเส้นเลือดส่งกำลัง
บำรุงเสบียงอาหารต่อเขตงานที่มีความสำคัญยิ่งของ
พื้นที่นี้ได้ จึงมีมติให้ทำลายล้างที่ตั้งหมวดตำรวจ
ตระเวนชายแดนนี้ให้ได้โดยเร็วที่สุด

กองร้อยเคลื่อนที่ประจำถิ่นเขต ๓ จังหวัด
กองร้อยที่ ๑ ได้รับคำสั่งให้เข้าปฏิบัติการต่อที่
หมายนี้...

ช่วงเวลาพฤษภาคม ๒๕๒๑ กองร้อยเคลื่อนที่
ที่ประจำถิ่นเขต ๓ จังหวัด กองร้อยที่ ๑ ย้ายไปตั้ง
ค่ายอยู่ในเขตป่าทึบของอำเภอปะเหลียน จังหวัด
ตรัง ซึ่งอยู่ในพื้นที่ของ ทปท.เขต ๒ ดังนั้นเมื่อได้
รับคำสั่งนี้ กองร้อยจึงต้องเคลื่อนย้ายกลับมายังเขต
กองทัพอากาศเพื่อเตรียมเข้าปฏิบัติการต่อที่
หมายหมวดตำรวจตระเวนชายแดนที่บ้านทำยูง การ
ปฏิบัติการครั้งนี้เป็นไปท่ามกลางการรักษาความลับ
อย่างเข้มงวดเพื่อหวังผลลุ่มลึกแต่หัก โดยมีเพียง
สหายระดับนำเท่านั้นที่รู้ล่วงหน้าว่าที่หมายในการ
เข้าตีคือที่ใด

๖ มิถุนายน ๒๕๒๑ สหายทั้ง ๑๕๐ คน
ของกองร้อยเข้าร่วมประชุมในโรงประชุมค่ายเขาแก้ว
แผนผังค่าย ตชด. ถูกวาดขึ้นและแสดงให้เห็นอยู่
เบื้องหน้าถึงตอนนี้สหายทุกคนก็ทราบอย่างแน่ชัด
แล้วว่า เป้าหมายของการเข้าโจมตีครั้งนี้อยู่ที่ใด

ผู้บังคับกองร้อยชี้แจงอย่างละเอียดให้สหาย
ร่วมชีวิตทุกคนได้รับทราบถึงสถานการณ์ในพื้นที่
และความสำคัญของที่หมายค่าย ตชด.ต่อเขตงาน
เขาแก้ว จากนั้นก็บรรยายถึงความพร้อมรบของ
ศัตรูทั้งกองกำลัง อาวุธ การระวังป้องกันและการ

สนับสนุนเพิ่มเติมเมื่อเกิดเหตุคับขัน ปิดท้ายด้วย
รายละเอียดของแผนการรบที่วางไว้ ก่อนจะเปิด
โอกาสให้มีการซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่าง
ละเอียดกว้างขวางจนตลอดบ่ายวันนั้น

นักรบทุกคนตระหนักชัดแจ้งต่อตนเองว่า
ปฏิบัติการครั้งนี้มีความยากลำบากและเสี่ยง
อันตรายกว่าทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมา โอกาสของความ
สำเร็จกับความล้มเหลวจะก้ำกึ่งกัน ทุกคนที่ร่วม
ปฏิบัติการมีโอกาสเสียสละด้วยกันทั้งนั้นแต่ไม่มี
ใครทำถอยหรือหวาดกลัว ตรงกันข้ามทุกคนต่าง
กระหึ่นกระหือหรือที่จะเข้าปฏิบัติการต่อที่หมาย
ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อขบวนการปฏิวัติ

เมื่อทุกอย่างเป็นที่เข้าใจชัดแจ้ง ผู้บังคับกอง
ร้อยก็ประกาศวันเวลาการเข้าตีคือ คืนวันรุ่งขึ้น ๗
มิถุนายน ๒๕๒๑

เสร็จสิ้นการประชุม นักรบทุกคนแยกย้ายกัน
ไปเพื่อเตรียมตัวให้พร้อม อาวุธประจำกายถูกนำมา
เช็ดถูทำความสะอาดตรวจสอบความพร้อมบรรจุกระสุน
ทั่วค่ายเขาแก้วเงียบสงบ แต่ทุกคนรู้สึกได้ถึงพลัง
แห่งการสู้รบที่เต็มเปี่ยมอยู่ในหัวใจของทุกคน

ค่านั้น...

ธรณินเหลือบมองเวลาบนข้อมือ ยังมีเวลา
อีกพอสมควรก่อนเข้าพักผ่อนเพื่อเตรียมรับศึกหนัก
ในวันรุ่งขึ้น อีกทั้งได้จัดเตรียมและตรวจสอบทุก
อย่างไว้เรียบร้อยแล้วไม่ว่าจะเป็นความพร้อมส่วนตัว
หรือกองกำลังในความรับผิดชอบ เขาจึงเดินไป
ยังที่พักของหน่วยพยาบาลซึ่งอยู่อีกด้านหนึ่งของ
ค่ายเขาแก้ว

นี่ถึงเรื่องราวที่ยังสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในความ
ทรงจำเมื่อเช้ามีดวันที่ ๒ ธันวาคม ปีที่แล้วที่เกือบ
เอาชีวิตไม่รอดจากการทิ้งระเบิดของศัตรู เหตุการณ์
วันนั้นได้นำไปสู่ความรู้สึกนึกคิดบางอย่างที่เขาไม่
เคยนึกถึงมาก่อน

ไม่นึกเลยว่าจะมีวันเช่นนี้ในชีวิต...

ยังจำวันที่แม่ในชุดกระโปรงสวยงามมาส่ง

เขาที่สถานีรถไฟนครศรีธรรมราชพร้อมคำอวยพรให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ยังจำได้ถึงความใฝ่ฝันสู่ความเป็นเจ้านายในตำแหน่งปลัดอำเภอ ยังจำได้ถึงความมุ่งมั่นที่จะทำให้พ่อแม่ภาคภูมิใจในตัวลูกชาย แต่แล้วถึงวันนี้ความฝันนั้นก็กลับมลายหายไปแล้ว ไม่เพียงแต่จะไม่ได้เป็นเจ้านาย แต่บัดนี้เขากลายเป็นกบฏต่ออำนาจรัฐ เป็นคนที่กฎหมายต้องการตัว

พยายามย้อนรำลึก พยายามค้นหาจุดเปลี่ยนแปลงของชีวิต นึกไล่เรียงเรื่องราวความเป็นมาว่าเมื่อไหร่กันแน่ที่เขาตัดสินใจเป็นกบฏ พยายามแล้วพยายามเล่าก็ไม่อาจกำหนดจุดเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนได้ ทุกอย่างดูเหมือนจะค่อย ๆ เปลี่ยนไปโดยไม่รู้ตัว จากเช้าวันแรกที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกับการคัดค้านอธิการบดี การเข้าร่วมเรียกร้องรัฐธรรมนูญ เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ การออกสู่ชนบทร่วมกับเพื่อนหนุ่มสาวกระทั้งการนองเลือดที่ธรรมศาสตร์ แล้วก็มาถึงวันนี้...

มีบางครั้งที่ภรรยามีโอกาสได้นั่งปล่อยใจไปกับอาทิตยยามอัสดงเฝ้าชื่นชมธรรมชาติรอบตัว ยามเย็น แสงสีบนท้องฟ้าที่เปลี่ยนแปลงไปแทบตลอดเวลา กระทั่งสรรพสิ่งรอบกายจมหายไปกับความมืดโดยไม่รู้สีกตัว นึกเปรียบเทียบกับความเปลี่ยนแปลงของชีวิตเขาและเพื่อนคนหนุ่มสาวร่วมชะตากรรมจำนวนไม่น้อย

ยามเย็นที่ค่อย ๆ เปลี่ยนจากความสว่างไปสู่ความมืดมิดโดยไม่อาจกำหนดจุดเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนได้ก็เหมือนเช่นชีวิตของพวกเขา ไม่เคยคิด ไม่เคยตั้งใจว่าจะกบฏต่ออำนาจรัฐ ไม่เคยรู้จักคอมมิวนิสต์ ไม่เคยคิดจะเข้าป่าจับปืน แต่แล้วเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็ค่อย ๆ บีบคั้นเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของพวกเขาให้เป็นเช่นทุกวันนี้ มีโอกาสได้ทบทวนความเปลี่ยนแปลงของชีวิต ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์เฉียดตายจากการทิ้งระเบิดเมื่อเช้ามีดวันนั้นก็ทำให้ภรรยาถึงเรื่องใหม่...

ความตาย

นี่ถึงอย่างจริงจัง !!!

ที่ผ่านมาด้วยวัยขนาดนี้ ภรรยาไม่เคยคิดถึง ความตายแม้แต่ในอนินิด แม้กระทั่งกระโจนเข้าสู่สงครามที่มีชีวิตเป็นเดิมพัน ผ่านการรบการประจัญบานมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน แต่เขาก็ยังรู้สึกว่าความตายเป็นเรื่องไกลตัว ความตายมันควรเป็นเรื่องคนอายุสัก ๖๐ ขึ้นไปต่างหาก แต่เช้ามีดวันนั้น บัดนี้เขาได้คำตอบที่ชัดเจนแก่ตัวเองแล้วว่า ความตายมีอยู่รอบตัวเขาแค่เอื้อม มัจจุราชพร้อมจะเอื้อมมาปลิดวิญญาณเขาเสียเมื่อไหร่ก็ได้ เหมือนกับเพื่อน ๆ หลายคน que เสียสละไปแล้ว

พรุ่งนี้จะเข้าตีค่าย ตชด. ที่บ้านท่ายูง ปฏิบัติการที่โอกาสชัชชนะกับพ่ายแพ้ก็กำกวมกัน...

เขาคิดจะบอกความในใจที่เก็บไว้นานวัน แก่อาทิตย์ยา

ร่วมเงาปกคลุมจากต้นไม้สูงใหญ่ยิ่งทำให้ราตรีคืนแรมภายในค่ายเขาแก้วมืดมิดมากขึ้นไปอีก ยิ่งดีที่มีแสงจากตะวันแยงวับแววมพอให้แสงสว่าง สองหนุ่มสาวนั่งเงียบ ๆ อยู่ที่มุมหนึ่งของที่พักส่วนพยาบาล นาน ๆ ครั้งก็มีสหายเดินผ่านไปมาเสียที่หนึ่ง

“เตรียมตัวเรียบร้อยแล้วหรือคะ...” อาทิตย์ยาเอ่ยทำลายความเงียบขึ้นก่อนด้วยประโยคที่แทบปราศจากความหมาย ภรรยาพยักหน้าตอบรับเสียงแผ่วเบา สายตาจับจ้องใบหน้าดวงมที่โดดเด่นอยู่ท่ามกลางแสงสลัวจากตะเกียงดวงน้อย อาทิตย์ยาหลบสายตาคมปลาบที่ถ่ายทอดความรู้สึกซึ่งเธอรับรู้มานานแล้ว

“แล้วส่วนพยาบาลล่ะครับ” เขาถามตอบด้วยประโยคที่ไม่มีความหมายเช่นเดียวกัน อาทิตย์ยาพยักหน้ารับ “การรบพรุ่งนี้คงหนักนะคะ...สหายนำให้พวกเราเตรียมพร้อมกันสูงสุด ยาและเวชภัณฑ์ที่ตระเตรียมไว้ก็มีการสำรวจและเตรียมนำมาใช้งานอย่างเต็มที่” อาทิตย์ยายังไม่ทราบที่หมายที่แน่นอน

ในปฏิบัติการครั้งนี้ ทราบแต่เพียงวันที่กำหนดให้เตรียมพร้อมรับสถานการณ์ ธรณินเองก็ไม่ยอมบอกกล่าวตามวินัยเหล็กเรื่องการรักษาความลับของกองทัพปลดแอก

หนุ่มสาวปล่อยให้ความเจ็บเข้าปกคลุมบรรยากาศรอบกายอยู่ครู่หนึ่งแล้วก็คล้ายนึกอะไรขึ้นมาได้ เธอเอื้อมมือหยิบอะไรบางอย่างที่วางไว้ข้างกายส่งให้ชายหนุ่ม ธรณินยื่นมือรับแล้วเอียงมือรับแสงสว่าง

“ดอกอะไรครับนี่...”

“จำปูนคะ...ดอกจำปูนป่า สหายเขาบอกมาฉันเองก็ไม่เคยรู้จักมาก่อนหรอก แต่เห็นแล้วก็ชอบเลยเด็ดมาฝาก...”

“ดูซิคะ...ดอกเล็ก ๆ สีขาวชุ่นอมเขียว แต่เส้นลายอ่อนช้อยราวกับลายกนก กลิ่นก็หอมหวานคล้ายผลไม้สุก” ธรณินพ่นพินิจดอกไม้ในมือ แล้วก็เห็นด้วยตามนั้น เขาบรรจงยกขึ้นสูดกลิ่นก็รู้สึกได้ถึงความหอมหวานเช่นเดียวกัน

“ขอบคุณครับ...” ธรณินกล่าวพร้อมรวบรวมความกล้าตัดสินใจครั้งสุดท้ายซึ่งรู้สึกว่ายากยิ่งกว่าทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมาแม้กระทั่งการเข้าสนามรบ “ขออนุญาตเก็บไว้ตรงนี้นะครับ...ตรงหัวใจ ฟรุ้งนี้ผมจะเข้ารับพร้อมจำปูนป่าที่หัวใจดอกนี้” จากนั้นก็ค่อย ๆ บรรจงเก็บดอกไม้ที่รับจากมือหญิงอันเป็นที่รักไว้ในกระเป๋าเสื้อทหารด้านที่อยู่ติดหัวใจ อาทิตยาเฝ้ามองเจียบ ๆ นึกสะท้อนใจ

“คุณอาทิตยาครับ...” ธรณินผลานสายตาแว่แว่ ถ่ายทอดความรู้สึกทั้งหมดออกจากใจไปสู่หญิงสาว “ฟรุ้งนี้ผมจะออกรบแล้ว แต่คราวนี้ผมรู้สึกแตกต่างไปจากทุกครั้ง...” เขาทอดระยะเล็กน้อย “ทุกครั้งที่ผ่านมามีผมไม่เคยคิดเรื่องความตาย คิดเสมอว่าเป็นเรื่องไกลตัว จนกระทั่งถูกระเบิดเมื่อเข้านั้นจนเกือบไม่รอด ผมจึงเริ่มรู้สึกว่าชีวิตของผู้คนนั้นล้วนอยู่ใกล้ความตายแค่เอื้อม มาถึงได้ในพริบตา

“ฟรุ้งนี้เป็นวันชีวิตตาของพรรคฯ แม้จะรู้สึก

ว่าความตายอยู่ใกล้แค่เอื้อม แต่ผมก็ไม่ได้รู้สึกเกรงกลัวอะไรนัก ไม่ใช่ว่าจะเก่งกล้าอะไร แต่มีความรู้สึกว่ามันเป็นภาระหน้าที่ซึ่งต้องทำให้เสร็จสิ้น ส่วนผลจะออกมาอย่างไรก็สุดแท้แต่...” น้ำเสียงทอดถอนเบาหวิวจนอาทิตยาน้ำตาซึมโดยไม่รู้ตัว หญิงสาวค่อย ๆ เอื้อมมือไปกุมมืออันแข็งแรงอบอุ่นของชายหนุ่มไว้แล้วบีบให้กำลังใจ ธรณินปล่อยมือไว้เช่นนั้นอยากใช้เวลาแห่งความสุขนี้ทอดยาวไม่รู้จบ

“นี่ไปถึงความตายที่อาจมาถึง ทำให้ผมอยากปลดเปลื้องภาระในใจบางอย่าง อยากให้ได้รับรู้ และหากจะต้องจากกันจริง ผมก็คงเป็นสุข...”

“ผมรักคุณครับ...อาทิตยา”

บรรยากาศรอบกายคล้ายหยุดนิ่ง หรีดหรีงเรไรรอบค้ายเขาแก้วคล้ายหยุดบรรเลงบทเพลงกล่อมไพรแล้วหันมาถลันใจรอดูเรื่องราวความรักของชายหนุ่มหญิงสาวเบื้องหน้า อาทิตยานิ่งเจียบไม่กล่าวอันใดตอบธรณินเจียบไปครู่หนึ่งแล้วกล่าวต่อ

“ตลอดระยะเวลาที่รู้จักกันมา ผมทราบดีว่าคุณจริงใจและประณีตกับความรัก...ดังนั้น ไม่ต้องให้คำตอบกับผมเดี๋ยวนี้หรอกครับ ผมเพียงอยากบอกกล่าวให้คุณได้รับรู้ความในใจที่ชัดเจนของผมเท่านั้น...”

อาทิตยานิ่งเจียบไปเล็กน้อยคล้ายครุ่นคิดแล้วกล่าวตอบด้วยน้ำเสียงแผ่วเบา...

“ขอบคุณค่ะที่เข้าใจ แต่รอให้กลับมาก่อนนะคะ กลับมาฟังคำตอบ ต้องกลับมาชนะ...สัญญา”

ธรณินพยักหน้าแทนคำสัญญาแล้วบีบมือตอบ เมื่อรู้สึกถึงแรงบีบที่เพิ่มขึ้นจากหญิงสาวที่พยายามถ่ายทอดความรู้สึกทั้งหมดให้แก่เขาเพื่อเป็นพลังสำหรับการสู้รบครั้งสำคัญในวันฟรุ้งนี้ กลิ่นหอมหวานจากจำปูนป่าแทรกซึมเข้าไปถึงกันบึ่งหัวใจรัก

สายของวันถัดมา ๗ มิถุนายน ๒๕๒๑ กำลังทั้งกองร้อยเคลื่อนที่ประจำถิ่นเขต ๓ จังหวัด กองร้อยที่ ๑ มารวมพลกันที่ลานฝึกในกองทัพเขาแก้ว

อีกครั้ง แล้วพิธีประกาศปักใจสู้รบก็เริ่มขึ้น ตัวแทนของหมวดและหมู่ทหารออกมาประกาศความมุ่งมั่นและพร้อมที่จะยอมพลีชีพเอาหัวเกยป้อมข้าศึกเพื่อให้บรรลุมารกิจสำคัญที่ได้รับมอบ คำประกาศอันหนักแน่นและทรงพลังปลุกเร้าและสร้างกำลังใจแก่ทุกคนจนแทบจะรอเวลาค่าคืนเผด็จศึกที่กำลังคืบคลานมาอย่างเชื่องช้าไม่ได้

อาหารเย็นมื้อนี้จัดปรุงเป็นพิเศษฝีมือฝ่ายพลาธิการ เพราะหลายคนอาจไม่มีโอกาสได้กลับมาช่วยวงอาหารกับเพื่อน ๆ อีก สหายทุกคนในค่ายที่ไม่มีโอกาสร่วมออกรบต่างพากันมาให้กำลังใจและบ่นเสียดายที่ไม่ได้รับเกียรตินี้บ้าง

แล้วเวลาแห่งการเคลื่อนพลก็มาถึง...

ธรณินเอื้อมมือแตะอกเบื้องซ้ายซึ่งมีจำปูนปาดอกนั้นแนบอยู่ที่หัวใจเป็นการตอบรับ สัญญาณโบกมืออำนวยพรจากอาทิตย์ยา ถึงบัดนี้ในใจไม่มีอันใดค้างคาอีกแล้ว หากโชคดีคงได้กลับมาฟังคำตอบไม่ว่าจะเป็นเช่นใด

แต่ตอนนี้...เขาจะรบจนสุดกำลัง “เอาหัวเกยป้อมข้าศึก” ให้จงได้

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มือองต์ มาฝาก

ฉบับนี้ ขอนำเรื่องสั้น ๔ เรื่อง ที่นอกจากจะมีความสนุกแล้ว ยังแฝงแง่คิดที่เป็นประโยชน์อีกด้วย ซึ่งสมาชิกบางท่านอาจเคยได้พบเห็นมาก่อนแล้วทางสื่อสังคมต่าง ๆ ซึ่งนายทนง คิดว่า อ่านซ้ำอีกครั้งก็ยังน่าสนใจ ต่อด้วยเรื่องข่าวสั้น เพื่อความสำราญ อีก ๑ เรื่อง เชิญรับของฝากได้แล้วครับ

เรื่องที่ ๑ วัฒนธรรม

คุณยายคนหนึ่ง พลัดหลงเข้าไปในห้องสัมมนาของเหล่าดอกเตอร์ บนเวทีมีดอกเตอร์ท่านหนึ่งกำลังเอย่ถามผู้ที่เข้ามาสัมมนาว่า...“เมื่อดนที่ตกมาจากฟ้าที่สูง และตกมาด้วยความเร็วสูง จะทำให้คนได้รับบาดเจ็บหรืออันตรายถึงแก่ชีวิตหรือไม่?” เมื่อสิ้นเสียงของดอกเตอร์ ภายในห้องประชุมก็เกิดเสียงดังอื้ออึง ต่างก็พากันวินิจฉัยถึงสิ่งที่ได้ยินมา บ้างก็หาค่าความเร็วของการตกของเมื่อดน บ้างก็หามวลน้ำหนักของเมื่อดน ฯลฯ ต่างคนต่างก็พากันคิดโดยหาค่าสรุปไม่ได้ คุณยายเห็นท่าจะไม่ดี ก็เลยปรบมือจากนั้นก็

เอย่ขึ้นว่า...“พวกคุณไม่เคยตากฝนหรือ?” สิ้นเสียงของคุณยาย ห้องทั้งห้องก็กลับมาสงบเงียบอีกครั้ง ทุกคนต่างพากันพยักหน้าเชิงบอกว่า “ใช่ ๆ พวกเราก็เคยโดนฝนนี่นา” ครู่ต่อมา คุณยายก็ถูกยามรักษาการณ์หิ้วปีกคุณยายออกไปจากห้อง!

* ความรู้นำมาซึ่งวิธีการคิดที่หลากหลาย แต่ประสบการณ์ทำให้คุณแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

เรื่องที่ ๒ เดี่ยวมาแล้วให้ฟัง

ชายหนุ่มชื่อปลามาจากตลาด จากนั้นก็บอกภรรยา “ที่รัก ผมชื่อปลา มา คุณช่วยทอดให้หน่อยนะ เดี่ยวผมจะไปดูหนังสักเรื่องหนึ่ง” เมื่อภรรยาได้ยินว่าสามีจะไปดูหนัง ก็เอย่ขึ้นว่า “เค้าไปดูด้วย!” “อย่าไปเลย คุณอยู่ทำกับข้าวก็แล้วกัน ค่าตัวก็แพง ผมไปดูคนเดียว เดี่ยวจะกลับมาเล่าให้คุณฟังพร้อมทานปลาที่คุณทำ นะ ๆ”

เมื่อชายหนุ่มกลับมาจากดูหนัง ก็เดินเข้าไปที่ห้องครัว “คุณ! ปลาทอดอยู่ไหน?” ภรรยาสาวยิ่งอ่านหนังสือด้วยอาการสงบ “ฉันกินหมดแล้ว! มา ๆ มานั่งใกล้ฉันเลยคุณ เดี่ยวฉันจะเล่าให้ฟังว่าปลามันอร่อยยังไง? มาสิ!”

* คุณปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร เขาก็ปฏิบัติต่อคุณอย่างนั้น

เรื่องที่ ๓ อยู่กับใคร?

ตอกเส้นหนึ่งตอกอยู่ข้างถนน มันคือขยะ อยู่กับผักกาดขาว ก็มีค่าเท่ากับการร้อยผักกาดขาว ผูกอยู่กับซุ้มดอกไม้ในงานแต่งงาน มันก็มีค่าเท่ากับของประดับ... เราอยู่กับใคร สำคัญมาก...

* คน ๆ หนึ่ง อยู่กับคนที่ไม่เหมือนกัน ย่อมเกิดคุณค่าที่แตกต่างกัน เวทีที่ยืนต่างกัน ค่าตัวที่ได้ก็ต่างกัน หมั่นอยู่ใกล้ชิดกับคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต แล้วชีวิตของคุณจะเปลี่ยนไป

เรื่องที่ ๔ ไม่เรียนได้ไหม

ตอนที่สอบเอ็นทรานซ์ ผมสอบไม่ติดมหาวิทยาลัยใด ๆ เลย เพื่อนของแม่มาคุยให้แม่ฟังว่า ลูกชาย ของแกสอบติดมหาวิทยาลัยชื่อดัง แกภูมิใจในตัวลูกชายของแกมาก ส่วนผม สอบไม่ติดก็เลยออกมาหางานทำ

ผ่านไป ๙ ปี เพื่อนของแม่มาเล่าให้แม่ผมฟังว่า ลูกชายของแกจบดอกเตอร์แล้ว ตอนนี้ได้ทำงานเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เงินเดือนสามหมื่นกว่าบาท

“แล้วลูกชายของเธอล่ะ ตอนนี้ทำงานอะไร? เรียนจบที่ไหน?”

“ตอนนี้ไอ้โน้ตมันเป็นเจ้าของตู้ซ่มมรดก เงินเดือนไม่มี เพราะเป็นเงินของมันทั้งหมด” แม่ของผมตอบออกไป

* คุณไม่ต้องเรียนจบมหาวิทยาลัยก็ได้ ขอเพียงคุณไม่ยอมมืออเท้าเป็นพอ!

ที่มา; นุสนธิ์นุคส์ <https://www.facebook.com/pg/Nuson-Books/>

เรื่องที่ ๕ ขำขำ ขันขัน

สามี; นายทหารหนุ่มเข้าห้องหอครั้งแรก ภรรยาพูดว่า “แหมแขนใหญ่จริง ๆ” สามีไฉ่อดว่า “พลังเท่ากับระเบิดมือเชียวนะ”

ภรรยาชมต่อ “อกก็ใหญ่กว่าผู้หญิงอีก แข็งด้วย” สามีอวดอีกว่า “นี่ก็เทียบเท่าระเบิดไดนาไมท์นั่นแหละ” แล้วก็ถอดกางเกงขายาวออก เพื่อโชว์ต้นขาพลางพูดว่า

“นี่ก็พลังเทียบเท่าระเบิดซีไฟรตี้ ๆ นี่เอง” แล้วก็ถอดกางเกงในออก ภรรยาเห็นแล้วรีบวิ่งหนี สามีคิดว่าตัวตันแล้วถามว่า “วิ่งหนีทำไม”

ภรรยาตอบว่า “กลัวตาย” เพราะตัวคุณมีแต่ระเบิดเต็มไปหมด แต่สายขนวนสั้นนิดเดียว กลัวหนีไม่ทัน...๕๕๕๕๕๕๕

ชายอายุยืนที่สุดในประเทศอายุครบรอบ ๑๒๕ ปี ให้สัมภาษณ์ นักข่าวถึงเคล็ดลับว่า

“ที่ผมอายุยืนขนาดนี้ เพราะกินแต่ปลาเป็นหลักผักเป็นรอง ออกกำลังกายทุกวัน เหล้าไม่กิน บุหรี่ไม่สูบ ผู้หญิงไม่ยุ่ง ใครอยากอายุยืนทำตามผมได้

ขณะนั้นได้ยินเสียงดัง บนบ้านคล้ายคนวิ่งแล้วชนข้าวของล้ม นักข่าวจึงถามว่า นั่นเสียงอะไรดังบนบ้าน

ชายอายุยืนตอบว่า “ก็พ่อผมลืคับ เมาเหล้าสูบบุหรี่ ทั้งวัน นี่คงไล่ปล้ำสาวอีกละสิ ผมเอือมจนไม่รู้จะเตือนยังไงแล้ว!!! ”

เสนาศึกษา

มีความตายเป็นธรรมดา

คำป่น อักษรวิไลย เรียบเรียง

การได้เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ได้อย่างยากแสนยาก เพราะต้องเป็นผลของกุศลกรรมเท่านั้นจึงทำให้ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เมื่อเกิดมาแล้วก็มีชีวิตเป็นไปตามเหตุปัจจัย ตามการสะสมของแต่ละบุคคล และสุดท้ายแล้วก็ต้องละจากโลกนี้ไปด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครรอดพ้นจากความตายไปได้เลย จะเห็นได้จริง ๆ ว่า ก่อนที่จะมาเกิดในชาตินี้ก็ไม่ทราบว่าจะมาจากไหน คือ ไม่ทราบว่าก่อนที่จะมาเกิดเป็นบุคคลนี้ ชาติก่อนเกิดเป็นอะไร ต่อจากนั้น จะไปไหน ก็ไม่ทราบ คือ เมื่อละจากโลกนี้ไปแล้วจะไปเกิดในที่ใดภพภูมิใดไม่สามารถจะทราบได้ เพราะขึ้นอยู่กับกรรมที่ได้กระทำแล้วเป็นสำคัญ ว่ากรรมใดจะให้ผลนำเกิด เป็นไปตามเหตุปัจจัย ที่แน่ ๆ ย่อมทราบว่า จะต้องตายอย่างแน่นอน แต่ก็ไม่ทราบว่า จะตายตอนไหน กล่าวคือ จะตายตอนเช้า ตอนสาย ตอนบ่าย ตอนค่ำ ตอนกลางคืน ย่อมไม่สามารถจะทราบได้

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงอนุเคราะห์ให้เกื้อกูลเพื่อความเป็นผู้ไม่ประมาทในชีวิตอย่างแท้จริง ขณะนี้ทุกคนได้เกิดมาเป็นมนุษย์อยู่ในสุคติภูมิ พ้นจากการเกิดในอบายภูมิแล้วในขณะนี้ แต่เมื่อละจากโลกนี้ไปแล้วจะไปเกิดในภพภูมิใด ย่อมไม่แน่ ขึ้นอยู่กับกรรมที่ได้กระทำแล้วเป็นสำคัญ ว่ากรรมใดจะให้ผลนำเกิด อาจจะไปเกิดในอบายภูมิ

ก็ได้ ถ้าเป็นผลของอกุศลกรรม ซึ่งไปเกิดได้ง่ายมากทีเดียวสำหรับอบายภูมิ เป็นเรื่องที่จะประมาทในชีวิตไม่ได้เลย

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงไม่ว่าจะเป็นส่วนใดก็ตาม เมื่อได้ยินได้ฟังแล้วควรพิจารณาไตร่ตรองน้อมเข้ามาในตน เพราะคำสอนทั้งหมดเป็นไปเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกโดยตลอด เป็นไปเพื่อความไม่ประมาท พระองค์ทรงเตือนให้พุทธบริษัทเป็นผู้ไม่ประมาท เพราะเหตุว่า ชีวิตของแต่ละคนก็ล่วงไปอย่างรวดเร็ว ก้าวไปสู่ความตายเข้าไปทุกขณะ ไม่ได้ยั้งยืนอะไรเลย

บุคคลผู้ที่มีปกติเจริญมรณานุสติ คือ ระลึกว่าตนเองจะต้องตายไม่วันใดก็วันหนึ่ง ย่อมไม่ประมาทในการเจริญกุศลคือทำความดีทุกประการ ทั้งในเรื่องของทาน การให้สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นในเรื่องศีล การงดเว้นจากทุจริตกรรมทั้งหลายและน้อมประพฤติในสิ่งที่สมควร และการอบรมเจริญปัญญา สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกจากการฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง และ ผู้เจริญมรณานุสติ ย่อมเป็นผู้ละความมัวเมาในชีวิตได้

ข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก อังคตตรนิกาย ปัญจกนิบาต สุานสูตร พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงว่าควรพิจารณาเนื่อง ๆ ว่า แต่ละคนมีความตายเป็นธรรมดา ดังนี้

“ดูกร ภิกษุทั้งหลาย เพราะอาศัยอำนาจ ประโยชน์อะไร สตรี บุรุษ คฤหัสถ์หรือบรรพชิต จึงควรพิจารณาเรื่อง ๆ ว่า เรามีความตายเป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความตายไปได้ ดูกร ภิกษุทั้งหลาย ความมัวเมาในชีวิตมีอยู่แก่สัตว์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นเหตุให้สัตว์ทั้งหลายประพฤติ พุจริตด้วยกาย วาจา ใจ เมื่อเขาพิจารณาฐานะ นั้นอยู่เนือง ๆ ย่อมละความมัวเมาในชีวิตนั้นได้ โดยสิ้นเชิง หรือทำให้เบาบางลงได้ ดูกร ภิกษุทั้งหลาย เพราะอาศัยอำนาจประโยชน์นี้แล สตรี บุรุษ คฤหัสถ์หรือบรรพชิต จึงควรพิจารณา เรื่อง ๆ ว่า เรามีความตายเป็นธรรมดา ไม่ล่วง พ้นความตายไปได้”

การเริ่มต้นด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง โดย อาศัยพระธรรมแต่ละคำที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด จึงควรอย่างยิ่งที่จะ ได้ฟังพระธรรมให้เข้าใจ สะสมความเข้าใจถูก ความ เห็นถูก เพื่อละความไม่รู้ และควรเจริญกุศลทุก ประการโดยไม่มีเว้น เพื่อขัดเกลากิเลสของตนเอง ต่อไป การเจริญกุศลทำความดีไม่ควรรีรอหรือผัดวัน ประกันพรุ่ง ควรเริ่มตั้งแต่ในขณะนี้ เพราะในชีวิต ประจำวันอกุศลจิตเกิดมากกว่ากุศลจิตตามการ สะสมมาของอวิชชาคือความไม่รู้และกิเลสทั้งหลาย ถ้ากุศลจิตไม่เกิด นั่นก็หมายความว่า เป็นโอกาสที่ อกุศลจิตจะเกิดขึ้นสะสมอกุศลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็น โทษแก่ตนเองโดยส่วนเดียว

เมื่อกล่าวถึงความตายที่พอจะเข้าใจได้ นั้น ย่อมมุ่งหมายถึงขณะสุดท้ายของชีวิตในชาตินี้ คือ จุติจิตเกิดขึ้นทำกิจหน้าที่เคลื่อนพ้นจากความเป็น บุคคลนี้ ไม่สามารถย้อนกลับมาเป็นบุคคลนี้ได้อีก เป็นการตายในชาติหนึ่ง จึงรู้ได้ว่า เป็นคนนั้นตาย คนนี้ตาย ซึ่งแท้ที่จริงแล้วก็ไม่มีสัตว์ ไม่มีบุคคล ไม่มี ตัวตนเลย มีแต่ธรรมเท่านั้นที่เกิดขึ้นทำกิจหน้าที่ ข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิบาต สัลลสูตร แสดงถึงความเป็นจริงของชีวิตว่าเมื่อเกิด มาแล้วต้องตายด้วยกันทั้งนั้น ดังนี้

“ภาชนะดินที่นายช่างทำแล้วทุกชนิด มีความ แตกเป็นที่สุด แม้ฉันใด ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย ก็ ฉะนั้น ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ ทั้งคนเขลา ทั้งคนฉลาด ล้วนไปสู่อำนาจของความตาย มีความตายเป็นที่ไป ในเบื้องหน้าด้วยกันทั้งหมด”

อีกทั้งข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก ขุททก นิกาย คาถาธรรมบท ยังแสดงถึงความเป็นจริงของ ชีวิตที่ในแต่ละชาติจะต้องสิ้นสุดที่ความตาย จะเป็น บุคคลผู้ตายไปแล้วอย่างแน่นอน แต่ก่อนที่วันนั้นจะ มาถึง ควรที่จะทำอะไรจึงจะเป็นประโยชน์ ดังนี้

“บุตรทั้งหลาย ไม่มีเพื่อต้านทาน บิดาก็ไม่มี เพื่อต้านทาน ถึงพวกพ้อง ก็ไม่มีเพื่อต้านทาน เมื่อ บุคคลถูกความตายครอบงำแล้วความต้านทานใน ญาติทั้งหลาย ย่อมไม่มี บัณฑิตทราบอำนาจ ประโยชน์นั้นแล้ว พึงสำรวมในศีล ชำระทางไป พระ นิพพานโดยเร็วทีเดียว”

ทราบได้ที่ยังไม่ได้ดับกิเลสทั้งปวงจนหมดสิ้น การเวียนว่ายตายเกิดย่อมมีอยู่ตราบนั้น ไม่เป็นสุคติ ภูมิ ก็เป็นอบายภูมิ ตามกรรมของแต่ละบุคคล กล่าวคือ ถ้าเป็นผลของกุศลกรรมก็ทำให้ไปเกิดใน สุคติภูมิ เกิดเป็นมนุษย์หรือเกิดเป็นเทวดา ในทาง ตรงกันข้าม ถ้าเป็นผลของอกุศลกรรมก็ทำให้ไปเกิด ในอบายภูมิ เป็นสัตว์นรกบ้าง เป็นเปรตบ้าง เป็น อสุรกายบ้าง เป็นสัตว์ดิรัจฉานบ้าง ตามควรแก่ กรรมของแต่ละบุคคลที่ได้กระทำมา

การเกิดในภพหนึ่งชาติหนึ่ง สิ้นมาก ไม่ยั่งยืน เลย ความเกิดยังเป็นไปตราบใด ความตาย ก็ย่อม เป็นไปอยู่ตราบนั้น แม้จะเกิดเป็นเทวดามีความสุข สะดวกสบายทุกอย่าง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในที่สุด ก็จะต้องเคลื่อนพ้นจากความเป็นเทวดา แม้เกิดมา เป็นมนุษย์ก็เป็นเช่นเดียวกัน เกิดมาในแต่ภพแต่ละ ชาติก็ต้องสิ้นสุดที่ความตายทั้งนั้นและยังต้องเกิด อีก ยังต้องเดินทางต่อไปในสังสารวัฏฏ์ มีการเกิดอยู่ ร่ำไปตราบใดที่ยังไม่หมดกิเลส ซึ่งก็ไม่พ้นไปจาก ความเกิดขึ้นเป็นไปของธรรมนั่นเอง ไม่มีสัตว์ ไม่มี บุคคล ไม่มีตัวตน มีแต่ธรรมแต่ละหนึ่ง ๆ เท่านั้น

บุคคลผู้ไม่ระลึกถึงความตายว่าตนเองจักต้องตายแน่นอน ก็เป็นผู้ที่ประมาทมัวเมาในชีวิต ไม่เจริญกุศลทุกประการอันจะเป็นที่พึ่งสำหรับตนเอง เมื่อถึงคราวใกล้ตาย ย่อมเกิดความกลัวหวาดหวั่น เพราะที่ผ่านมากกระทำแต่อกุศลกรรม ไม่ได้สะสมกุศลไว้ในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ ภาวต่อไปย่อมไม่พ้นไปจากอบายภูมิ ซึ่งเป็นภพภูมิที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานเดือดร้อนนานาประการ เป็นผู้ตายไปอย่างไม่มีที่พึ่ง กล่าวได้ว่าเดือดร้อนในโลกนี้ยังไม่พอยังจะต้องเดือดร้อนในโลกหน้าอีกด้วย

ในเรื่องของการไม่ระลึกถึงความตาย และระลึกถึงความตายนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมด้วยข้ออุปมาที่เห็นได้ชัด คือ คนที่ประมาทมัวเมาในชีวิต ไม่ระลึกถึงความตายอันจะเป็นเครื่องเตือนให้กระทำความดีประการต่าง ๆ นั้น ย่อมเป็นผู้ไม่มีที่พึ่ง ไม่มีเครื่องป้องกัน เปรียบเหมือนกับผู้ที่เห็นอสรพิษเมื่อจวนตัวแล้ว คือ อยู่ใกล้ตัวแล้ว หมดทางป้องกันมีแต่จะถูกอสรพิษกัดทำร้ายอย่างเดียว ผู้ประมาทมัวเมาในชีวิต ก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่ระลึกถึงความตายอยู่เสมอว่าเราจะต้องตายแน่แท้ อาจจะเป็นขณะหนึ่งขณะใดต่อจากนี้ไปก็ได้ ก็ย่อมเป็นผู้ไม่ประมาทมัวเมาในชีวิต เป็นผู้ที่เจริญกุศลสะสมความดีเป็นที่พึ่งสำหรับตนเอง ย่อมเป็นผู้ไม่หวาดหวั่นหรือไม่เดือดร้อนเมื่อถึงคราวใกล้ตาย เพราะได้กระทำที่พึ่งสำหรับตนเอง กล่าวคือ ได้เจริญกุศลสะสมไว้แล้ว มีเครื่องป้องกันที่ดีแล้ว เนื่องจากว่าตั้งอยู่ในความไม่ประมาทอยู่เสมอเช่นนั้นเอง ในข้อนี้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงด้วยข้ออุปมาว่าเหมือนกับผู้ที่เห็นอสรพิษมาแต่ไกล ย่อมมีเวลาที่จะหาทางป้องกันให้ตนเองรอดพ้นจากอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากอสรพิษดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที

ชีวิตของคนเรานั้น เป็นการเกิดดับสืบต่อกันของจิตแต่ละขณะ ๆ เรื่อยไป จิตขณะหนึ่งเกิดแล้วดับไปเป็นปัจจัยให้จิตขณะต่อไปเกิดขึ้นเป็นไป เป็นอย่างนี้ตั้งแต่เกิดจนตายจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติ

หนึ่ง ที่กิเลสเกิดขึ้นมากมายหลายชนิดนั้นก็เพราะได้สะสมมาแล้ว เมื่อปัญญายังไม่เจริญขึ้นจนถึงขั้นที่จะดับกิเลสได้ กิเลสก็จะเกิดขึ้นอีกต่อไปอย่างเช่นในชาตินี้ และเพราะยังมีกิเลสอยู่ในใจ การเวียนว่ายตายเกิดจึงยังไม่จบสิ้น ยังไม่พ้นจากทุกข์ในสังสารวัฏ

ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น บุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็นบิดามารดาหรือญาติพี่น้องเป็นต้น ย่อมสามารถเป็นที่พึ่งสามารถช่วยเหลือทำกิจในด้านต่าง ๆ ให้ได้บ้าง แต่พอถึงเวลาตาย บุคคลเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยต้านทานไว้ได้เลย ใคร ๆ ก็ช่วยไม่ได้เลยจริง ๆ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมด้วยข้ออุปมาให้เห็นถึงความเล็กน้อยของชีวิตไว้มากมาย เพื่อให้ผู้ฟังผู้ศึกษาได้เข้าใจตามความเป็นจริง เพื่อจะได้เป็นผู้ไม่ประมาทในชีวิตอันมีประมาณน้อยนี้ เช่น ชีวิตเปรียบเหมือนน้ำค้างที่อยู่บนยอดหญ้า พอพระอาทิตย์ขึ้นมาก็เหือดแห้งไป ชีวิตมนุษย์ ก็เป็นเช่นนั้น ชีวิตเปรียบเหมือนรอยไม้ที่ขีดลงไปบนน้ำ ย่อมกลับเข้าหากันเร็ว ไม่ตั้งอยู่นาน ชีวิตมนุษย์ ก็เป็นเช่นนั้น หรือแม้กระทั่งอุปมาเหมือนกับการทอผ้าของช่างทอ ขณะที่ทอผ้า แผ่นผ้าก็จะค่อย ๆ เต็มขึ้น ส่วนที่ยังทอไม่เสร็จก็จะเหลือน้อยลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งเต็มผืนในที่สุด ชีวิตมนุษย์ ก็เป็นเช่นนั้น ซึ่งในที่สุดก็ต้องละจากโลกนี้ไปด้วยกันทั้งนั้น และไม่สามารถย้อนกลับมาเป็นบุคคลนี้ได้อีก ตามข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย ชาดก เติมยชาดก ดังนี้

“มหาบพิตร จงทรงทราบอย่างนี้ ขอถวายพระพร เมื่อด้ายที่เขากำลังทอ ช่างทอทอไปได้เท่าใด ส่วนที่จะต้องทอก็ยังเหลืออยู่น้อยเท่านั้น แม้ฉนใด ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย ก็ฉนนั้น แม่น้ำที่เต็มฝั่ง ย่อมไม่ไหลไปสู่ที่สูง ฉนใดอายุของมนุษย์ทั้งหลาย ย่อมไม่กลับมาสู่ความเป็นเด็กอีกฉนนั้น แม่น้ำซึ่งเต็มฝั่ง ย่อมพัดพาเอาต้นไม้มาก่ออยู่ริมฝั่งให้หักโค่นไป ฉนใด

สัตว์ทั้งปวงย่อมถูกขราและมรณะพัดพาไป ฉับนั้น

ความตายจากความเป็นบุคคลนี้เป็นสภาพธรรมที่มีจริง เป็นจิตที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในชาติหนึ่ง ๆ เป็นจิตขณะสุดท้ายที่เกิดขึ้นแล้วดับไป จิตขณะสุดท้ายของภพนี้ชาตินี้ทำกิจจติ คือ ทำกิจเคลื่อนหรือพรวดให้สิ้นสุดสภาพความเป็นบุคคลนี้ในชาตินี้ จะกลับมาสู่ความเป็นบุคคลนี้อีกไม่ได้เลย ความตายเป็นความจริงที่ทุกคนหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราจักต้องตายแน่แท้ เราจะต้องตายเหมือนกับคนที่ตายไปแล้วนั้นแหละ

ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเพียงสิ่งที่เกิดปรากฏแล้วก็หมดไป ชีวิตเป็นจิตแต่ละขณะ ๆ จิตทุกขณะเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป ไม่มีอะไรเหลือเลยจริง ๆ ดำเนินไปอย่างนี้จากชาติหนึ่งไปอีกชาติหนึ่ง และเป็นอย่างนี้มานานแล้วนับชาติไม่ถ้วน เมื่อเป็นเช่นนี้ สิ่งที่เราสะสมไปทุกภพทุกชาติ นั่นก็คือ กุศล ความดีประการต่าง ๆ รวมถึงการอบรมเจริญปัญญาด้วย เริ่มจากการฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมไปตามลำดับ การฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นเหตุให้ความเข้าใจถูกเห็นถูกคือปัญญาเจริญขึ้น เมื่อปัญญาเจริญขึ้นก็จะเป็นเครื่องเกื้อกูลให้มีความประพฤติที่ดีงามยิ่งขึ้นทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ตามระดับขั้นของปัญญา สะสมเป็นอุปนิสัยที่ดีต่อไป จนกว่าจะถึงวันที่ได้รู้แจ้งความจริงดับกิเลสตามลำดับขั้นได้ในที่สุด

ถึงอย่างไรก็ต้องถึงวันที่จะต้องตายอย่างแน่นอน การระลึกถึงความตาย ไม่ใช่เพื่อให้เกิดความเศร้าโศกเสียใจ แต่ระลึกแล้วเกิดสติและปัญญาเพื่อละบาปอกุศลทั้งหลาย เป็นผู้ไม่ประมาทด้วยการเริ่มต้นจากการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ พร้อมทั้งตั้งตนไว้ชอบ คือ ศึกษาพระธรรมแล้วมีความจริงใจที่จะน้อมประพฤติปฏิบัติตาม ไม่ประมาทในการเจริญกุศลทุกประการ และ ไม่ประมาทในอกุศลแม้เพียงเล็กน้อยด้วย จึงจะเป็นชีวิตที่เป็นไปกับด้วยประโยชน์อย่างแท้จริง บุคคลผู้

ไม่ประมาทในชีวิตอันมีประมาณน้อยนี้ ย่อมจะไม่เดือดร้อนทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า

อิริยาบถความไม่รู้เป็นหัวหน้าของอกุศลกรรมทั้งหลาย เพราะไม่รู้จึงทำให้มีความติดข้อง ทำให้ไม่พอใจเมื่อไม่ได้สิ่งที่ตนเองปรารถนาต้องการ และยังนำมาซึ่งกิเลสประการอื่น ๆ อีกมากมายมหาศาล ในชีวิตประจำวัน กิเลสอกุศลกรรมจะเบาบางไปบ้างเมื่อได้ฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรม สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกไปที่ละเล็กทีละน้อย เตรียมตัวเป็นคนใหม่ในชาติหน้าหรือยัง? สิ่งใดที่จะเกิดขึ้นเกิดขึ้นได้เมื่อมีเหตุปัจจัย ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัย ถ้าเป็น ผลของกุศลกรรม ย่อมทำให้พ้นจากการเกิดในอบายภูมิ ทำให้เกิดเป็นมนุษย์ แต่กุศลกรรมอย่างอ่อนก็ทำให้อกุศลเบียดเบียนได้ ทำให้เป็นคนพิการ ตาบอดหูหนวกบ้าง ปัญญาอ่อนบ้าง มาจากไหน ถ้าไม่ได้มาจากชาติก่อน ขณะนี้ที่กำลังเป็นเหมือนนายช่างที่กำลังวาดภาพชาติต่อไปว่าใครมีฝีมือจะทำให้ภาพชาติต่อไปเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับขณะนี้ด้วย ชาตินี้ชัดเจนตรงที่ว่า กุศลกรรมเกิดเมื่อไหร่ก็เป็น ที่พึ่งอาศัยได้ว่าจะไม่ไปสู่อบายภูมิ แต่ถ้าอกุศลกรรมหรืออกุศลจิตมีมาก ๆ ใครก็ช่วยไม่ได้ ไม่มีใครทำให้ด้วย จึงเห็นประโยชน์ว่าการที่มีโอกาสได้ฟังพระธรรม ได้เข้าใจพระธรรม ได้รู้ความจริง ก็เหมือนยาที่รักษาโรคคือกิเลสทั้งหลายทั้งปวงได้ ในบรรดาธรรมที่เกิดดับทั้งหลายนั้นปัญญาประเสริฐที่สุด ไม่ว่าในยามใด ปัญญาก็สามารถรู้ความจริงเมื่อได้สะสมอบรมจนมีกำลังที่มั่นคงแล้ว

จึงเป็นสิ่งที่น่าพิจารณาว่า ชีวิตไม่ยั่งยืน จะอยู่ในโลกนี้อีกไม่นาน ทรัพย์สมบัติทั้งหลายทั้งปวงก็นำติดตัวไปไม่ได้เลย แต่ละชีวิตก็ต้องละจากโลกนี้ไปด้วยกันทั้งนั้น แต่จะจากไปแบบไหน แบบที่ไม่รู้เหมือนเดิม ไม่ได้สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกตายแล้วเกิดอีก ก็ไม่รู้อีก หรือว่า มีการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมสะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกเป็นที่พึ่งต่อไป ถ้าไม่สะสมอุปนิสัยที่ดีบ่อย ๆ เนือง ๆ ก็ย่อมจะเป็นโอกาสของความชั่วที่พร้อมจะเกิด

ขึ้นครอบงำจิตใจอยู่ตลอดเวลาจนยากที่จะ
แก้ไขได้ และถ้าหากว่าไม่ได้ระลึกเลยว่าความ
ตายใกล้ที่สุดอาจจะเกิดขึ้นขณะหนึ่งขณะใด
ได้ทั้งนั้น วันหนึ่ง ๆ ก็ผ่านไปโดยที่ไม่ได้อบรม
เจริญกุศลให้ยิ่งขึ้น เป็นผู้ประมาทมัวเมาและ
เป็นการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้โดยไม่มีประโยชน์
ไม่มีสาระจริง ๆ ไม่สมกับที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์
ซึ่งเป็นการได้อย่างยากแสนยาก เพราะไม่ได้
สะสมที่พึงให้กับตนเอง เพราะฉะนั้นแล้ว ชาตินี้
ก็ควรจะเป็นคนนี้ให้ดีที่สุด ทำสิ่งที่ดีที่สุดและ
เป็นประโยชน์ที่สุด ด้วยการสะสมความดีและ
ฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัม

พุทธเจ้าทรงแสดงไว้ดีแล้ว สะสมความเข้าใจ
ถูกเห็นถูกเป็นปัญญาของตนเอง ไม่ประมาทใน
ชีวิตอันมีประมาณน้อยนี้ เมื่อมีปัญญาเป็นของ
ตนเอง ผู้นั้น ก็มีปัญญาเป็นที่พึ่ง นำพาชีวิตไป
สู่คุณความดีทั้งปวง เพราะปัญญาสามารถรู้ว่า
อะไรดี อะไรชั่ว แล้วไม่พาไปสู่ทางที่ผิด ปัญญา
ไม่เลือกที่จะสะสมสิ่งที่ไม่ดี แต่จะเกื้อกูลให้
ทำแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม เป็นประโยชน์ทั้งกับ
ตนเองและสังคมประเทศชาติต่อไป

ธรรมเตือนใจ

“มัจจุราช (ความตาย) มิได้มีความเกรงใจเลยว่าผู้นี้เป็นกษัตริย์ ผู้นี้เป็นพราหมณ์
ผู้หนึ่งคั่ง ผู้หนึ่งกำลัง ผู้หนึ่งเดชะนภาพ ย่อมย้ายทั่วไปหมด”

(พระสุตตันตปิฎก ชุททกนิกาย ชาดก อโยธยชาดก)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่
มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

 www.dhammadhome.com

[www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น
กระดานสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, ฟังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]

 YouTube : มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

[พิมพ์ค้นหาในช่องค้นหาเพิ่มเติมด้วยคำว่า บ้านธัมมะ, ธรรม อ.สุจินต์

มีพระธรรมหลากหลายประเด็นให้ได้ศึกษา
เพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกตรงตามความเป็นจริง]

 Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

นายกหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.เวียงชัย มุงบัง	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ฝสธ.ประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.ท.คำรณ ภูมิดล	หน.ผก.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.ปุ่นศิริ แพร์ธนาเรือง	หน.กยช.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง ผบ.พัน.ร.มทบ.๑๑ (อัตรา พ.ท.)
๔	พ.ท.ธนฤทธิ์ แสนจุ่ม	หน.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผบ.ร.๑๑๑ พัน.๒ (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ท.สมชาย ภิญาญวัย	หน.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	หน.ร.ร.ส.รบ. (อัตรา พ.ท.)
๖	พ.ต.พงศธร สิ้นสืบผล	นายทหารควบคุมการเบิกจ่าย รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	นกง.กรมพัฒนา ๑ (อัตรา พ.ต.)
๗	พ.ต.หญิง พิมพ์นดา อภิบาลศรี	ประจำแผนก รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ประจำแผนกแผนและวิเคราะห์ การพัฒนาระบบ กพร.สบท.สปลช.ทหาร (อัตรา พ.ต.)
๘	ร.อ.คุณสาร ศาตราทอง	นพธ.รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก พท.ทบ. (อัตรา พ.ต.)

นายกหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.สิรภพ แก้วชนิด	หน.ร.ร.สพศ.ศสพ. (อัตรา พ.อ.)	อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.อ.เวียงชัย มุงบัง	ฝสธ.ประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)	ประจำ รร.จปร.
๓	พ.ท.ภาคี ทัดจันทร์	หน.ร.ร.สท.สนท.ทบ. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๔	พ.ท.วีระศักดิ์ อินทร์จันดา	ผยย.มทบ.๑๒ (อัตรา พ.ท.)	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ต.นพวงศ์ อันสุรีย์	ประจำ ยศ.ทบ.	ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	พ.ต.ทองคำ สะบู	นายทหารควบคุมการเบิกจ่าย มทบ.๑๙ (อัตรา พ.ต.)	หน.กสปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๗	ร.อ.วิทยากร วิเศษนคร	ผบ.มว.สนับสนุน ร้อย.พัฒนา พัน.พัฒนา ๓ (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๘	ร.ท.ปิยะชาย ชาญสุข	ประจำ ยศ.ทบ.	รอก.อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๙	ร.ท.ณัฐพล เจียมเรือน	ประจำ ยศ.ทบ.	รอก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๐	ร.ท.สวัสดิ์ เสาวดี	นายทหารซ่อมบำรุงเครื่องมือ ร้อย.ชบร. ยุทธโธปกรณ์ที่ ๒ พัน.ชบร.๒๑ บชร.๑	รอก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๑	ร.ท.สมพร พิมพ์ดี	ผบ.ร้อย.ทพ.กรม ทพ.๑๑ (อัตรา ร.อ.)	ครูฝึก กพศ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๒	ร.ท.สมาน แก้วสุข	ผบ.มว.การศพ กอง พธ.๒ (อัตรา ร.อ.)	นพธ.รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.อำนาจ ไกรสงคราม	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๒	พ.อ.ชยานันท์ ทองจันทร์	รอง ผอ.กปช.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๓	พ.อ.ภัทรภพ ปู่ศรี	อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นายทหารปฏิบัติการประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๔	พ.อ.หญิง เมธินี เฉลิมวัฒน์	รอง ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นายทหารปฏิบัติการประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๕	พ.อ.ตรียุทธ ศรีขวัญ	อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กปช.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)

ใคร...
อะไร...
ที่ไหน...

ปรับตำแหน่ง (ต่อ)

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๖	พ.อ.สุธน สิงห์กลิ่น	หน.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	หก.กยศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๗	พ.อ.วัลลภ เมืองบุญชู	หก.กสป.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๘	พ.อ.วีรวัฒน์ ชาวสุข	อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	หก.กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๙	พ.อ.หญิง ศราวดี พันธุ์พฤกษ์	หก.กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	หก.กสป.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๑๐	พ.ท.นิมิตร แก้วหาญ	หน.กทบ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๑๑	พ.ท.นฤพนธ์ แห่งบังแค	ฝกพ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	หน.กยช.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๒	พ.ท.วิชัย อินศิริ	หน.รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๓	พ.ท.สมบัติ พุฒตาล	รอง หก.กสป.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง หก.กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๔	พ.ท.หญิง กรรณิการ์ วรรณสงค์	รอง หก.กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง หก.กสป.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๕	พ.ต.ฐาพล จินันท์ทีก	ผช.นายทหารฝ่ายกำลังพล กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ฝกพ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๖	พ.ต.จักรกริช เสือโต	ผช.นายทหารฝ่ายยุทธการและการข่าว กรม นนร.ร.ร.จปร. อัตรา พ.ต.)	นายทหารฝ่ายยุทธการและการข่าว กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๗	พ.ต.หญิง ธนชพร ยอดเพชร	นายทหารวิเคราะห์ระบบ กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	หน.กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๘	ร.อ.ศุภกร ชุณหะนันท์	รบก.ผบ.ร้อย.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	นายทหารฝ่ายยุทธการและการฝึก พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๙	ร.อ.ชาติรี ในระหว่างพิมพ์	ประจำแผนก กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๐	ร.อ.ทวี นามประเทศ	ประจำแผนก กสป.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก กสป.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๑	ร.อ.ทัศนะ เมลืองศิลป์	ประจำกอง กยช.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก กยช.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๒	ร.อ.ทรงธรรม แก้วอ่อง	ประจำกอง สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๓	ร.อ.สิทธิเดช วรรณวิน	เภสัชกร รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รบก.เภสัชกร รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๔	ร.อ.หญิง สุนทรีย์ ทาโต	ผช.นบช.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	นายทหารควบคุมการเบิกจ่าย รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๕	ร.อ.หญิง จีราวรรณ ทองคันทา	นางพยาบาล รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	นางพยาบาล รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๖	ร.อ.หญิง สุพิศฐา ชุณหะนันท์	นางพยาบาล รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รบก.นางพยาบาล รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒๗	ร.อ.หญิง ขวัญเรือน วงศ์โสภาค	นางพยาบาล รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รบก.พยาบาลวิสัญญี รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

เกมอักษรไขว้ เพลงต่าง ๆ

จงวงกลมรอบเพลงต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ข้างใต้นี้ ให้ครบ

ส่งคำตอบได้ที่ เข้าร่วมกลุ่ม

ส่งคำตอบได้ตั้งแต่บัดนี้ ถึง ต.ค. ๖๓ มีรางวัลสำหรับคนตอบถูกต้องและเร็วที่สุด   ๓ รางวัล

อ้ายมีเหตุผล ให้เคอรี่มาส่งได้บ่ รักเธอเสมอ เมียพีมี่ซู้ หัวใจคนรอ ไม่กล้าบอกเธอ
คนหลายใจ ยินยอม สิทธิ์ของเธอ รักไม่ยอมเปลี่ยนแปลง ข้าวฟ้าดินสลาย เก็บตะวัน คนสุดท้าย
เชือกวิเศษ ขอเจ็บแทน เขาซื้ออะไร ไม่สมศักดิ์ศรี ทั้งรักลงแม่น้ำ เลี้ยงส่ง ส่วนเกิน
เธอจะอยู่กับฉันตลอดไป คุณและคุณเท่านั้น ไม่อยู่ในชีวิตแต่อยู่ในหัวใจ

ล	ร	ไ	ไ	ห้	เ	ค	อ	รี้	ม	า	ส	สิ	ซู้	ข	ล	ส	พ	ไ		
ร	ไ	ม่	ก	ล้	า	บ	อ	ก	เ	ธ	อ	ท	ท	อ	อ	ว	ร้	ห้		
ค	ะ	ส	ไ	ม่	ร้	ไ	ด้	ท	พ	ส	ม	ธ	า	เ	ม	น	ก	เ		
ณ	อ	ม	ย	ร้	เ	ห้	น	ม	า	ร	ถ	ข	ง	จ	ส	เ	ไ	ค		
แ	อ	อ้	า	ย	มี	เ	ห	ตุ	ผล	ส	อ	ไ	บ	เ	ชิ	ม่	อ			
ล	ซี้	อ	ท้	พ	ย	ค	ล	ค	ล	ร	ฤ	ง	จ	ล	อ	น	ย	รี้		
ะ	า	ห	ด	ผ	ที่	อ	า	ณ	ส	ว	น	เ	ก	ิ	น	ธ	ฆ	อ	ม	
ค	ข	น	สุ	อ	มี	รี้	ย	แ	ล	ย	ก	ธ	ท	เ	เ	ณ	ม	า		
ณ	เ	ร	น	ห	ซู้	ม	ไ	ล	พ	พ	ป	อ	ฝ	ธ	ก	น	เ	ส		
เ	ท้	า	ค	น	พ	า	จ	ล	ย	ย	ย	น	บ	อ	ร้	ล	ป	ง		
ท้	อ	เ	ล้	ย	ง	ส	ง	ะ	ล	น	พ	ล	ก	จ	ก	ง	ล้	ไ		
า	แ	ห	ผ	แ	อ	ง	ง	ค	ย	เ	ก	็	บ	ด	ะ	ว	ั	น	ย	ด้
น้	วิ	ธ	ก	ร	ม	ไ	น	อ	อ	ผ	ก	พ	ไ	อ	น	ท	น	บ้		
น	ด	เ	พ	พ	ร	ด้	ม	พ	ม	ล	ท	เ	ม่	ยู่	น้	แ	แ	ไ		
ไ	ฮ	ก	ไ	ด้	อ	บ	อ	ส	ร	า	ง	ซี้	เ	ก	็	ที่	บ	ป	ส	
พ	ฝ	เ	ไ	ม่	ก	ล้	ว	บ	อ	ก	เ	อ	ค	บ	ร	จี้	ล	ว		
เ	ล้	ย	ง	บ	น	ฝ	อ	เ	ท	ม	ก	ก	ย	ฉ	อ	เ	ง	า		
ร	อ	ซ้	ว	พ	า	ติ	น	ส	ล	า	ย	วิ	เ	น	อ	อ	ฐ	สิ		
เ	ข	า	ซี้	อ	อ	ะ	ไ	ฮ	อ	ก	พ	เ	ป	ด	ร	ข	า	บ		
พ	ไ	ม่	ส	ม	ค	ก	ด้	ศ	รี้	ท	ศ	ศ	ล้	ล	น	ง	น	ที่		
ร้	ก	ไ	ม่	ย	อ	ม	เ	ป	ล้	ย	น	ช	ย	อ	ค	ล	ด	ม		
ง	ที่	ม	ร้	ก	ล	ง	แ	ม่	น้ำ	อิ	เ	พ	น	ด	จ	ฝ	อ	ก		
พ	ด	พ	ห	น้ำ	ม่	แ	ง	ล	ก	ร้	ง	ที่	ง	ไ	ไ	บ	แ	า		
พ	ไ	ม่	ร้	ก	ไ	ม่	ด้	อ	ง	ท	ม	ท	ณ	ป	ว	ด	ป	น		
ไ	ม่	อ	ยู่	ไ	น	ซี้	วิ	ต	แ	ต	อ	ยู่	ไ	น	ห้	ว	ไ	จ		